

The AbhijnAnashAkuntalam of KAlidAsa

——
अभिज्ञानशाकुन्तलम्

——
Document Information

Text title : abhijnaana shaakuntala

File name : shaakuntala.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Kalidas

Transliterated by : Professor Muneo Tokunaga July 26, 1999

Proofread by : Shrirang Nene snene at lds.com

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

अभिज्ञानशाकुन्तलम्

अथ अभिज्ञानशाकुन्तलम् ।

प्रथमोऽङ्कः ।

या सृष्टिः स्रष्टुराद्या वदति विधिदुतं या उविर्या य उेत्री
ये द्वे कालं विधत्तः श्रुतिविषयगुणा या स्थिता व्याप्य विश्वम् ।
यां आहुः सर्वबीजप्रकृतिरिति यया प्राणिनः प्राणवन्तः
प्रत्यक्षाभिः प्रपन्नस्तनुभिरवतु वस्ताभिरष्टाभिरिशः ॥ १ ॥

(नान्धन्ते)

सूत्रधारः - (नेपथ्याभिमुभमवलोक्य)

आर्ये यदि नेपथ्यविधानमवसि अभितस्तावदागम्यताम् ।

(प्रविश्य)

नटी - आर्यपुत्रं षयमस्मि ।

सूत्रधारः - आर्य अभिरुपभूयिष्ठा परिषदियम् । अद्य ञलु

कालिदासग्रथितवस्तुना नवेनाभिज्ञानशाकुन्तलाप्येन

नाटकेनोपस्थातव्यमस्माभिः । तत्प्रतिपात्रमाधीयतां यत्नः ।

नटी - सुविहितप्रयोगतयार्यस्य न किमपि परिहास्यते ।

सूत्रधारः - आर्ये कथयामि ते भूतार्थम् ।

आ परितोषाद्धिदुषां न साधु मन्ये प्रयोगविज्ञानम् ।

बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं येतः ॥ २ ॥

नटी - आर्यं अवेमेतत् । अनन्तरकरणीयमार्यं आज्ञापयतु ।

सूत्रधारः - किमन्यदस्याः परिषदः श्रुतिप्रसादनतः । तद्विममेव

तावदचिरप्रवृत्तमुपभोगक्षमं ग्रीष्मसमयमधिकृत्य गीयताम् ।

सम्प्रति हि -

सुभगसलिलावगाढाः पाटलसंसर्गसुरभिवनवाताः ।

प्रस्थायसुलभनिद्रा दिवसाः परिणामरमणीयाः ॥ ३ ॥

नटी - तथा ।

(षति गायति)

षषधीषञ्चुम्बितानि लभरैः सुकुमारकेसरशिषानि ।

अवतंसयन्ति दममानाः प्रमदाः शिरीषकुसुमानि ॥ ४ ॥

सूत्रधारः - आर्य साधु गीतम् । अहो

रागबद्धचित्तवृत्तिरालिषित एव सर्वतो रङ्गः ।

तद्विदानीं कतमत्प्रकरणमाश्रित्यैनमाराधयामः ।

नटी - नन्वार्यमिश्रैः प्रथममेवाज्ञासमभिज्ञानशकुन्तलं

नामापूर्वं नाटकं प्रयोगे अधिष्ठियतामिति ।

सूत्रधारः - आर्ये सभ्यगनुभोधितोऽस्मि । अस्मिन्क्षणे विस्मृतं भवु

मया तत् । कुतः ।

तवास्मि गीतरागेण ङारिणा प्रसभं वृतः ।

अेष राजेव दुष्यन्तः सारङ्गेणतिरंढसा ॥ ५ ॥

(षति निष्कान्तौ)

(प्रस्तावना)

(ततः प्रविशति मृगानुसारी सशरयापडस्तो राजा रथेन सूतश्च

)

सूतः - (राजानं मृगं यावलोडय) आयुष्मन् ।

कृषणसारे ददश्चक्षुस्त्वयि याधिज्यकामुके ।

मृगानुसारिणं साक्षात्पश्यामीव पिनाडिनम् ॥ ६ ॥

राजा - सूत दूरममुना सारङ्गेण वयमाकृष्टाः । अयं

पुनरिदानीमपि त्रीवाभङ्गाभिराभं मुहुर्ननुपतति स्थन्ने दत्तदृष्टिः

पश्चार्धेन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम् ।

दर्वैर्गार्धावलीढैः श्रमविवृतमुभ्रंशिभिः कीर्णवर्त्मा

पश्योदग्राप्लुतत्वाद्द्वियति भङ्गतरं स्तोऽकमुर्व्याम् प्रयाति ॥ ७ ॥

(सविस्मयम्)

तदेष कथमनुपतत एव मे प्रयत्नप्रेक्षणीयः संवृत्तः ।

सूतः - आयुष्मन् उद्धातिनी भूमिरिति मया रश्मिसंयमनाद्रथस्य

मन्दीकृतो वेगः । तेन मृग अेष विप्रकृष्टान्तरः संवृत्तः ।

सम्प्रति समदृशवर्तिनस्ते न दुरासदो भविष्यति ।

राजाः - तेन हि मुख्यन्तामभीषवः ।

सूतः - यदाज्ञापयत्यायुष्मान् ।

(रथवेगं निरुध्य)

आयुष्मन्पश्य पश्य ।

मुकुतेषु रश्मिषु निरायतपूर्वकाया

निष्कम्पयामरशिषा निभृतोर्ध्वकर्णाः ।

आत्मौह्यतैरपि रजोभिरलङ्घनीया

धावन्त्यमी मृगजवाक्षमयेव रथ्याः ॥ ८ ॥

राजाः - सत्यम् । अतीत्य हरितो हरिश्च वर्तन्ते वाजिनः । तथा

हि ।

यदालोके सूक्ष्मं व्रजति सडसा तद्विपुलतां

यदर्थं विछिन्नं भवति कृतसंधानमिव तत् ।

प्रकृत्या यद्द्रुक्त्रं तदपि समरेभं नयनयोर्न

मे दूरे डिग्भित्क्षामपि न पार्श्वे रथज्जवात् ॥ ९ ॥

सूत पश्यैनं व्यापधमानम् ।

(षति शरसंधानं नाटयति)

(नेपथ्ये)

भो भो राजन् आश्रममृगोऽयं न उन्तव्यो न उन्तव्यः ।

सूतः - (आकण्ठ्यावलोक्य य)

आयुष्मन्स्य भलु ते बाणपातवर्तिनः कृष्टसारस्थान्तरे तपस्विन

उपस्थिताः ।

राजाः - (ससम्भ्रमम्)

तेन हि प्रगृह्यन्तां वाजिनः ।

सूतः - तथा ।

(षति रथं स्थापयति)

(ततः प्रविशत्यात्मनातृतीयो वैभानसः)

वैभानसः - (उस्तमुद्यम्य)

राजन् आश्रममृगोऽयं न उन्तव्यो न उन्तव्यः ।

न भलु न भलु बाणः संनिपात्योऽयमस्मिन्मृदुनि

मृगशरीरे पुष्पराशाविवाग्निः ।

क्य भत हरिणकानां ज्वितं यातिलोलं क्य य

निशितनिपाता वज्रसाराः शरास्ते ॥ १० ॥

तत्साधुकृतसंधानं प्रतिसंहर सायकम् ।

आर्तत्राणाय वः शस्त्रं न प्रदुर्तुमनागसि ॥ ११ ॥

राजाः - अेष प्रतिसम्भृतः ।

(एति यथोक्तं करोति)

वैभानसः - सदृशमेतत् पुरुवंशप्रदीपस्य भवतः ।

जन्म यस्य पुरोर्वशे युक्तरूपमिदं तव ।

पुत्रमेव दुग्णोपेतं चकवर्तिनमाप्नुहि ॥ १२ ॥

एतरो - (आडू उद्यम्य) सर्वथा चकवर्तिनं पुत्रमाप्नुहि ।

राजाः - (सप्रणामम्)

प्रतिगृहीतं ब्राह्मणवचनम् ।

वैभानसः - राजन् समिदाहरणाय प्रस्थिता वयम् । अेष भवतु

कण्वस्य कुलपतेरनुभाविनीतीरमाश्रमो दृश्यते । न

येदन्-कार्यातिपातः प्रविश्य प्रतिगृह्यतामातिथेयः सत्कारः । अपि

य ।

रम्यास्तपोधनानां प्रतिष्ठतविघ्नाः क्रियाः समवलोक्य ।

ज्ञास्यसि कियद्भुजो मे रक्षति भौर्वीकिण्डु एति ॥ १३ ॥

राजाः - अपि संनिष्ठितोऽत्र कुलपतिः ।

वैभानसः - एदानीमेव दृष्टितरं शकुंतलामतिथिसत्काराय

नियुज्य दैवं अस्याः प्रतिदूवं शमयितुं सोमतीर्थं गतः ।

राजाः - भवतु । तामेव पश्यामि । सा भवतु विदितभक्तिं मां

महर्षेः करिष्यति ।

वैभानसः - साधयामस्तावत् ।

(एति सशिष्यो निष्क्रान्तः)

राजाः - सूत योदयाश्चान् पुण्याश्रमदर्शनेन तावदात्मानं

पुनीमहे ।

सूतः - यदाज्ञापयत्यायुष्मन् ।

(एति भूयो रथवेगं निरुपयति)

राजाः - (समन्तादवलोक्य)

सूत अकथितोऽपि ज्ञायत एव यथायमाश्रमाभोगस्तपोवनस्येति ।

સૂતઃ - કથમિવ ।

રાજાઃ - કિં ન પશ્યતિ ભવાન્ । ઇહ હિ

નીવારાઃ શુકગર્ભકોટરમુખભ્રષ્ટાસ્તરૂણામધઃ

પ્રસ્નિગ્ધાઃ ક્વચિદ્દિગ્ગુદીકૃલભિદઃ સૂચ્યન્ત એવોપલાઃ ।

વિશ્વાસોપગમાદભિન્નગતયઃ શબ્દં સહન્તે

મૃગાસ્તોયાધારપથાશ્ચ વલ્કલશિખાનિષ્યન્દરેખાહ્રિતાઃ ॥ ૧૪ ॥

<કુલ્યામ્ભોભિઃ પવનચપલૈઃ શાખિનો ધૌતમૂલા

<ભિન્નો રાગઃ કિસલચરુચામાજયધૂમોદ્રમેન ।

<એતે ચાર્વાંગુપવનભુવિ સ્થિન્નદર્ભાન્કુરાયાં

<નજાંશકા હરિણાશિશવો મન્દમન્દ ચરન્તિ ।

સૂતઃ - સર્વમુપપન્નમ્ ।

રાજાઃ - (સ્તોકમન્તરં ગત્વા)

તપોવનનિવાસિનામુપરોધો મા ભૂત્ । એતાવત્યેવ રથં સ્થાપય

યાવદવતરામિ ।

સૂતઃ - ધૃતાઃ પ્રગ્રહાઃ । અવતરત્વાયુષ્માન્ ।

રાજાઃ - (અવતીર્ય)

સૂત વિનીતવેષેણ પ્રવેષ્ટવ્યાનિ તપોવનાનિ નામ । ઇદં

તાવદ્બ્રુહ્યતામ્ ।

(ઇતિ સૂતસ્થાભરણાનિ ધનુશ્ચોપનીયાર્પયતિ)

સૂત યાવદાશ્રમવાસિનઃ પ્રત્યવેક્ષ્યાહમુપાવર્તે

તાવદાર્દ્રપૃષ્ઠાઃ કિચન્તાં વાજિનઃ ।

સૂતઃ - તથા ।

(ઇતિ નિષ્જાન્તઃ)

રાજાઃ - (પરિક્રમ્યાવલોકય ચ)

ઇદમાશ્રમદ્વારમ્ । યાવત્પ્રવિશામિ ।

(પ્રવિશ્ય । નિમિત્તં સૂચયન્)

શાન્તમિદમાશ્રમપદં સ્ફુરતિ ચ બાહુઃ કુતઃ કૃલમિહસ્ય ।

અથવા ભવિતવ્યાનાં દ્વારાણિ ભવન્તિ સર્વત્ર ॥ ૧૫ ॥

(નેપથ્યે)

ઇત ઇતઃ સપ્થૌ ।

રાજાઃ - (કર્ણં દત્વા)

अये दक्षिणेन वृक्षवाटिकामालाप एव श्रूयते । यावदत्र गच्छामि ।

(परिक्लम्यावलोक्य च)

अये ओतास्तपस्विक्न्यकाः स्वप्रमाणानुरुपैः सेयनघटैर्बालपादपेभ्यः

पयो दातुं त एवाभिवर्तन्ते ।

(निपुणं निरूप्य)

अहो मधुरमासां दर्शनम् ।

शुद्धान्तर्दुर्लभमिदं वपुराश्रमवासिनो यद्वि जनस्य ।

दूरीकृताः भलु गुणैरुद्यानलता वनलताभिः ॥ १६ ॥

यावद्विमां छायामाश्रित्य प्रतिपालयामि ।

(एति विलोक्यन् स्थितः)

(ततः प्रविश्यति यथोक्तव्यापारा सल सप्तीभ्यां शकुंतल)

शकुंतला - एत एतः सप्यौ ।

अनसूया - लला शकुन्तले त्वत्तोऽपि तातकाश्यपस्याश्रमवृक्षकाः

प्रियतरा एति तर्कयामि । येन नवमालिकाकुसुमपेलवापि

त्वमेतेषामालवालपूरणो नियुक्ता ।

शकुंतला - न केवलं तातनियोग एव । अस्ति मे सोदरस्नेहोऽप्येतेषु ।

(एति वृक्षसेयनं रूपयति)

राजाः - कथमियं सा कएवदृढिता । असाधुदर्शी भलु

तत्रभवान्काश्यपो य एमामाश्रमधर्मे नियुङ्क्ते ।

एदं किंलव्याजमनोहरं वपुस्तपःक्षमं साधयितुं य एच्छति ।

ध्रुवं स नीलोत्पलपत्रधारया शमीलतां छेतुमृषिर्व्यवस्यति ॥

१७ ॥

भवतु । पादपान्तर्हित एव विश्रब्धं तावदेनां पश्यामि ।

(एति तथा करोति)

शकुंतला - सपि अनसूये अतिपिनद्धेन वल्लेन प्रियंवदया

नियन्त्रिताऽस्मि । शिथिलय तावदेतत् ।

अनसूया - तथा ।

(एति शिथिलयति)

प्रियंवदा - (सल्लासम्)

अत्र पयोधरविस्तारयितुं आत्मनो यौवनं उपालभस्व । मां किं

उपालभसे ।

राजाः - काममननुत्पमस्य वपुषो वल्कलं न
 पुनरलंकारम्रियं न पुष्यति । कुतः ।
 सरसिजमनुविद्धं शैवलेनापि रभ्यं
 मलिनमपि डिमांशोर्लक्ष्म लक्ष्मीं तनोति ।
 ध्यमधिकमनोऽज्ञा वल्कलेनापि तन्वी
 डिमिव डि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् ॥ १८ ॥

शकुंतला - (अत्रतोऽवलोक्य)
 अेष वातीरितपल्लवाङ्गुलीभिस्त्वरयतीव मां केसरवृक्षकः ।
 यावदेनं सम्भावयामि ।
 (छति परिक्रामति)

प्रियंवदा - उला शकुन्तले अत्रैव तावन्मुहूर्तं तिष्ठ
 यावत्त्वयोपगतया लतासनाथ धवायं केसरवृक्षकः प्रतिभाति ।
 शकुंतला - अतः भलु प्रियंवदासि त्वम् ।
 राजाः - प्रियमपि तथ्यमाह शकुंतलां प्रियंवदा । अस्याः भलु
 अधरः किसलयरागः कोमलविटपानुकारिणौ बाहू ।
 कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु संनद्धम् ॥ १९ ॥

अनसूया - उला शकुन्तले धयं स्वयम्बरवधूः सलकारस्य त्वया
 कृतनामधेया वनजयोत्सनेति नवमालिका ।
 अेनां विस्मृताऽसि ।
 शकुंतला - तदात्मानमपि विस्मरिष्यामि ।
 (लताभुपेत्यावलोक्य च)
 उला रमणीये भलु काल अेतस्य लतापादपमिथुनस्य व्यतिकरः
 संवृत्तः । नवकुसुमयौवना वनजयोत्सना स्निग्धपल्लवतयोपभोगक्षमः
 सलकारः ।

(छति पश्यन्ती तिष्ठति)
 प्रियंवदा - अनसूये जानासि किं शकुंतला वनजयोत्सनामतिमात्रं
 पश्यतीति ।

अनसूया - न भलु विभावयामि । कथय ।
 प्रियंवदा - यथा वनजयोत्सनानुत्पेण पादपेन संगता अपि
 नामैवमलमप्यात्मनोनुत्पं वरं लभेयेति ।
 शकुंतला - अेष नूनं तवात्मगतो मनोरथः ।

(छति कलशमावर्जयति)

राजा: - अपि नाम कुलपतेरियमसवर्णक्षेत्रसम्भवा स्यात् । अथवा
कृतं संदेहेन ।

असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा यद्यर्थमस्यामभिलाषि मे मनः ।

सतां छि संदेहपटेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः ॥ २० ॥

तथापि तत्त्वत ऐनामुपलस्ये ।

शकुंतला - (ससम्भ्रमम्)

अम्भो । सलिलसेकसम्भ्रमोद्गतो नवमालिकामुञ्जित्वा वदनं मे
मधुकरोभिवर्तते ।

(छति भ्रमरबाधां वृपयति)

राजा: - (सस्पृहम्)

यलपाङ्गां दृष्टिं स्पृशसि बहुशो वेपथुमतीं

रडस्याप्यायीव स्वनसि मृदु कर्णान्तिकयरः ।

करौ व्याधुन्वत्याः पिबसि रतिसर्वस्वमधरम्

वयं तत्वान्वेषान्मधुकर उतास्त्वं भलु कृती ॥ २१ ॥

शकुंतला - न अेष धृष्टो विरमति । अन्यतो गमिष्यामि ।

कथमितोऽप्यागच्छति । उला परित्रायेथां मामनेन दृर्विनीतेन

मधुकरेणाभिभूयमानाम् ।

उभे - (सस्मितम्) के आवां परित्रातुम् । दृष्यंतमाकन्द ।

राजरक्षितव्यानि तपोवनानि नाम ।

राजा: - अवसरोऽयमात्मानं प्रकाशयितुम् । न भेतव्यं न

भेतव्यम् - ।

(छत्यर्धोक्तो स्वगतम्)

राजभावस्त्वभिज्ञातो भवेत् । भवतु अयं तावदभिधास्ये ।

शकुंतला - (पदान्तरे स्थित्वा । सदृष्टिक्षेपम्)

कथमितोऽपि मामनुसरति ।

राजा: - (सत्वरमुपसृत्य)

आ:

कः पौरवे वसुमतीं शासति शासितरि दृर्विनीतानाम्

अयमाचरत्यविनयं मुग्धासु तपस्विजन्यासु ॥ २२ ॥

(सर्वा राजानं दृष्ट्वा किञ्चिदिव सम्भ्रान्ताः)

अनसूया – आर्यं न भवतु डिमप्यत्याडितम् । एयं नौ प्रियसम्प्री
मधुकरेणामिभूयमाना कातरीभूता ।

(एति शकुन्तलां दर्शयति)

राजाः – (शकुन्तलामिभुषो भूत्वा)

अपि तपो वर्धते ।

(शकुन्तला साध्वसादवचना तिष्ठति)

अनसूया – एदानीमतिथिविशेषलाभेन । उला शकुन्तले
गच्छोदजम् । इलमिश्रमर्धमुपलुद । एदं पादोदकं लविष्यति ।

राजाः – लवतीनां सूनृतयैव गिराकृतमातिथ्यम् ।

प्रियंवदा – तेन उयस्यां प्रणयशीतलायां समपार्णविटिकायां
मुदूर्तमुपविश्य परिश्रमविनोदं करोत्वार्थः ।

राजाः – नूनं यूयमप्यनेन कर्मणा परिश्रान्ताः ।

अनसूया – उला शकुन्तले उचितं नः पर्युपासनमतिथीनाम् ।
अत्रोपविशामः ।

(एति सर्वा उपाविशन्ति)

शकुन्तला – (आत्मगतम्)

इं नु भल्विमं प्रेक्ष्य तपोवनविरोधिनो विकारस्य गमनीयास्मि
संवृत्ता ।

राजाः – (सर्वा विलोक्य)

अडो समवयोऽपरमणीयं लवतीनां सौडार्दम् ।

प्रियंवदा – (जनान्तिकम्)

अनसूये को नु भल्वेष यतुरगम्भीराकृतिर्भधुरे

प्रियमालपन्त्रलाववानिव लक्ष्यते ।

अनसूया – सपि ममाप्यस्ति कौतूडलम् । पृच्छामि तावदेनम् ।

(प्रकाशम्)

आर्यस्य मधुरालापजनितो विश्रम्भो मां मन्त्रयते कतम आर्येण

राजर्षिवंशोऽलंक्रियते कतमो वा विरडपर्युत्सुकजनः कुतो देशः

किन्निमित्तं वा सुकुमारतरोऽपि तपोवनगमनपरिश्रमस्यात्मा

पदमुपनीतः ।

शकुन्तला – (आत्मगतम्)

दृद्य मोत्ताम्य । ओषा त्वया चिन्तितान्यनसूया मन्त्रयते ।

राजाः – (आत्मगतम्)

कथमिदानीं आत्मानं निवेद्यामि कथं वात्मापडारं करोमि । भवतु ।
 अेवं तावदेनां वक्ष्ये ।

(प्रकाशम्)

भवति यः पौरुषेण राज्ञा धर्माधिकारे नियुक्तः
 सोऽहमविद्वङ्कियौपलम्भाय धर्मारण्यमिदं आयातः ।

(शकुन्तला शृङ्गारलज्जो रूपयति)

अनसूया - (उभयोराकारं विदित्वा । जनान्तिकम्)

उला शकुन्तले यद्यत्राद्य तातः संनिहितो भवेत् ।

शकुन्तला - ततः किं भवेत् ।

सभ्यौ - धर्मं श्रुतिसर्वस्वेनाप्यतिथिविशेषं कृतार्थं
 करिष्यति ।

शकुन्तला - युवामपेतम् । किमपि लुप्तये कृत्वा मन्त्रयेथे । न
 युवयोर्वचनं श्रोष्यामि ।

राजा - वयमपि तावद्भवत्योः सप्तीगतं किमपि पृच्छामः ।

सभ्यौ - आर्य अनुग्रह एवेयमभ्यर्थना ।

राजा - भगवान्काश्यपः शाश्वते ब्रह्मणि स्थित इति प्रकाशः ।

एयं य वः सप्ती तदात्मजेति कथमेतत् ।

अनसूया - शृणोत्वार्थः । अस्ति कोऽपि कौशिक इति गोत्रनामधेयो
 मडाप्रभावो राजर्षिः ।

राजा - अस्ति । श्रूयते ।

अनसूया - तमावयोः प्रियसभ्याः प्रभवमवगच्छ । उज्जितायाः

शरीरसंवर्धनादितिस्तातकाश्यपोऽस्याः पिता ।

राजा - उज्जितशब्देन जनितं मे कौतूहलम् ।

आमूलाच्छ्रुतुमिच्छामि ।

अनसूया - शृणोत्व् आर्यः । गौतमीतीरे पुरा किल तस्य

राजर्षेरुग्रे तपसि वर्तमानस्य किमपि जातशङ्कैर्वैर्मनका

नामाप्सराः प्रेषिता नियमविद्वङ्कारिणी ।

राजा - अस्त्येतदन्यसमाधिभीरुत्वं देवानाम् ।

अनसूया - ततो वसंतोदारसमये तस्या उन्माद्यित् रूपं प्रेक्ष्य -

(धृत्यर्धोक्ते लज्जया विरमति)

राजा - परस्ताज्ज्ञायत अेव । सर्वथाप्सरःसम्भवैषा ।

अनसूया - अथ किम् ।

राजा: - उपपद्यते ।

मानुषीषु कथं वा स्यादस्य रूपस्य सम्भवः ।

न प्रभातरलं ज्योतिरुदेति वसुधातलात् ॥ २३ ॥

(शकुन्तलाऽधोमुष्णी तिष्ठति)

राजा: - (आत्मगतम्)

लब्धावकाशो मे मनोरथः । किं तु सभ्या परिहासोदाहृतां

वरप्रार्थनां श्रुत्वा धृतद्वैधीभावकातरं मे मनः ।

प्रियंवदा - (सस्मितं शकुन्तलां विलोक्य नायकाभिमुष्णी भूत्वा)

पुनरपि वक्तुकामं ध्वयार्थः ।

(शकुन्तला सप्तीमङ्गुल्या तर्जयति)

राजा: - सम्यगुपलक्षितं भवत्या । अस्ति नः

सस्यरितश्रवणलोभादन्यदपि प्रष्टव्यम् ।

प्रियंवदा - अलं विचार्य । अनियन्त्राणानुयोगस्तपस्विजनो नाम ।

राजा: - धृति सप्तीं ते ज्ञातुमिच्छामि ।

वैभानसं किमनया व्रतमाप्रदानाद् -

व्यापाररोधि मदनस्य निषेवितव्यम् ।

अत्यन्तमात्मसदृशेक्षणवल्लभाभिराडो

निवत्स्यति समं हरिणाङ्गनाभि ॥ २४ ॥

प्रियंवदा - आर्य धर्मचरणेऽपि परवशोऽयं जनः । गुरोः

पुनरस्या अनुरूपवरप्रदाने संकल्पः ।

राजा: - (आत्मगतम्)

न दुरवापेयं भवतु प्रार्थना ।

भव लृढय साभिलाषं सम्प्रति संदेहनिर्णयो जातः ।

आशङ्कुसे यदग्निं तद्विदं स्पर्शक्षमं रत्नम् ॥ २५ ॥

शकुन्तला - (सरोषमिव)

अनसूये गमिष्याम्यडम् ।

अनसूया - किन्निमित्तम् ।

शकुन्तला - धमामसम्बद्धप्रलापिनीं प्रियंवदां आर्यायै गौतम्यै

निवेदयिष्यामि ।

अनसूया - सपि न युक्तमकृतसत्कारमतिथिविशेषं विसृज्य

स्वछन्दतो गमनम् ।

(शकुन्तला न किञ्चिदुक्त्वा प्रस्थितैव)

राजाः - (अङ्गीतुमिच्छन्निगृह्यात्मानम् । आत्मगतम्)

अहो येषांप्रतिरूपिका कामिजनमनोवृत्तिः । अहं हि
अनुयास्यन्मुनितनयां सडसा विनयेन वारितप्रसरः ।
स्थानादनुश्रयलन्नपि गत्वेव पुनः प्रतिनिवृत्तः ॥ २६ ॥

प्रियंवदा - (शकुन्तलां निरुध्य)

हला न ते युक्तं गन्तुम् ।

शकुन्तला - (सल्लूभङ्गम्)

किन्निमित्तम् ।

प्रियंवदा - वृक्षसेचने द्वे धारयसि मे । अेहि तावत् । आत्मानं
भोययित्वा ततो गमिष्यसि ।

(ष्टि बलादेनां निवर्तयति)

राजाः - लद्रे वृक्षसेचनादेव परिश्रान्तामत्रभवतीं लक्षये ।

तथा ष्यस्याः

अस्तांसावतिमात्रलोडिततलौ बाडू घटोत्क्षेपाणादधपि स्तनवेपथुं
जनयति श्वासः प्रमाणाधिकः ।

भङ्गं कर्णशिरीषरोषि वदने धर्माभ्रसां जालकं

बन्धे संसिनि यैकडस्तयमिताः पर्याडुला मूर्धजाः ॥ २७ ॥

तदहमेनात्रृणां करोमि ।

(ष्ट्यङ्गुलीयं दातुमिच्छति)

(उभे नाममुद्राक्षराण्यनुवाच्य परस्परमवलोकयतः)

राजाः - अलमस्मानन्यथा सम्भाव्य । राज्ञः परिग्रहोयमिति

राजपुरुष मामवगच्छत ।

प्रियंवदा - तेन हि नार्हत्यङ्गुलीयकमङ्गुलीवियोगम् । आर्यस्य
वचनेनानृषोदानीमेषा ।

(किञ्चिद्भिडस्य)

हला शकुन्तले भोयितास्यनुकम्पिनार्येण । अथवा मडाराजेन ।
गच्छेदानीम् ।

शकुन्तला - (आत्मगतम्)

यथात्मनः प्रभविष्यामि ।

(प्रकाशम्)

કા ત્વં વિસ્રજ્યસ્ય રોઘ્યસ્ય વા ।

રાજા: - (શકુંતલાં વિલોક્ય । આત્મગતમ્)

કિં નુ ખલુ યથા વયમસ્યામેવમિયમાપ્યસ્માન્નપ્રતિ સ્યાત્ । અથવા

લબ્ધાવકાશા મે પ્રાર્થના । કુત: ।

વાચં ન મિશ્રયતિ યદપિ મદ્રયોભિ:

કર્ણ દદાત્યભિમુખં મયિ ભાષમાણે ।

કામં ન તિષ્ઠતિ મદાનનસમ્મુખીના

ભૂયિષ્ઠમન્યવિષયા ન તુ દૃષ્ટિરસ્યા: ॥ ૨૮ ॥

(નેપથ્યે)

ભો ભોસ્તપસ્વિન: સન્નિહિતાસ્તપોવનસત્ત્વરક્ષાયૈ ભવત । પ્રત્યાસન્ન:

કિલ મૃગયાવિહારી પાર્થિવો દુષ્યન્ત: ।

તુરગખુરહતસ્તથા હિ રેણુર્વિટપવિષક્તજલાર્દ્રવલ્કલેષુ ।

પતતિ પરિણતારુણપ્રકાશ: શલભસમૂહ ઇવાશ્રમદ્રુમેષુ ॥ ૨૯ ॥

અપિ ચ ।

તીપ્રાઘાતપ્રતિહતતરુસ્કન્ધલગ્નૈકદન્ત:

પાદાકૃષ્ટપ્રતિવલયાસઙ્ગસંજાતપાશ: ।

મૂર્તો વિઘ્નસ્તપસ ઇવ નો ભિન્નસારઙ્ગયૂથો

ધર્મારણ્યં પ્રવિશતિ ગજ: સ્યન્દનાલોકભીત: ॥ ૩૦ ॥

(સર્વા: કર્ણ દત્વા કિંચિદિવ સમ્ભ્રાન્તા:)

રાજા: - (આત્મગતમ્)

અહો ધિક્ પૌરા અસ્મદન્વેષિણસ્તપોવનુપરુન્ધન્તિ । ભવતુ ।

પ્રતિગમિષ્યામસ્તાવત્ ।

સખ્યૌ - આર્ય અનેનારણ્યકવૃત્તાન્તેન પર્યાકુલા: સ્મ: । અનુજાનીહિ

ન ઉટજગમનાય ।

રાજા: - (સસમ્ભ્રમમ્)

ગચ્છન્તુ ભવત્ય: । વયમપ્યાશ્રમપીડા યથા ન ભવતિ તથા

પ્રયતિષ્યામહે ।

(સર્વે ઉત્તિષ્ઠન્તિ)

સખ્યૌ - આર્ય અસમભાવિતાતિથિસત્કારં ભૂયોઽપિ પ્રેક્ષણનિમિત્તં

લજ્જામહે આર્યં વિજ્ઞાપયિતુમ્ ।

રાજા: - મા મૈવમ્ । દર્શનેનૈવ ભવતીનાં પુરસ્કૃતોઽસ્મિ ।

शकुंतला - अनसूये अभिनवकुशसूय्या परिक्षतं मे यरुणं
 कुरभकशाभापरिलग्नं य वल्कलम् । तावत्परिपालयत मां
 यावदेतन्भोययामि ।

(शकुंतला राजानमवलोकयन्ती सव्याजं विलम्ब्य सल सप्तीभ्यां
 निष्क्रान्ता)

राजा: - मन्दौत्सुक्योऽस्मि नगरगमनं प्रति ।
 यावदनुयात्रिका-समेत्य नातिदूरे तपोवनस्य निवेशयेयम् । न ञ्जु
 शक्नोमि शकुंतलाव्यापारादात्मानं निवर्तयितुम् । मम छि
 गच्छति पुरः शरीरं धावति पश्चादसंस्तुतं येतः ।
 यीनांशुकमिव केतोः प्रतिवातं नीयमानस्य ॥ ३१ ॥

(छति निष्क्रान्ताः सर्वे)

(छति प्रथमोऽङ्कः ।)

द्वितीयोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति विषण्णो विदूषकः)

विदूषकः - (निःश्वस्य)

भो दृष्टम् । अेतस्य मृगयाशीलस्य राज्ञो वयस्यभावेन निर्विण्णोऽस्मि
 । अयम् मृगोऽयं वडारोऽयं शार्दूल छति मध्याह्नेऽपि
 ग्रीष्मविरलपादपछायासु वनराजिष्वाडिडयते अटवीतोऽटवी ।
 पत्रसङ्कटकषायाणि कटुष्णानि गिरिनदीजलानि पीयन्ते । अनियतवेवं
 शूल्यमांसभूयिष्ठ आडारो भुज्यते । तुरगानुधावनकण्डितसंधे
 रात्रावपि निकामं शयितव्यं नास्ति । ततो मडत्येव प्रत्यूषे
 दास्याःपुत्रैः शकुनिलुब्धकैर्वनग्रलण्डकोलाडलेन प्रतिभोधितोऽस्मि ।
 छयतेदानीमपि पीडा न निष्क्रामति । ततो गण्डस्योपरि पिण्डकः
 संवृत्तः । छ्यः किलास्मास्ववडीनेषु तत्र भवतो
 मृगानुसारेणाम्रमपदं प्रविष्टस्य तापसकन्यका शकुंतला
 ममाधन्यतया दर्शिता । साम्प्रतं नगरगमनाय मनः कथमपि न
 करोति । अद्यापि तस्य तामेव चिन्तयतोऽक्ष्णोः प्रभातमासीत् । का गतिः
 । यावत्तं कृतायारपरिक्रमं पश्यामि ।

(छति परिक्रम्यावलोक्य य)

अेष ङाण्णासनडस्ताभिर्यवनीभिरवनपुष्पमावाधारिणीभिः परिवृत

ઇત એવાગછતિ પ્રિયવચસ્યઃ । ભવતુ । અન્ગભન્ગવિકલ ઇવ ભૂત્વા
સ્થાસ્યામિ । યદૈવમપિ નામ વિશ્રમં લભેય ।

(ઇતિ દણ્ડકાષ્ટમવલમ્બ્ય સ્થિતઃ)

(તતઃ પ્રવિશતિ યથાનિર્દિષ્ટપસ્વિારો રાજા)

રાજાઃ -

કામં પ્રિયા ન સુલભા મનસ્તુ તદ્ભાવદર્શનાશ્ચાસિ ।

અકૃતાર્થેડપિ મનસિજે રતિમુભયપ્રાર્થના કુરુતે ॥ ૧ ॥

(સ્મિતં કૃત્વા)

એવમાત્માભિપ્રાયસમ્ભાવિતેષ્ટજનચિત્તવૃત્તિઃ પ્રાર્થયિતા વિડમ્બ્યતે

।

સ્નિગ્ધં વીક્ષિતમન્યતોડપિ નયને યત્પ્રેરયન્ત્યા તયા

યાતં યચ્ચ નિતમ્બયોર્ગુરુતયા મન્દં વિલાસાદિવ ।

મા ગા ઇત્યુપરુદ્ધયા યદપિ સા સાસૂયમુક્તા સખી

સર્વં તલ્લિલ મત્પરાયણમહો કામી સ્વતાં પશ્યતિ ॥ ૨ ॥

વિદૂષકઃ - (તથાસ્થિત એવ)

ભો વચસ્ય ન મે હસ્તપાદં પ્રસરતિ તદ્દાડ્માત્રેણ જાપયિષ્યામિ ।

જયતુ જયતુ ભવાન્ ।

રાજાઃ - કુતોડયં ગાત્રોપઘાતઃ ।

વિદુષકઃ - કુતઃ કિલ સ્વયમક્ષ્યાકુલીકૃત્યાશ્રુકારણં પૃચ્છસિ

।

રાજાઃ - ન ખલ્વાવગચ્છામિ ।

વિદુષકઃ - ભો વચસ્ય યદ્દેતસઃ કુબ્જલીલાં વિડમ્બ્યતિ તલ્કિમાત્મનઃ

પ્રભાવેણ નનુ નદીવેગસ્ય ।

રાજાઃ - નદીવેગસ્તત્ર કારણમ્ ।

વિદુષકઃ - મમાપિ ભવાન્ ।

રાજાઃ - કથમિવ ।

વિદુષકઃ - એવં રાજકાર્યાણ્યુજ્જિત્વૈતાદૃશ આકુલપ્રદેશે

વનચરવૃત્તિના ત્વયા ભવિતવ્યમ્ । યત્સત્યં પ્રત્યહં

શ્વાપદસમુત્સારણૈઃ સંક્ષોભિતસંધિબન્ધાનાં મમ

ગાત્રાણામનીશોડસ્મિ સંવૃત્તઃ । તત્પ્રસીદ મે । એકાહમપિ

તાવદ્વિશ્રમ્યતામ્ ।

राजाः - (स्वगतम्)

अयं शैवमाह । ममापि काश्यपसुतामनुस्मृत्य मृगयाविक्रवं येतः ।
कुतः ।

न नमश्चितुमधिजयमस्मि शक्तो धनुर्दिमाहितसायकं मृगेषु ।
सहवसतिमुपेत्य यैः प्रियायाः कृतं एव मुग्धविलोडितोपदेशः ॥ ३ ॥

विदुषः - (राज्ञो मुष्णं विलोक्य)

अत्रभवान्किमपि लृट्ये कृत्वा मन्त्रयते । अराण्ये मया रुदितमासीत् ।

राजाः - (सस्मितम्)

किमन्यत् । अनतिक्रमणीयं मे सुलुब्धाक्यमिति स्थितोऽस्मि ।

विदुषः - खिरं श्रुत्वा ।

(एति गन्तुमिच्छति)

राजाः - वयस्य तिष्ठ । सावशेषं मे वयः ।

विदुषः - आज्ञापयतु भवान् ।

राजाः - विश्रान्तेन भवता ममाप्येकस्मिन्ननायासे कर्मणि सहायेन
भवितव्यम् ।

विदुषः - किं मोदकभादिकायाम् । तेन ज्ययं सुगृहीतः क्षणः ।

राजाः - यत्र वक्ष्यामि । कः कोऽत्र भोः ।

(प्रविश्य)

दौवारिकः - (प्रणम्य)

आज्ञापयतु भर्ता ।

राजाः - शैवतक सेनापतिस्तावदाडूयताम् ।

दौवारिकः - तथा ।

(एति निष्क्रम्य सेनापतिना सह पुनः प्रविश्य)

अेष आज्ञापयन्मोदकं भर्तृतोदकदृष्टिरेव तिष्ठति ।

उपसर्पित्वार्यः ।

सेनापति - (राजानमवलोक्य)

दृष्टदोषापि स्वामिनि मृगया डेवलं गुण एव संवृत्ता । तथा हि

देवः

अनवरतधनुर्ज्यास्फालनकूरपूर्व

रविकिरणसङ्घिषु स्वेदलेशैरभिन्नम् ।

अपश्चितमपि गात्रं व्यायतत्वाहलक्ष्यं

गिरिचर षव नागः प्राणसारं बिभर्ति ॥ ४ ॥

(उपेत्य)

जयतु जयतु स्वामी । गृहीतश्चापदमरण्यम् । किमन्यत्रावस्थीयते ।

राजाः - मन्दोत्साहः कृतोऽस्मि मृगयापवादिना माधव्येन ।

सेनापति - (जनान्तिकम्)

सभे स्थिरप्रतिबन्धो भव । अहं

तावत्स्वामिनश्चित्तवृत्तिमनुवर्तिष्ये ।

(प्रकाशम्)

प्रलपत्वेष वैधेयः । ननु प्रभुरेव निदर्शनम् ।

मेदश्लेदकृशोदरं लघु भवत्युत्थानयोग्यं वपुः

सत्त्वानामपि लक्ष्यते विद्वृतिमश्चित्तं भयक्रोधयोः ।

उत्कर्षः स य धन्विनां यद्विषयः सिध्यन्ति लक्ष्ये यत्ने

मिथ्यैव व्यसनं वदन्ति मृगयामीदृग्विनोदः कुतः ॥ ५ ॥

विदुषकः - अपेहि रे उत्साहहेतुक । अत्रभवान्प्रकृतिमापन्नः । त्वं

तावदटवीतोऽटवीमाडिण्डमानो नरनासिकालोलुपस्य जूर्णार्क्षिस्य कस्यापि

मुषे पतिष्यसि ।

राजाः - भद्र सेनापते आश्रमसंनिवृष्टे स्थिताः स्मः । अतस्ते

वयो नाभिनन्दामि । अद्य तावत् ।

गाढन्तां मडिषा निपानसालिलं शृङ्गैर्मुहुस्ताडितम्

छायाभङ्गकदम्भकं मृगकुलं रोमन्धमभ्यस्यतु ।

विश्रब्धं क्रियतां वराडततिभिर्मुस्ताक्षतिः पत्वले

विश्रामं लभतामिदं य शिथिलजयाबन्धमस्मद्गुणुः ॥ ६ ॥

सेनापति - यत्प्रभविष्ये रोयते ।

राजाः - तेन हि निवर्तय पूर्वगतान्वनग्राडिणः । यथा न मे

सैनिकास्तपोवनमुपरुन्त्यन्ति तथा निषेधव्याः । पश्य ।

शमप्रधानेषु तपोधनेषु गूढं हि दाढात्मकमस्ति तेजः ।

स्पर्शानुकूला षव सूर्यकान्तास्तदन्यतेजोऽभिलवाद्भ्रमन्ति ॥ ७ ॥

सेनापति - यदाज्ञापयति स्वामी ।

विदुषकः - ध्वंसतां ते उत्साहवृत्तान्तः ।

(निष्क्रान्तः सेनापतिः)

राजाः - (परिजनं विलोक्य)

अपनयन्तु भवत्यो मृगयावेशम् । रैवतक त्वमपि स्वं नियोगमशून्यं
कुरु ।

परिजन - यदेव आज्ञापयति ।

(धृति निष्क्रान्तः)

विदुषकः - कृतं भवता निर्भक्षिकम् ।

साम्प्रतमेतस्मिन्पादपछायाविरचितवितानसनाथे शिलातले निषीदतु
भवान्यावदहमपि सुप्तासीनो भवामि ।

राजाः - गच्छाग्रतः ।

विदुषकः - अेतु भवान् ।

(धृत्युभौ परिक्रम्यौपविष्टौ)

राजाः - माधव्य अनवाप्तयक्षुःकुलोऽसि । येन त्वया दर्शनीयं न
दृष्टम् ।

विदुषकः - ननु भवानग्रतो मे वर्तते ।

राजाः - सर्वः कान्तमात्मीयं पश्यति । अहं तु तां

अेवाश्रमललामभूतां शकुंतलामधिगत्य ब्रवीमि ।

विदुषकः - (स्वगतम्) भवतु । अस्यावसरं न दास्ये ।

(प्रकाशम्)

भो वयस्य ते तापसकन्यकाभ्यर्थनीया दृश्यते ।

राजाः - सापे न परिहार्ये वस्तुनि पौरवाणां मनः प्रवर्तते ।

सुरयुवतिसम्भवं डिल मुनेरपत्यं तदुज्जिताधिगतम् ।

अर्कस्थोपरि शिथिलं व्युतमिव नवमालिकाकुसुमम् ॥ ८ ॥

विदुषकः - (विडम्ब्य)

यथा कस्यापि पिण्डभ्रूरेरुद्वेजितस्य तिष्ठयां

(तिन्तिष्ठयां)

अभिलाषो भवेत्तथा स्त्रीरत्नपरिभोगिणः भवत इयमभ्यर्थना ।

राजाः - न तावदेनां पश्यासि येनैवमवादीः ।

विदुषकः - तत्फलु रमणीयं यद्भवतोऽपि विस्मयमुत्पादयति ।

राजाः - वयस्य किं बहुना ।

चित्त्रे निवेश्य परिकल्पितसत्त्वयोगा

उपोष्ययेन मनसा विधिना कृता नु ।

स्त्रीरत्नसृष्टिरपरा प्रतिभाति सा मे

धातुर्विभुत्वमनुचिन्त्य वपुश्च तस्याः ॥ ८ ॥

विदुषकः - यद्येवं प्रत्यादेशे एतानीं रुपवतीनाम् ।

राजा - एतं य मे मनसि वर्तते ।

अनाघ्रातं पुष्पं डिसलयमलूनं करुणैरनाविद्धं

रत्नं मधु नवमनास्वादितरसम् ।

अपार्शुं पुष्पानां कृलमिव य तद्रूपमनघं न जाने

भोक्तारं कमिड समुपस्थास्यति विधिः ॥ १० ॥

विदुषकः - तेन हि लघु परित्रायतामेनां भवान् । मा कस्यापि

तपस्विन एन्गुटीतैलचिक्कणशीर्षस्य डस्ते पतिष्यति ।

राजा - परवती भलु तत्रभवती । न य संनिहितोऽत्र गुरुजनः ।

विदुषकः - अथ भवन्तमन्तरेण कीदृशस्तस्या दृष्टिरागः ।

राजा - निसर्गादेवाप्रगल्भस्तपस्विकन्याजनः । तथापि तु

अभिभुभे मयि समुत्तमीक्षितं डसितमन्यनिमित्तकृतोदयम् ।

विनयवारितवृत्तिरतस्तथा न विवृतो मदनो न य संवृतः ॥ ११ ॥

विदुषकः - न भलु दृष्टमात्रस्य तवाङ्गं समारोडति ।

राजा - मिथः प्रस्थाने पुनः शालीनतयापि काममाविष्कृतो

भावस्तत्रभवत्या । तथा हि ।

दर्भाङ्कुरेण यरणः क्षतं एत्यकाण्डे तन्वी

स्थिता कतिचिदेव पदानि गत्वा ।

आसीद्विवृत्तवदनं य विमोचयन्ती

शाभासु वल्कलमसक्तमपि द्रुमाणाम् ॥ १२ ॥

विदुषकः - तेन हि गृहीतपाथेयो भव । कृतं त्वयोपवनं

तपोवनमिति पश्यामि ।

राजा - सभे तपस्विभिः कैश्चित्परिज्ञातोऽस्मि । चिन्तय

तावलेनापदेशेन पुनराश्रमपदं गच्छामः ।

विदुषकः - कोऽपरोऽपदेशो युष्माकं राज्ञाम् ।

नीवारषष्ठभागमस्माकमुपडरन्त्विति ।

राजा - भूर्ध्वं अन्यमेव भागधेयमेते तपस्विनो निर्वपन्ति यो

रत्नराशीनपि विडायामिनन्धते । पश्य ।

यदुत्तिष्ठति वर्णोभ्यो नृपाणां क्षयि तत्कलम् ।
तपःषड्भागमक्षय्यं ददत्याराण्यका ङि नः ॥ १३ ॥

(नेपथ्ये)

उन्त सिद्धार्थो स्वः ।

राजाः - (कर्णं दत्त्वा)

अये धीरप्रशान्तस्वरैस्तपस्वित्तिर्भवितव्यम् ।

(प्रविश्य)

दौवारिकः - जयतु जयतु भर्ता । अेतौ द्वौ ऋषिकुमारौ
प्रतीहारभूमिमुपस्थितौ ।

राजाः - तेन व्यविलम्बितं प्रवेशय तौ ।

दौवारिकः - अेष प्रवेशयामि ।

(षति निष्क्रम्य ऋषिकुमाराभ्यां सह प्रविश्य)

(उभौ राजानं विलोकयतः)

प्रथमः - अहो दीप्तिमतोऽपि विश्वसनीयतास्य वपुषः । अथवा

उपपन्नमेतदस्मिन् ऋषिभ्यो नातिभिन्ने राजनि । कुतः ।

अध्याहान्ता वसतिरमुनाप्याश्रमे सर्वभोग्ये

रक्षायोगाद्यमपि तपः प्रत्यहं संचिनोति ।

अस्यापि धां स्पृशति वशिनश्चारणद्वन्द्वगीतः

पुण्यःशब्दो मुनिरिति मुहुः केवलं राजपूर्वः ॥ १४ ॥

द्वितीयः - गौतम अयं स बलभित्साभो दृष्यन्तः ।

प्रथमः - अथ किम् ।

द्वितीयः - तेन ङि

नैतच्छित्रं यद्यमुद्यधिष्यामसीमां धरित्रीमेकः

कृत्स्नां नगरपरिघांशुबाहुर्भुनक्ति ।

आशंसन्ते समितिषु सुरा बद्धवैरा ङि दैत्यैरस्याधिजये

धनुषि विजयं पौरुडूते य वञ्जे ॥ १५ ॥

उभौ - (उपगम्य)

विजयस्व राजन् ।

राजाः - (आसनादुत्थाय)

अभिवाद्ये भवन्तौ ।

उभौ - स्वस्ति भवते ।

(षति कृलान्युपडरतः)

राजाः - (सप्रज्ञामं परिगृह्यः)

आज्ञापयितुमिच्छामि ।

उभौ - विदितो भवानाश्रमसदामिडस्थः । तेन भवन्तं प्रार्थयन्ते

।

राजाः - डिमाज्ञापयन्ति ।

उभौ - तत्रभवतः डएवस्य मडर्षेरसांनिध्याद्रक्षांसि न

षष्टिविघ्नमुत्पाद्यन्ति । तडुतिपयरात्रं सारथिद्वितीयेन भवता

सनाथीडियतामाश्रम षति ।

राजाः - अनुगृडीतौडस्मि ।

विदुषडः - (अपवार्य)

अेषेदानीमनुकुला तेडभ्यर्थना ।

राजाः - (स्मितं कृत्वा)

रैवतड मद्रथनादुच्यतां सारथिः । सभाज्ञासनं रथमुपस्थापयेति

।

दौवारिकः - यदेव आज्ञापयति ।

(षति निष्कान्तः)

उभौ - (सडर्षम्)

अनुकारिणि पूर्वेषां युक्तडुपमिदं त्वयि ।

आपन्नाभयसत्रेषु दीक्षिताः भवु पौरवाः ॥ १६ ॥

राजाः - (सप्रज्ञामम्)

गच्छतां पुरो भवन्तौ । अडमध्यनुपडमागत अेव ।

उभौ - विजयस्व

(षति निष्कान्तौ)

राजाः - माधव्य आयस्ति शकुंतलाडशने कुतूडलम् ।

विदुषडः - प्रथमं सपरिवाडमासीत् । षदानीं

राक्षसवृत्तान्तेन ङिन्दुरपि नावशेषितः ।

राजाः - मा लैषीः । ननु मत्समीपे वर्तिष्यसे ।

विदुषडः - अेष राक्षसाद्रक्षितौडस्मि ।

(प्रविश्य)

दौवारिकः - सज्जो रथो भर्तुर्विजयप्रस्थानमपेक्षते । अेष

पुनर्नगरादेवीनामाज्ञासिद्धः करभक आगतः ।

राजाः - (सादरम्)

किम्बन्धाभिः प्रेषितः ।

दौवारिकः - अथ किम् ।

राजाः - ननु प्रवेश्यताम् ।

दौवारिकः - तथा ।

(एति निष्क्रम्य करभकेण सह प्रविश्य)

शेष भर्ता । उपसर्प ।

करभकः - जयतु जयतु भर्ता । देव्याज्ञापयति । आगामिनि

यतुर्थदिवसे प्रवृत्तपारणो मे उपवासो भविष्यति । तत्र

दीर्घायुषावश्यं सम्भावनीयेति ।

राजाः - एतस्तपस्विकार्यम् । एतो गुरुजनाज्ञा ।

द्वयमभ्यनतिक्रमणीयम् । किमत्र प्रतिविधेयम् ।

विदुषकः - त्रिशङ्कुरिवान्तरा तिष्ठ ।

राजाः - सत्यमाकुलीभूतोऽस्मि ।

कृत्योर्भिन्नदृशत्वाद् द्वैधीभवति मे मनः ।

पुरः पतिष्ठतं शैले स्रोतः स्रोतोवडो यथा ॥ १७ ॥

(विचिन्त्य)

सभे त्वमभ्या पुत्र एति प्रतिगृहीतः । अतो भवानितः प्रतिनिवृत्य

तपस्विकार्यव्यग्रमानसं मामावेद्य तत्रभवतीनां

पुत्रकृत्यमनुष्ठातुमर्हति ।

विदुषकः - न भवतु मां रक्षोभीरुकं गणयसि ।

राजाः - (सस्मितम्)

कथमेतद्भवति सम्भाव्यते ।

विदुषकः - यथा राजानुजेन गन्तव्यं तथा गच्छामि ।

राजाः - ननु तपोवनोपरोधः परिहरणीय एति

सर्वानानुयात्रिकांस्त्वयैव सह प्रस्थापयामि ।

विदुषकः - (सगर्वम्)

तेन हि युवराजोऽस्मीदानीं संवृत्तः ।

राजाः - (स्वगतम्)

अपलोऽयं भट्टः । कदाचिदस्मत्प्रार्थनामन्तःपुरेभ्यः कथयेत् ।

भवतु । अेनमेवं वक्ष्ये ।

(विदूषकं उस्ते गृहीत्वा । प्रकाशम्)

वयस्य ऋषिगौरवादाश्रमं गच्छामि । न ञलु सत्यमेव

तापसकन्यकायां ममाभिलाषः । पश्य ।

क्व वयं क्व परोक्षमन्मथो मृगशावैः सममेधितो जनः ।

परिडासविजल्पितं सप्ते परमार्थेन न गृह्यतां वयः ॥ १८ ॥

विदूषकः - अथ किम् ।

(छति निष्णान्ताः सर्वे)

(छति द्वितीयोऽङ्कः ।)

तृतीयोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति कुशानादाय यजमानशिष्यः)

शिष्यः - अडो मडानुभावः पार्थिवो दृष्यन्तः । यत्प्रविष्टमात्र

अेवाश्रमं तत्रभवति निरुपद्रवाणि नः कर्माणि संवृत्तानि ।

का कथा बाणसंधाने ज्याशब्देनैव दूरतः ।

डुंकारेणैव धनुषः स डि विघ्नानपोडति ॥ १ ॥

यावदिमान्नेदिसंस्तरणार्थं दर्भानृत्विगव्य उपडरामि ।

(परिक्कभ्यावलोक्य य । आकाशे)

प्रियंवदे कस्यिदमुशीरानुलेपनं मृणालवन्ति य नलिनीपत्राणि
नीयन्ते ।

(श्रुतिमभिनीय)

किं अवीषि । आतपलङ्घनाद्भवदस्वस्था शकुंतला तस्याः

शरीरनिर्वापणायेति । तर्हि यत्नादुपथर्यताम् । सा ञलु भगवतः

कण्वस्य कुलपतेरुख्यवसितम् । अडमपि तावद्वैतानिकं शान्त्युदकमस्यै

गैतमीडस्ते विसर्जयिष्यामि ।

(छति निष्णान्तः)

विष्कम्भकः ।

(ततः प्रविशति कामयमानावस्थो राजा)

राजाः - (सथिन्तं निःश्वस्य)

जाने तपसो वीर्यं सा बाला परवतीति मे विदितम् ।

अलमस्मि ततो वृदयं तथापि नेदं निवर्तयितुम् ॥ २ ॥

(मदनबाधां निरूप्य)

भगवन्कुसुमायुध त्वया यन्द्रमसा य

विश्वसनीयाभ्यामतिसंधीयते कामिजनसार्थः । कुतः ।

तव कुसुमशरत्वं शीतरश्मित्वमिन्द्रोर्द्वयमिदमयथार्थं

दृश्यते मद्भिषेषु ।

विसृजति छिमगर्भैरग्निमिन्द्रुर्मयूषैस्त्वमपि

कुसुमबाणान्वजसारीकरोषि ॥ ३ ॥

अथवा ।

(अद्यापि नूनं उरकोपवह्निनस्त्वयि ज्वलत्यौर्वं ष्टवाम्भुराशौ ।

(त्वमन्यथा मन्मथ मद्भिधानां भस्मावशेषः

(कथमित्यमुष्णः ॥

अनिशमपि मकरकेतुर्भनसो रुजमावडन्नमिमतो मे ।

यदि मदिरायतनयनां तामघिकृत्य प्रहरतीति ॥ ४ ॥

(सभेदं परिक्रम्य)

क्व नु भलु संस्थिते कर्मणि सदस्यैरनुज्ञातः भिन्नमात्मानं

विनोदयामि ।

(निःश्वस्य)

किं नु भलु मे प्रियादर्शनादृते शरणमन्यत् । यावदेनामन्विष्यामि

।

(सूर्यभवलोक्य)

षमामुगातपवेलां प्रायेण लतावलयवत्सु मालिनीतीरेषु ससभीजना

शकुंतला गमयति । तत्रैव तावद्गच्छामि ।

(परिक्रम्य संस्पर्शं रूपयित्वा)

अहो प्रवातसुभगोऽयमुद्देशः ।

शक्यमरविन्दसुरभिः कणावाडी मालिनीतरङ्गाणाम् ।

अङ्गैरनङ्गतमैरविरलमालिङ्गितुं पवनः ॥ ५ ॥

(परिक्रम्यावलोक्य य)

अस्मिन्वेतसपरिक्षिप्ते लतामाण्डपे संनिहितया शकुंतलया भवितव्यम् ।

तथा हि ।

अभ्युन्नता पुरस्तादवगाढा जघनगौरवात्पश्चात् ।

द्वारेऽस्य पाण्डुसिक्ते पदपङ्क्तिर्दृश्यतेऽभिनवा ॥ ६ ॥

यावद्विद्विपान्तरेणवलोक्यामि ।

(परिष्कभ्य तथा कृत्वा । सङ्घर्षम्)

अथे लब्धं नेत्रनिर्वाणम् । अेषा मे मनोरथप्रियतमा सकुसुमास्तरणं

शिलापट्टमधिशयानाराभील्यामन्वास्यते । भवतु । श्रोष्याम्यासां

विश्रम्भकथितानि ।

(एति विलोक्यन्स्थितः)

(ततः प्रविशति यथोक्तव्यापारा सङ्घ सभ्रील्यां शकुन्तला)

सभ्यौ - (उपवीज्य । सस्नेहम्)

उला शकुन्तले अपि सुभयति ते नलिनीपत्रवातः ।

शकुन्तला - किं वीज्यतो मां सभ्यौ ।

(सभ्यौ विषादं नाटयित्वा परस्परमवलोकयतः)

राजा - भलवदस्वस्थशरीरा शकुन्तला दृश्यते ।

(सवितर्कम्)

तत्किमयमातपदोषः स्याद्दुत यथा मे मनसि वर्तते ।

(साभिलाषं निर्वर्ण्य)

अथ वा कृतं संदेहेन ।

स्तनन्यस्तोशीरं प्रशिथिलमृणालैकवलयं

प्रियायाः साबाधं किमपि कमनीयं वपुरिदम् ।

समस्तापः कामं मनसिजनिदाघप्रसरयोर्न

तु ग्रीष्मस्यैवं सुभगमपराह्णं युवतिषु ॥ ७ ॥

प्रियंवदा - (जनान्तिकम्)

अनसूये तस्य राजर्षेः प्रथमदर्शनारभ्यपर्युत्सुकेव शकुन्तला ।

किं नु भल्वस्यास्तन्निमित्तोऽयमातङ्गो भवेत् ।

अनसूया - सभि ममापीदृश्याशङ्का लृट्यस्य । भवतु । प्रक्ष्यामि

तावदेनाम् ।

(प्रकाशम्)

सभि प्रष्टव्यासि किमपि । भलवान्भलु ते संतापः ।

शकुन्तला - (पूर्वार्धेन शयनाद्दुत्थाय)

उला किं वक्तुं कामासि ।

अनसूया - उला शकुन्तले अनभ्यन्तरे भलवावां मदनगतस्य

वृत्तान्तस्य । किं तु यादृशीतिहासनिबन्धेषु
 कामयमानानामवस्था श्रूयते तादृशीं तव पश्यामि । कथय
 किंनिमित्तं ते संतापः । विकारं भलु परमार्थतोऽज्ञात्वाऽनारम्भः
 प्रतीकारस्य ।

राजाः – अनसूयामध्यनुगतो मदीयस्तर्कः । न हि स्वाभिप्रायेण मे
 दर्शनम् ।

शकुन्तला – (आत्मगतम्)

भलवान्भलु मेऽभिनिवेशः । एदानीमपि सखसैतयोर्न शक्नोमि
 निवेदयितुम् ।

प्रियंवदा – सपि शकुन्तले सुष्ठु शेषा भवति । किमात्मन
 आतङ्गमुपेक्षसे । अनुदिवसं भलु परिहीयसेऽङ्गैः । केवलं लावण्यमयी
 छाया त्वां न मुञ्चति ।

राजाः – अवितथमाह प्रियंवदा । तथा हि
 क्षामक्षामकपोलमाननमुरः काठिन्यमुक्तस्तनं
 मध्यःकलान्तरः प्रकामविनतावंसौ छविः पाण्डुरा ।
 शोभ्या य प्रियदर्शना य मदनज्वल्लेपेयमालक्ष्यते
 पत्राणामिव शोषणेन मरुता स्पृष्टा लता माधवी ॥ ८ ॥

शकुन्तला – सपि कस्य वान्यस्य कथयिष्यामि ।

किंत्वायासयित्रीदानीं वां भविष्यामि ।

उभे – अत श्वेव भलु निर्बन्धः । स्निग्धजनसंविभक्तं हि दृग्भं
 सख्यवेदनं भवति ।

राजाः – पृष्टा जनेन समदुःखसुखेन बाला

नेयं न वक्ष्यति मनोगतमाधिडेतुम् ।

दृष्टो विवृत्य बहुशोऽप्यनया सतृषणमत्रान्तरे

श्रवणकातरतां गतोऽस्मि ॥ ९ ॥

शकुन्तला – सपि यतःप्रभृति मम दर्शनपथमागतः स

तपोवनरक्षिता राजर्षिः ।

(एत्यर्धोक्तो लज्जं नाटयति)

उभे – कथयतु प्रियसप्ती ।

शकुन्तला – तत आरभ्य तद्गतेनाभिलाषेणैतदवस्थास्मि
 संवृत्ता ।

राजा: - (सडर्षम्)

श्रुतं श्रोतव्यम् ।

स्मर एव तापडेतुर्निर्वापयिता स एव मे जातः ।

दिवस एवाभ्रश्यामस्तपात्यये जुवलोकस्य ॥ १० ॥

शकुन्तला - तद्यदि वामनुमतं तथा वर्तेथां यथा तस्य

राजर्षेरनुकम्पनीया भवामि । अन्यथावश्यं सिञ्चत मे तिलोदकम् ।

राजा: - संशयच्छेदि वचनम् ।

प्रियंवदा - (जनान्तिकम्)

अनसूये दूरगतमन्मथाऽक्षमेयं कालडररास्य । यस्मिन्-अद्भुत्वावैषा

स ललामभूतः पौरवाणाम् । तद्युक्तमस्या अभिलाषोऽभिन्दिनुम् ।

अनसूया - तथा यथा भणसि ।

प्रियंवदा - (प्रकाशम्)

सपि द्रिष्ट्यानुपपस्तेऽभिनिवेशः । सागरमुज्जित्वा कुत्र वा

मडानधवतरति । क एदानीं सडकारमन्तरेणातिमुक्तलतां पल्लवित्तां

सडते ।

राजा: - डिमत्र चित्रं यद्वि विशाप्ते शशाङ्कुलेभामनुवर्तेते ।

अनसूया - कः पुनरुपायो भवेद्यैनाविलम्बितं निभृतं च सध्या

मनोरथं सम्पादयावः ।

प्रियंवदा - निभृतमिति चिन्तनीयं भवेत् । शीघ्रमिति सुकरम् ।

अनसूया - कथमिव ।

प्रियंवदा - ननु स राजर्षिरस्यां स्निग्धदृष्ट्या

सूचिताभिलाष एतान्दिवसान्-अजगरकृशो लक्ष्यते ।

राजा: - सत्यमित्यभूत एवास्मि । तथा छि

धडमशिशिरैरन्तस्तापाद्विवाणामणीकृतं

निशि निशि भुजन्त्यस्तापाङ्गप्रसारिभिरश्रुभिः ।

अनभिलुलितज्याघाताङ्कुं मुडुर्भण्णिभन्धनात्कनकवलयं

अस्तं अस्तं मया प्रतिसार्यते ॥ ११ ॥

प्रियंवदा - (विचिन्त्य)

डला मदनलेणोऽस्य डियताम् तं सुमनोगोपितं कृत्वा

देवप्रसादस्यापदेशेन तस्य डस्तं प्रापयिष्यामि ।

अनसूया - रोयते मे सुकुमारः प्रयोगः डिं वा शकुन्तला भणति ।

शकुन्तला - किं नियोगो वा विकल्प्यते ।

प्रियंवदा - तेन ज्यात्मन उपन्यासपूर्वं चिन्तय तावत्किमपि
ललितपदबन्धनम् ।

शकुन्तला - उला चिन्तयाम्यहम् । अवधीरणाभीरुकं पुनर्वपते
मे हृदयम् ।

राजाः - (सदर्भम्)

अयं स ते तिष्ठति संगमोत्सुको
विशङ्कुसे भीरु यतोऽवधीरणाम् ।
लभेत वा प्रार्थयिता न वा श्रियं
श्रिया दुरापः कथमीप्सितो लभेत् ॥ १२ ॥

सभ्यौ - अयि आत्मगुणावमानिनि कं धेदानीं शरीरनिर्वापयित्रीं
शास्त्रेणैव ज्योत्स्नां पटान्तेन वासयति ।

शकुन्तला - (सस्मितम्)

नियोजितेदानीमस्मि ।

(धृत्युपविष्टा चिन्तयति)

राजाः - स्थाने भवतु विस्मृतनिमेषेण यक्षुषा प्रियामवलोकयामि ।
यतः

उन्नमितै कल्लतमाननमस्याः पदानि रथयन्त्याः ।

कष्टकितेन प्रथयति मध्यनुरागं कपोलेन ॥ १३ ॥

शकुन्तला - उला चिन्तितं मया गीतवस्तु । असंनिहितानि

पुनर्वपनसाधनानि ।

प्रियंवदा - अतस्मिञ्शुकोदरसुकुमारे नलिनीपत्रे नभैर्निक्षिप्तवर्णं
कुरु ।

शकुन्तला - (यथोक्तं उपयित्वा)

उला शृणुतमिदानीं सङ्गतार्थं न वेति ।

उभे - अवलिते स्वः ।

शकुन्तला - (वासयति)

तव न जाने हृदयं मम पुनः कामो द्रिवाऽपि रात्रावपि ।

निर्घृण तपति बलीयस्त्वयि वृत्तमनोरथाया अङ्गानि ॥ १४ ॥

राजाः - (सदर्भोपसृत्य)

तपति तनुगात्रि मदनस्त्वामनिशं मां पुनर्दृष्ट्येव ।

उलपयति यथा शशाङ्कं न तथा छि कुमुद्वर्ती द्विवसः ॥ १५ ॥

सभ्यौ - (विलोक्य सदर्भमुत्थाय)

स्वागतमविलम्बिनो मनोरथस्य ।

(शकुन्तलाऽभ्युत्थातुमिच्छति)

राजाः - अलमलमायासेन ।

संदष्टकुसुमशयनान्याशुक्लान्तबिसभङ्गसुरभीणि ।

गुरुपरितापानि न ते गात्राण्युपचारमर्हन्ति ॥ १६ ॥

अनसूया - एतः शिलातलैकदेशमलंकरोतु वयस्यः ।

(राजोपविशति । शकुन्तला सलज्जा तिष्ठति)

प्रियंवदा - द्वयोरपि युवयोरन्योन्यानुरागः प्रत्यक्षः । सप्तीस्नेहः

पुनर्मा पुनरुक्तवादिनीं करोति ।

राजाः - भद्रे नैतत्परिहार्यम् । विवक्षितं ह्यनुक्तमनुतापं जनयति

।

प्रियंवदा - आपन्नस्य विषयनिवासिनो जनस्यार्तिहरेण राज्ञा

भवितव्यमित्येष वो धर्मः ।

राजाः - नास्मात्परम् ।

प्रियंवदा - तेन ढीयमावयोः प्रियसप्ती त्वामुद्दिश्येदमवस्थान्तरे

भगवता मदननारोपिता । तदहर्षस्यभ्युपपत्त्या ञ्जितमस्या

अवलम्बितुम् ।

राजाः - भद्रे साधारणोऽयं प्रणयः । सर्वथानुगृहीतोऽस्मि ।

शकुन्तला - (प्रियंवदामवलोक्यं)

उला किमन्तःपुरविरुडपर्युत्सुकस्य राजर्षेरुपरोधेन ।

राजाः - सुन्दरि

एदमनन्यपरायणमन्यथा हृदयसंनिहिते हृदयं मम ।

यदि समर्थयसे मद्विरेक्षणो मदनभाणुतोऽस्मि उतः पुनः ॥ १७ ॥

अनसूया - वयस्य अडुवल्लभा राजानः श्रूयन्ते । यथा नौ

प्रियसप्ती अन्धुजनशोयनीया न भवति तथा निर्वाडय ।

राजाः - भद्रे किं अडुना

परिग्रहअडुत्वेऽपि द्वे प्रतिष्ठे कुलस्य मे ।

समुद्ररसना चोर्वी सप्ती य युवयोरियम् ॥ १८ ॥

उभे - निर्वृते स्वः ।

प्रियंवदा - (सदृष्टिक्षेपम्)

अनसूये ओष धतोदत्तदृष्टिरुत्सुकी मृगपोतकी मातरमन्विष्यति । अेडि

। संयोजयाव अेनम् ।

(धृत्युभे प्रस्थिते)

शकुन्तला - उला अशरणास्मि । अन्यतरा युवयोरगच्छतु ।

उभे - पृथिव्या यः शरणं स तव समीपे वर्तते ।

(धृति निष्क्रान्ते)

शकुन्तला - कथं गते अेव ।

राजाः - अलमावेगेन । नन्वयमारोधयिता जनस्तव समीपे वर्तते ।

डिं शीतलैः कलमविनोद्विभिरार्द्रवातासञ्चारयामि

नलिनीदलतालवृन्तैः ।

अङ्गे निधाय करभोरु यथासुषुं ते संवाडयामि यरण्णावुत पद्मताम्रौ

॥ १९ ॥

शकुन्तला - न माननीयेष्वात्मानमपराधयिष्ये ।

(धृत्युत्थाय गन्तुमिच्छति)

राजाः - सुन्दरि अनिर्वाणो दिवसः धयं य ते शरीरावस्था ।

उत्सृज्य कुसुमशयनं नलिनीदलकल्पितस्तनावरणम् ।

कथमातपे गमिष्यसि परिबाधापेलवैरङ्गैः ॥ २० ॥

(धृति बलादेनां निवर्तयति)

शकुन्तला - पौरव रक्ष विनयम् । मदनसंतभापि न भल्वात्मनः

प्रभवामि ।

राजाः - भीरु अलं गुरुजन्मयेन । दृष्ट्वा ते विदितधर्मा

तत्रभवान्नात्र दोषं ग्रीडीष्यति कुलपतिः । पश्य ।

गान्धर्वेण विवाडेन बडव्यो राजर्षिकन्यकाः ।

श्रूयन्ते परिणीतास्ताः पितृभिश्चाभिनन्दिताः ॥ २१ ॥

शकुन्तला - मुञ्च तावन्माम् । भूयोऽपि सप्तीजनमनुमानयिष्ये

।

राजाः - भवतु । मोक्षयामि ।

शकुन्तला - कदा ।

राजाः -

અપરિક્ષતકોમલસ્ય યાવત્કુસુમસ્યેવ નવસ્ય ષટ્પદેન ।
 અધરસ્ય પિપાસતા મયા તે સદયં સુન્દરિ ગૃહ્યતે રસોડસ્ય ॥ ૨૨ ॥
 (ઇતિ મુખમસ્થાઃ સમુન્નમયિતુમિચ્છતિ । શકુંતલા પરિહરતિ નાટ્યેન)
 (નેપથ્યે)
 ચક્રવાકવધુકે આમન્ત્રયસ્વ સહચરમ્ । ઉપસ્થિતા રજની ।
 શકુંતલા - (સસમ્ભ્રમમ્)
 પૌરવ અસંશયં મમ શરીરવૃત્તાન્તોપલમ્ભાચાર્યા ગૌતમીત
 એવાગચ્છતિ । તદ્વિટપાન્તરિતો ભવ ।
 રાજાઃ - તથા ।
 (ઇત્યાત્માનમાવૃત્ય તિષ્ઠતિ)
 (તતઃ પ્રવિશતિ પાત્રહસ્તા ગૌતમી સખ્યૌ ચ)
 સખ્યૌ - ઇત ઇત આર્યા ગૌતમી ।
 ગૌતમી - (શકુંતલામુપેત્ય)
 જાતે અપિ લઘુસંતાપાનિ તેડ્ગુપાનિ ।
 શકુંતલા - આર્યે અસ્તિ મે વિશેષઃ ।
 ગૌતમી - અનેન દર્ભોદકેન નિરાબાધમેવ તે શરીરં ભવિષ્યતિ ।
 (શિરસિ શકુંતલામભ્યુક્ષ્ય)
 વત્સે પરિણાતો દિવસઃ । એહિ ઉટજમેવ ગચ્છામઃ ।
 (ઇતિ પ્રસ્થિતાઃ)
 શકુંતલા - (આત્મગતમ્)
 હૃદય ધ્રમમેવ સુખોપનતે મનોરથે કાતરભાવં ન મુચ્ચસિ ।
 સાનુશયવિઘટિતસ્ય કથં તે સામ્પ્રતં સંતાપઃ ।
 (પદાન્તરે સ્થિત્વા । પ્રકાશમ્)
 લતાવલય સંતાપહારક આમન્ત્રયે ત્વાં ભૂયોડપિ પરિભોગાય ।
 (ઇતિ દુઃખેન નિષ્ઠાન્તા શકુંતલા સહેતરાભિઃ)
 રાજા (પૂર્વસ્થાનમુપેત્ય । સનિઃશ્વાસમ્)
 અહો વિઘ્નવત્યઃ પ્રાર્થિતાર્થસિદ્ધયઃ । મયા હિ
 મુહુરગ્ગુલિસંવૃતાધરોષ્ઠે પ્રતિષેધાક્ષરવિક્લવાભિરામમ્ ।
 મુખમંસવિવર્તિ પક્ષમલાક્ષ્યાઃ કથમપ્યુન્નમિતં ન ચુમ્ભિતં તુ ॥ ૨૩ ॥
 ક્વ નુ ખલુ સમ્પ્રતિ ગચ્છામિ । અથ વા ઇહૈવ પ્રિયાપરિભુક્તમુક્તે
 લતાવલયે મુહૂર્તં સ્થાસ્યામિ ।

(सर्वतोऽवलोक्य)

तस्याः पुष्पमयी शरीरलुलिता शय्या शिलायामियं
 क्लान्तो मन्मथलेप्ये अेष नखिनीपत्रे नभैरर्पितः ।
 उस्ताद्भ्रष्टमिदं बिसाभरणमित्यासज्यमानेक्षणो
 निर्गन्तुं सडसा न वेतसगृडाच्छक्रोमि शून्यादपि ॥ २४ ॥

(आकाशे)

राजन्
 सायंतने सवनकर्मणि सम्प्रवृत्ते
 वेदिं दुताशनवतीं परितः प्रयस्ताः ।
 छायाश्चरन्ति बहुधा भयमादधानाः
 संध्यापयोदकपिशाः पिशिताशनानाम् ॥ २५ ॥

राजाः – अथमहमागच्छामि ।

(छति निष्क्रान्तः)

(छति तृतीयोऽङ्कः ।)

चतुर्थोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशतः दुसुभावययं नाटयन्त्यौ सप्यौ ।)

अनसूया – उवा प्रियंवदे यद्यपि गान्धर्वेण विधिना निर्वृत्तकल्याणा
 शकुंतलाऽनुत्पन्नभर्तृगामिनी संवृत्तेति निर्वृत्तं मे हृदयं
 तथाप्येतावस्थिन्तनीयम् ।

प्रियंवदा – कथमिव ।

अनसूया – अद्य स राजर्षिरिष्टिं परिसमाप्यर्षिभिर्विसर्जित आत्मनो
 नगरं प्रविश्यान्तःपुरसमागतं छतोगतं वृत्तान्तं स्मरति वा न वेति
 ।

प्रियंवदा – विस्रब्धा भव । न तादृशा आकृतिविशेषा

गुणविशेषिनो भवन्ति । तात छदानीमिमं ऋत्तान्तं श्रुत्वा न जाने किं
 प्रतिपत्स्यत छति ।

अनसूया – यथाहं पश्यामि तथा तस्यानुमतं भवेत् ।

प्रियंवदा – कथमिव ।

अनसूया – गुणवते कन्यका प्रतिपादनीयेत्ययं तावत्प्रथमः
 संकल्पः । तं यद्वि दैवमेव सम्पाद्यति नन्वप्रयासेन कृतार्थो

ગુરુજનઃ ।

પ્રિયંવદા - (પુષ્પભાજનં વિલોક્ય)

સપ્તિ અવચિતાનિ બલિકર્મપર્યામાનિ કુસુમાનિ ।

અનસૂયા - નનુ સપ્ત્યાઃ શકુંતલાયાઃ સૌભાગ્યદેવતાર્યનીયા ।

પ્રિયંવદા - યુજ્યતે ।

(ઇતિ તદેવ કર્માભિનયતઃ)

(નેપથ્યે)

અયમહં ભોઃ ।

અનસૂયા - (કર્ણ દત્વા)

સપ્તિ અતિથીનામિવ નિવેદિતમ્ ।

પ્રિયંવદા - નનૂટજસન્નિહિતા શકુંતલા ।

અનસૂયા - અથ પુનર્હૃદયેનાસન્નિહિતા । અલમેતાવદ્ભિઃ કુસુમૈઃ ।

(ઇતિ પ્રસ્થિતે)

(નેપથ્યે)

આઃ

અતિથિપરિભાવિનિ વિચિન્તયન્તી યમનન્યમાનસા તપોધનં વેત્સિ ન
મામુપસ્થિતમ્ ।

સ્મરિષ્યતિ ત્વાં ન સ બોધિતોઽપિ સન્કથાં પ્રમત્તઃ પ્રથમં કૃતામિવ

॥ ૧ ॥

પ્રિયંવદા - હા ધિક્ હા ધિક્ । અપ્રિયમેવ સંવૃત્તમ્ । કસ્મિન્નપિ

પૂજાર્હોઽપરાધ્વા શૂન્યહૃદયા શકુંતલા ।

(પુરોઽવલોક્ય)

ન ખલુ યસ્મિન્કસ્મિન્નપિ । એષ દુર્વાસાઃ સુલભકોપો મહર્ષિઃ । તથા

શમ્વા વેગબલોક્તુલ્લયા દુર્વારયા ગત્યા પ્રતિનિવૃત્તઃ ।

અનસૂયા - કોઽન્યો હૃતવહાદ્ગ્ધું પ્રભવતિ । ગચ્છ । પાદયોઃ

પ્રણમ્ય નિવર્તયૈનં યાવદહમર્ઘોઽકમુપકલ્પયામિ ।

પ્રિયંવદા - તથા

(ઇતિ નિષ્કાન્તા)

અનસૂયા - (પદાન્તરે સ્મલિતં નિરૂપ્ય)

અહો આવેગસ્મલિતયા ગત્યા પ્રભ્રષ્ટં મમાગ્રહસ્તાત્પુષ્પભાજનમ્

।

(छति पुष्पोच्चयं रूपयति)

(प्रविश्य)

प्रियंवदा – सपि प्रकृतिवक्रः स कस्यानुनयं प्रतिगृह्णाति ।

किमपि पुनः सानुकोशः कृतः ।

अनसूया – (सस्मितम्)

तस्मिन्भवेतदपि । कथय ।

प्रियंवदा – यदा निवर्तितुं नेच्छति तदा विज्ञापितो मया ।

भगवन् प्रथमं छति प्रेक्ष्याविज्ञाततपःप्रभावस्य दृष्टितृजनस्य

भगवतैकोऽपराधो मर्षयितव्यं छति ।

अनसूया – ततस्ततः ।

प्रियंवदा – ततो न मे वचनमन्यथाभवितुमर्हति किं

त्वभिज्ञानाभराणदशनेन शापो निवर्तिष्यत छति मन्त्रयमाण

अवान्तरहितः ।

अनसूया – शक्यमिदानीमाश्रसितुम् । अस्ति तेन राजर्षिणा

सम्प्रस्थितेन स्वनामधेयाङ्घ्रितमङ्गुलीयकं स्मरणीयमिति स्वयं

पिनद्धम् । तस्मिन्स्वाधीनोपाया शकुन्तला भविष्यति ।

प्रियंवदा – सपि अेछि । देवकार्यं तावदस्था निर्वर्तयावः ।

(छति परिक्लामतः)

प्रियंवदा – (विलोक्य)

अनसूये पश्य तावत् । वामदस्तोपहितवदनाऽऽलिपितेव प्रियसप्पी ।

भर्तृगतया चिन्तयात्मानमपि नैषा विभावयति । किं

पुनरागन्तुकम् ।

अनसूया – प्रियंवदे द्वयोरेव नौ मुषे अेष वृत्तान्तस्तिष्ठतु ।

रक्षितव्या ञ्जलु प्रकृतिपेलवा प्रियसप्पी ।

प्रियंवदा – को नामोष्णोदकेन नवमालिकां सिञ्चति ।

(छति निष्क्रान्ते)

विष्कम्भकः ।

(ततः प्रविशति सुमोत्थितः शिष्यः)

शिष्यः – वेलोपलक्षणार्थमाद्विष्टोऽस्मि तत्रभवता

प्रवासाद्दुपावृत्तेन काश्यपेन । प्रकाशं निर्गतस्तावदवलोकयामि

डियदवशिष्टं रञ्ज्या छति ।

(परिक्लम्यावलोक्य य)

उन्त प्रभातम् । तथा छि ।

यात्येकतोऽस्तशिपरं पतिरोषधीनामाविष्कृतारुणपुरःसर

येकतोऽर्कः ।

तेजोद्भयस्य युगपद्व्यसनोदयाभ्यां लोको नियम्यत एवात्मदशान्तरेषु ॥

२ ॥

अपि य ।

अन्तर्हिते शशिनि सैव कुमुद्वती मे

वृष्टिं न नन्दयति संस्मरणीयशोभा ।

एष्टप्रवासजनिताभ्यज्जलाज्जनस्य

दुःभानि नूनमतिमात्रसुदुःसखानि ॥ ३ ॥

(प्रविश्यापटीक्षेपेण)

अनसूया - यद्यपि नाम विषयपराऽमुषस्य जनस्यैतन्न विदितं

तथापि तेन राज्ञा उक्तुतलायामनार्थमायरितम् ।

शिष्यः - यावदुपस्थितां लोभवेलां गुरवे निवेदयामि ।

(एति निष्क्रान्तः)

अनसूया - प्रतिबुद्धापि किं करिष्यामि । न म उचितेष्वपि

निजकरणीयेषु उस्तपादं प्रसरति । काम एदानीं सकामो भवतु

येनासत्यसंधे जने शुद्धदृष्टया सप्ती पदं कारिता । अथ वा

दुर्वासःशाप अेष विकारयति । अन्यथा कथं स राजर्षिस्तादृशानि

मन्त्रयित्वैतावतः कालस्य लोभमात्रमपि न विसृजति ।

तदितोऽभिज्ञानमङ्गुलीयकं तस्य विसृजत्वः । दुःप्रशीले तपस्वियजने

कोऽभ्यर्थ्यताम् । ननु सप्तीगामी दोष

एति व्यवसितापि न पारयामि प्रवासप्रतिनिवृत्तस्य तातकाश्यपस्य

दुष्यन्तपरिणीतामापन्नसत्त्वां शकुंतलां निवेदयितुम् ।

एत्थङ्गतेऽस्माभिः किं करणीयम् ।

(प्रविश्य)

प्रियंवदा - (सदर्भम्)

सपि त्वरस्य त्वरस्य शकुंतलायाः प्रस्थानकौतुकं निवर्तयितुम् ।

अनसूया - सपि कथमेतत् ।

प्रियंवदा - शृणु । एदानीं सुभशयितपृच्छिका

शकुंतलासकाशं गतास्मि ।

अनसूया – ततस्ततः ।

प्रियंवदा – तावदेनां लज्जवन्तमुर्षीं परिष्वज्य
तातकाश्यपेनैवमभिनन्दितम् । दृष्ट्या धूमाङ्कलितदृष्टेरपि
यजमानस्य पावक ओवाङ्कतिः पतिता । वत्से सुशिष्यपरिदत्ता
विधेवशोचनीयासि संवृत्ता । अद्यैव ऋषिरक्षितां त्वां भर्तुः
सकाशं विसर्ज्यामीति ।

अनसूया – अथ केन सूचितस्तातकाश्यपस्य वृत्तान्तः ।
प्रियंवदा – अग्निशरणं प्रविष्टस्य शरीरं विना छन्दोमय्या
वाण्या ।

अनसूया – (सविस्मयम्) कथमिव ।
प्रियंवदा – (संस्कृतमाश्रित्य)
दुष्यन्तेनाडितं तेजो धानां भूतये भुवः ।
अवेदि तनयां ब्रह्मन्नग्निगर्भां शमीमिव ॥ ४ ॥

अनसूया – (प्रियंवदामाश्लिष्य)
सपि प्रियं मे । किं त्वद्यैव शकुंतला नीयत इत्युत्कण्ठासाधारणं
परितोषमनुभवामि ।
प्रियंवदा – सपि आवां तावदुत्कण्ठां विनोदयिष्यावः । सा
तपस्विनी निर्वृता भवतु ।
अनसूया – तेन ज्येतस्मिंश्चूतशाभावलम्बिते नालिकेरसमुद्गक
अेतन्निमित्तमेव कालान्तरक्षमा निक्षिमा मया केसरमालिका । तद्विमां
उस्तसन्निहितां कुरु । यावदुत्कण्ठां तस्यै मृगरोचनां तीर्थमृत्तिकां
दूर्वाडिसलयानीति मङ्गलसमालम्बनानि विरचयामि ।
प्रियंवदा – तथा क्वियताम् ।

(अनसूया निष्क्रान्ता । प्रियंवदा नाट्येन सुमनसो गृह्णाति)
(नेपथ्ये)

गौतमि आदिश्यन्तां शार्ङ्गारवमिश्राः शकुंतलानयनाय ।

प्रियंवदा – (कर्णं दत्त्वा)

अनसूये त्वरस्व त्वरस्व । अते भलु उस्तिनापुरगामिन ऋषयः
शब्दाय्यन्ते ।

(प्रविश्य समालम्बनउस्ता)

अनसूया – सपि अेदि । गच्छावः ।

(छति परिक्रामतः)

प्रियंवदा - (विलोक्य)

ओषा सूर्योदय एव शिषामञ्जिता प्रतीष्टनीवारुडस्ताभिः
स्वस्तिवायनिकाभिस्तापसीभिरभिनन्दमाना शकुंतला तिष्ठति ।
उपसर्पाव ओनाम् ।

(छत्युपसर्पतः)

(ततः प्रविशति यथोद्दिष्टव्यापारा आसनस्था शकुंतला)

तापसीनामन्यतमा - (शकुंतलां प्रति)

जाते भर्तुर्बहुमानसूयकं मडादेवीशब्दं लभस्व ।

द्वितीया - वत्से वीरप्रसविनी भव ।

तृतीया - वत्से भर्तुर्बहुमता भव ।

(छत्याशिषो दत्त्वा गौतमीवर्जं निष्कान्ताः)

सभ्यौ - (उपसृत्य)

सपि सुभ्रमज्जनं ते भवतु ।

शकुंतला - स्वागतं मे सभ्योः । छतो निषीदतम् ।

उभे (मङ्गलपात्राण्यादाय । उपविश्य)

उला सज्जा भव । यावत्ते मङ्गलसमालम्भनं विरयथावः ।

शकुंतला - छदमपि बहु मन्तव्यम् । दुर्लभमिदानीं मे

सभीमएडनं भविष्यति ।

(छति बाष्पं विसृजति)

उभे - सपि छयितं न ते मङ्गलकाले रोदितुम् ।

(छत्यश्रूणि प्रमृज्य नाट्येन प्रसाधयतः)

प्रियंवदा - आभरणोयितं उपमाश्रमसुलभैः

प्रसाधनैर्विप्रकार्यते ।

(प्रविश्योपायनडस्तावृषिडुमारकौ)

उभौ - छदमलंकरणम् । अलंछ्रियतामत्रभवती ।

(सर्वा विलोक्य विस्मिताः)

गौतमी - वत्स नारद कुत ऐतत् ।

प्रथमः - तातकाश्यपप्रभावात् ।

गौतमी - छिं मानसी सिद्धिः ।

द्वितीयः - न भलु । श्रूयताम् । तत्रभवता वयमाज्ञासाः

शकुंतलाछेतोर्वनस्पतिभ्यः डुसुमान्याडरतेति ।

तत षडानीं

क्षौमं केनचित्दिन्दुपाण्डु तरुणा माङ्गल्यमाविष्कृतं

निष्क्यूतश्चरणोपभोगसुलभो लाक्षारसः केनचित् ।

अन्येभ्यो वनदेवताकरतलैरापर्वभागोत्थितै-

र्तान्याभरणानि तत्किसलयोद्भेदप्रतिद्वन्द्विभिः ॥ ५ ॥

प्रियंवदा - (शकुन्तलां विलोक्य)

उला अनयाभ्युपपत्त्या सूचिता ते भर्तुर्गण्डेऽनुभवितव्या राजलक्ष्मीः

।

(शकुन्तला व्रीडां रूपयति)

प्रथम - गौतम अख्येहि । अभिषेकोत्तीर्णाय काश्यपाय

वनस्पतिसेवां निवेदयावः ।

द्वितीयः - तथा ।

(षति निष्क्रान्तौ)

सभ्यौ - अये अनुपयुक्ताभूषणोऽयं जनः ।

चित्रकर्मपरिचयेनाङ्गेषु त आभरणविनियोगं कुर्वः ।

शकुन्तला - जाने वां नैपुणाम् ।

(उभे नाट्येनालङ्कृतः)

(ततः प्रविशति स्नानोत्तीर्णः काश्यपः) ।

काश्यपः - यास्यत्यद्य शकुन्तलेति लृष्टयं संस्पृष्टमुत्कृष्टया

कण्ठः स्तम्भितभाष्पवृत्तिकलुषश्चिन्ताजडं दर्शनम् ।

वैकल्यं मम तावदीदृशमिदं स्नेहादरण्यौकसः

पीड्यन्ते गृह्णिणः कथं नु तनयाविश्वेषदुःप्रैर्नवैः ॥ ६ ॥

(षति परिष्कामति)

सभ्यौ - उला शकुन्तले अवसितमण्डनासि । परिधत्स्व साम्प्रतं

क्षौमयुगलम् ।

(शकुन्तलोत्थाय परिधत्ते)

गौतमी - जाते अेष ते आनन्दपरिवाहिला यक्षुषा परिष्वजमान

एव गुरुरुपस्थितः । आचारं तावत्प्रतिपद्यस्व ।

शकुन्तला - (सम्रीडम्)

तात वन्दे ।

काश्यपः - वत्से ।

યયાતેશ્વિ શર્મિષ્ઠા ભર્તુર્બહુમતા ભવ ।
સુતં ત્વમપિ સમ્રાજં સેવ પૂરુમવાપ્નુહિ ॥ ૭ ॥

ગૌતમી - ભગવાન્ વરઃ ખલ્વેષઃ । નાશીઃ ।
કાશ્યપઃ - વત્સે ઇતઃ સઘો હુતાનગ્રીન્નદક્ષિણીકુરુષ્વ ।
(સર્વે પરિક્રામન્તિ)

કાશ્યપઃ - (ઋક્ષ્ણન્સાડ્ડશાસ્તે)
અમી વેદિં પરિતઃ ક્લૂમધિષ્ણ્યાઃ
સમિદ્વન્તઃ પ્રાન્તસંસ્તીર્ણદર્ભાઃ ।
અપદ્મતો દુરિતં હવ્યગન્ધૈર્વૈતાનાસ્ત્વાં
વહ્નયઃ પાવયંતુ ॥ ૮ ॥

પ્રતિષ્ઠસ્વેદાનીમ્ ।
(સદૃષ્ટિક્ષેપમ્)

ક્વ તે શાર્ફગરવમિશ્રાઃ ।
(પ્રવિશ્ય)

શિષ્ય - ભગવન્ ઇમે સ્મઃ ।
કાશ્યપ - ભગિન્યાસ્તે માર્ગમાદેશય ।
શાર્ફગરવ - ઇત ઇતો ભવતી ।
(સર્વે પરિક્રામન્તિ)

કાશ્યપ - ભો ભોઃ સનિહિતાસ્તપોવનતરવઃ ।
પાતું ન પ્રથમં વ્યવસ્યતિ જલં યુષ્માસ્વપીતેષુ યા
નાદત્તે પ્રિયમણ્ડનાપિ ભવતાં સ્નેહેન યા પલ્લવમ્ ।
આઘૈ વઃ કુસુમપ્રસૂતિસમયે યસ્યા ભવત્યુત્સવઃ
સેયં યાતિ શકુંતલા પતિગૃહં સર્વૈરનુજ્ઞાયતામ્ ॥ ૯ ॥

(કોકિલસ્વં સૂચયિત્વા)

અનુમતગમના શકુંતલા તરુભિરિયં વનવાસબન્ધુભિઃ ।
પરિભૂતવિરુતં કલં યથા પ્રતિવચનીકૃતમેભિરીદૃશમ્ ॥ ૧૦ ॥

(આકાશે)

રમ્યાન્તરઃ કમલિનીહરિતૈઃ
સરોભિશ્છાયાદ્રુમૈર્નિયમિતાર્કમયૂખતાપઃ ।
ભૂયાત્કુશેશયરજોમૃદુરેણુરસ્યાઃ શાન્તાનુકૂલપવનશ્ચ શિવશ્ચ

प-थाः ॥ ११ ॥

(सर्वे सविस्मयमाकर्णयन्ति)

गौतमी - जाते ज्ञातिजनस्निग्धाभिरनुज्ञातगमनासि

तपोवनद्वेवताभिः । प्रशम भगवतीः ।

शकुंतला - (सप्रणामं परिक्लम्य । जनान्तिकम्)

उला प्रियंवदे आर्यपुत्रदर्शनोत्सुकाया अप्याश्रमपदं परित्यजन्त्या

दुःभेन मे यरणौ पुरतः प्रवर्तते ।

प्रियंवदा - न केवलं तपोवनविरुद्धातरा सभ्येव ।

त्वयोपस्थितवियोगस्य तपोवनस्यापि तावत्समवस्था दृश्यते ।

उद्गलितदर्भकवला मृग्यः परित्यक्तनर्तना मयूराः ।

अपसृतपाण्डुपत्रा मुग्ध्यन्त्यश्रूणीव लताः ॥ १२ ॥

शकुंतला - (स्मृत्वा)

तात लताभगिनीं वनजयोत्सनां तावदामन्त्रयिष्ये ।

काश्यपः - अवैमि ते तस्यां सोदर्यास्नेहम् । इयं तावद्दक्षिणेन ।

शकुंतला - (उपेत्य लतामालिङ्ग्य)

वनजयोत्सने यूतसंगतापि मां प्रत्यालिङ्गेतो गताभिः शाभाभाडाभिः ।

अधप्रभृति दूरपरिवर्तिनी ते भलु भविष्यामि ।

काश्यपः -

संकल्पितं प्रथममेव मया तवार्थे

भर्तारमात्मसदृशं सुकुतैर्गता त्वम् ।

यूतेन संश्रितवती नवमालिकेयमस्यामहं

त्वयि यं सम्प्रति वीतयिन्तः ॥ १३ ॥

इतः प-न्यानं प्रतिपद्यस्व ।

शकुंतला - (सभ्यौ प्रति)

उला ओषा द्वयोर्युवयोर्दस्ते निक्षेपः ।

सभ्यौ - अयं जनः कस्य उस्ते समर्पितः ।

(इति बाष्पं विहरतः)

काश्यपः - अनसूये अलं रुदित्वा । ननु भवतीभ्यामेव

स्थिरीकर्तव्या शकुंतला ।

(सर्वे परिक्लमन्ति)

शकुंतला - तात ओषोटजपर्यन्तयारिणी गर्भमन्थरा

મૃગવધૂર્ચદાડનઘપ્રસવા ભવતિ તદા મહ્યં કમપિ
પ્રિયનિવેદયિતૃકં વિસર્જયિષ્યથ ।

કાશ્યપઃ - નેદં વિસ્મરિષ્યામઃ ।

શકુંતલા - (ગતિભડ્ગં રૂપયિત્વા)

કો નુ ખલ્વેષ નિવસને મે સજ્જતે ।

(ઇતિ પરાવર્તતે)

કાશ્યપઃ - વત્સે,

યસ્ય ત્વયા વ્રણવિરોપણમિડ્ગુદીનાં

તૈલં ન્યષિચ્યત મુખે કુશસુચિવિદ્ધે ।

શ્યામાકમુષ્ટિપરિવર્ષિતકો જહાતિ

સોડયં ન પુત્રકૃતકઃ પદર્વી મૃગસ્તે ॥ ૧૪ ॥

શકુંતલા - વત્સ કિં સહવાસપરિત્યાગિનીં મામનુસરસિ ।

અચિરપ્રસૂતયા જનન્યા વિના વર્ષિત એવ । ઇદાનીમપિ મયા વિરહિતં

ત્વાં તાતશ્ચિન્તયિષ્યતિ । નિવર્તસ્વ તાવત્ ।

(ઇતિ રુદતી પ્રસ્થિતા)

કાશ્યપઃ -

ઉત્પક્ષ્મણોર્નયનયોરુપરુદ્ધવૃત્તિં

બાષ્પં કુરુ સ્થિરતયા વિરતાનુબન્ધમ્ ।

અસ્મિન્નલક્ષિતનતોન્નતભૂમિભાગે

માર્ગે પદાનિ ખલુ તે વિષમીભવન્તિ ॥ ૧૫ ॥

શાર્દૂગરવઃ - ભવગાન્ । ઓદકાન્તં સ્નિગ્ધો જનોડનુગન્તવ્ય ઇતિ

શ્રૂયતે । તદિદં સરસ્તીરમ્ । અત્ર સંદિશ્ય પ્રતિગન્તુમર્હતિ ।

કાશ્યપઃ - તેન હીમાં ક્ષીરવૃક્ષછાયામાશ્રયામઃ ।

(સર્વે પરિક્રમ્ય સ્થિતાઃ)

કાશ્યપઃ - (આત્મગતમ્)

કિં નુ ખલુ તત્રભવતો દુષ્યન્તસ્ય યુક્તરૂપમસ્માભિઃ સંદેષ્ટવ્યમ્

।

(ઇતિ ચિન્તયતિ)

શકુંતલા - (જનાન્તિકમ્)

હલા પશ્ય । નલિનીપત્રાન્તરિતમપિ સહચરમપશ્યન્ત્યાતુરા

ચક્રવાક્યરટતિ દુષ્કરમહં કરોમીતિ ।

अनसूया – सभि मैवं मन्त्रयस्व ।

ओषापि प्रियेण विना गमयति रजनीं विषाददीर्घतराम् ।

गुर्वपि विरडङ्कुभमाशाबन्धः साडयति ॥ १६ ॥

काश्यपः – शार्ङ्गरव षति त्वया मद्भयनात्स राजा शकुन्तलां

पुरस्कृत्य वक्तव्यः ।

शार्ङ्गरवः – आज्ञापयतु भगवान् ।

काश्यपः – अस्मान्साधु विशिन्त्य संयमघनानुख्यैः कुलं

यात्मनस्त्वय्यस्याः कथमप्यभान्यवकुतां स्नेहप्रवृत्तिं च ताम् ।

सामान्यप्रतिपत्तिपूर्वकमियं दारेषु दृश्या त्वया

भाग्यायत्तमतः परं न भलु तद्भाष्यं वधूबन्धुभिः ॥ १७ ॥

शार्ङ्गरवः – गृहीतः सदृशः ।

काश्यपः – वत्से त्वमिदानीमनुशासनीयासि । वनौकसोऽपि सन्तो

लौकिकज्ञा वयम् ।

शार्ङ्गरवः – न भलु धीमतां कश्चिदविषयो नाम ।

काश्यपः – सा त्वमितः पतिकुलं प्राप्य –

शुश्रूषस्व गुडकुटुः प्रियसम्प्रीवृत्तिं सपत्नीजने

भर्तृर्विप्रकृतापि रोषणतया मा स्म प्रतीपं गमः ।

भूयिष्ठे भव दक्षिणा परिजने भाग्येष्वनुत्सेडिनी

यान्त्येवं गृहिणीपदं युवतयो वामाः कुलस्याधयः ॥ १८ ॥

अनसूया – कथं वा गौतमी मन्यते ।

गौतमी – अंतावान्वधूजनस्योपदेशः । जाते अतत्फलु सर्वमवधारय

।

काश्यपः – वत्से परिष्वजस्व मां संपीजनं च ।

शकुन्तला – तात षत अेव किं प्रियंवदानुसूये सप्यौ निवर्तिष्येते ।

काश्यप – वत्से षमे अपि प्रदेये । न युक्तमनयोस्तत्र गन्तुम् । त्वया

सह गौतमी यास्यति ।

शकुन्तला – (पितरमाश्लिष्य)

कथमिदानीं तातस्याङ्गात्परिभ्रष्टा मलयतटोन्मूलिता यन्मनलतेव

देशान्तरे ञ्जवितं धारयिष्यामि ।

काश्यपः – वत्से किमेवं कातरासि ।

अभिजनवतो भर्तुः श्वाद्ये स्थिता गृहिणीपदे

विभवगुरुभिः कृत्यैस्तस्य प्रतिक्ष्णामाकुला ।
तनयमथिरात्राथीवार्कं प्रसूय य पावनं
मम विरलञ्जो न त्वं वत्से शुभं गणयिष्यसि ॥ १९ ॥

(शकुंतला पितुः पादयोः पतति)
काश्यपः – यद्विच्छामि ते तदस्तु ।
शकुंतला – (सभ्यावुपेत्य)
उला द्वे अपि मां सममेव पश्यिष्येथाम् ।
सभ्यौ – (तथा कृत्वा)
सपि यद्वि नाम स राजा प्रत्यभिज्ञानमन्थरो
भवेत्ततस्तस्मायिदमात्मनामधेयाङ्घ्रितमङ्गुलीयकं दर्शय ।
शकुंतला – अनेन संद्वेजेन वामाकम्पितास्मि ।
सभ्यौ – मा भैषीः । अतिस्नेहः पापशङ्की ।
शार्ङ्गारवः – युगान्तरमावृढः सविता । त्वरतामत्रभवती ।
शकुंतला – (आश्रमाभिमुष्णी स्थित्वा)
तात कदा नु भूयस्तपोवनं प्रेक्षिष्ये ।
काश्यप – श्रूयताम् ।
भूत्वा शिराय यतुरन्तमलीसपत्नी
दौष्यन्तिमप्रतिरथं तनयं निवेश्य ।
भर्त्रा तदर्पितकुटुम्बभरेण सार्धं
शान्ते कश्चिदसि पदं पुनराश्रमेऽस्मिन् ॥ २० ॥

गौतमी – जाते परिधीयते गमनवेला । निवर्तय पितरम् । अथ वा
शिरेणापि पुनः पुनरेषैवं मन्त्रयिष्यते । निवर्ततां भवान् ।
काश्यपः – वत्से उपरुध्यते तपोऽनुष्ठानम् ।
शकुंतला – (भूयः पितरमाश्लिष्य) तपश्चरणापीडितं
तातशरीरम् । तन्मातिमात्रं मम कृतं उल्हास्य ।
काश्यपः – (सनिःश्वासम्)
शममेष्यति मम शोकः कथं नु वत्से त्वया रचितपूर्वम् ।
उट्जद्धारविद्वुढं नीवारबलिं विलोक्यतः ॥ २१ ॥

गच्छ । शिवास्ते पन्थानः सन्तु ।
(निष्क्रान्ता शकुंतला सडयायिनश्च)
सभ्यौ – (शकुंतलां विलोक्य)

डा धिक् डा धिक् । अन्तर्हितं शकुन्तला वनराज्या ।

काश्यपः - (सनिःश्वासम्)

अनसूये गतवती वां सड्याशिणी । निगूढ्य शोकमनुगच्छतं मां
प्रस्थितम् ।

उभे - तात शकुन्तलाविरहितं शून्यमिव तपोवनं कथं प्रविशावः
।

काश्यपः - स्नेहवृत्तिरेवन्दर्शिनी ।

(सविमर्शं परिक्रम्य)

उन्त भोः शकुन्तलां पतिकुलं विसृज्य लब्धमिदानीं स्वास्थ्यम् ।

कुतः ।

अर्थो हि कन्या परकीय एव तामद्य सम्प्रेष्य परिग्रीहीतुः ।

जातो ममायं विशदः प्रकामं प्रत्यर्पितन्यास एवान्तरात्मा ॥ २२ ॥

(एति निष्क्रान्ताः सर्वे)

(एति यतुर्थोऽङ्गुः ।)

पञ्चमोऽङ्गुः ।

(ततः प्रविशत्यासनस्थो राजा विदूषकश्च)

विदूषकः - (कर्णं दत्त्वा)

भो वयस्य संगीतशालान्तरेऽवधानं देहि । कलविशुद्धाया गीतेः
स्वरसंयोगः श्रूयते । जाने त्रयभवती उंसपदिक्का वर्णपरिययं
करोतीति ।

राजा - तूष्णीं भव । यावदाकर्णयामि ।

(आकाशे गीयते)

अभिनवमधुलोपुपस्त्वं तथा पश्चिमुभय यूतमञ्जरीम् ।

कमलवसतिमात्रनिर्वृतो मधुकर विस्मृतोऽस्येनां कथम् ॥ १ ॥

राजा - अहो रागपरिवाडिणी गीतिः ।

विदूषकः - किं तावद्गीत्या अवगतोऽक्षरार्थः ।

राजा - (स्मितं कृत्वा)

सकृत्कृतप्रणयोऽयं जनः । तदस्या देवीं वसुमतीमन्तरेण

मडदुपालम्भनं गतोऽस्मि । सपे माधव्य मद्रथनादुच्यतां

उंसपदिक्का । निपुणमुपालब्धाः स्म एति ।

વિદુષકઃ - યદ્ભવાનાજ્ઞાપયતિ ।

(ઉત્થાય)

ભો વયસ્ય ગૃહીતસ્ય તયા પરકીચૈર્હસ્તૈઃ શિખણ્ડકે
તાજ્યમાનસ્યાપ્સરસા વીતરાગસ્યેવ નાસ્તીદાનીં મે મોક્ષઃ ।

રાજાઃ - ગચ્છ । નાગરિકવૃત્ત્યા સગ્જ્ઞાપયૈનામ્ ।

વિદુષકઃ - કા ગતિઃ । (ઇતિ નિષ્કાન્તાઃ)

રાજાઃ - (આત્મગતમ્)

કિં નુ ખલુ ગીતમેવંવિધાર્થમાકર્ણ્યેષ્ટજનવિરહાદૃતેપિ

બલવદ્દુઃખિહિતોઽસ્મિ । અથવા ।

રમ્યાણિ વીક્ષ્ય મધુરાંશ્ચ નિશમ્ય શબ્દાન્પર્યુત્સુકો ભવતિ

યત્સુખિતોઽપિ જન્તુઃ ।

તચ્ચેતસા સ્મરતિ નૂનમબોધપૂર્વ ભાવસ્થિરાણિ

જનનાન્તરસૌહૃદાનિ ॥ ૨ ॥

(ઇતિ પર્યાકુલસ્તિષ્ઠતિ)

(તતઃ પ્રવિશતિ કચ્યુકી)

કચ્યુકી - અહો નુ ખલ્વીદૃશીમવસ્થાં પ્રતિપન્નોઽસ્મિ ।

આચાર ઇત્યવહિતેન મયા ગૃહીતા

યા વેનયષ્ટિરવરોધગૃહેષુ રાજાઃ ।

કાલે ગતે બહુતિથે મમ સૈવ જાતા

પ્રસ્થાનવિકલવગતેરવલમ્બનાર્થા ॥ ૩ ॥

ભોઃ કામં ધર્મકાર્યમનતિપાત્યં દેવસ્ય । તથાપીદાનીમેવ

ધર્માસનાદુત્થિતાય પુનરુપરોધકારિ કણ્વશિષ્યાગમનમસ્મૈ નોત્સહે

નિવેદયિતુમ્ । અથ વાઽવિશ્રમોઽયં લોકતન્નાધિકારઃ । કુતઃ ।

ભાનુઃ સદ્દુઃખુક્તતુરઙ્ગ એવ રાત્રિન્દિવં ગન્ધવહઃ પ્રયાતિ ।

શેષઃ સદૈવાહિતભૂમિભારઃ ષષ્ટાંશવૃત્તેરપિ ધર્મ એષઃ ॥

૪ ॥

યાવન્નિયોગમનુતિષ્ઠામિ ।

(પરિક્રમ્યાવલોક્ય ચ)

એષ દેવઃ

પ્રજાઃ પ્રજાઃ સ્વા ઇવ તન્નચિત્વા

નિષેવતે શ્રાન્તમના વિવિક્તમ્ ।

यूथानि संयार्थं रविप्रतमः

शीतं द्रिवा स्थानमिव द्विपेन्द्रः ॥ ५ ॥

(उपगम्य)

जयतु जयतु देवः । अते भवु डिमगिरेरुपत्यकारण्यवासिनः
काश्यपसंदेशमादाय सस्त्रीकास्तपस्विनः सम्प्राप्ताः । श्रुत्वा देवः
प्रमाणांम् ।

राजाः - (सादरम्)

किं काश्यपसंदेशकारिणः ।

कञ्चुकी - अथ किम् ।

राजाः - तेन डि मद्भयनाद्विज्ञाप्यतामुपाध्यायः सोमरातः ।
अमूनाश्रमवासिनः श्रौतेन विधिना सत्कृत्य स्वयमेव
प्रवेशयितुमर्हसीति । अडमप्यत्र तपस्विवर्शनोचिते प्रदेशे स्थितः
प्रतिपालयामि ।

कञ्चुकी - यदाज्ञापयति देवः ।

(धृति निष्क्रान्तः)

राजाः - (उत्थाय)

वेत्रवति अग्निशरणां मार्गमादेशय ।

प्रतिहारी - धृत धृतो देवः ।

राजाः - (परिहामति । अधिकारभेदं निरूप्य)

सर्वः प्रार्थितमर्थमधिगम्य सुप्नी सम्पद्यते जन्तुः । राज्ञां तु
यस्त्रितार्थता दृग्भोत्तरेव ।

औत्सुक्यमात्रमवसाययति प्रतिष्ठा

द्विलम्बाति लब्धपरिपालनवृत्तिरेव ।

नातिश्रमापनयनाय यथा श्रमाय

राज्यं स्वडस्तधृतदण्डमिवातपत्रम् ॥ ६ ॥

(नेपथ्ये)

वैतालिकौ - विजयतां देवः ।

प्रथमः -

स्वसुभनिरभिलाषः भिद्यसे लोकहेतोः

प्रतिदिनमथवा ते वृत्तिरेवंविधैव ।

अनुभवति डि मूर्ध्ना पदपस्तीप्रमुष्णं

શમયતિ પરિતાપં છાયયા સંશ્રિતાનામ્ ॥ ૭ ॥

દ્વિતીયઃ -

નિયમયસિ વિમાર્ગપ્રસ્થિતાનાત્તદણ્ડઃ

પ્રશમયસિ વિવાદં કલ્પસે રક્ષણાય ।

અતનુષુ વિભવેષુ જ્ઞાતયઃ સન્તુ નામ

ત્વયિ તુ પરિસમાસં બન્ધુકૃત્યં પ્રજાનામ્ ॥ ૮ ॥

રાજાઃ - એતે કલાન્તમનસઃ પુનર્નવીકૃતાઃ સ્મઃ ।

(ઇતિ પરિકામતિ)

પ્રતિહારી - એષ અભિનવસમ્માર્જનસશ્રીકઃ

સન્નિહિતહોમધેનુરગ્નિશરણાલિન્દઃ । આરોહતુ દેવઃ ।

રાજાઃ - (આરુહ્ય પરિજનાંસાવલમ્બી તિષ્ઠતિ)

વેત્રવતિ કિમુદ્દિશ્ય ભગવતા કાશ્યપેન મત્સકાશમૃષયઃ પ્રેષિતાઃ

સ્યુઃ ।

કિં તાવદ્વ્રતિનામુપોઢતપસાં વિઘ્નૈસ્તપો દૂષિતં

ધર્મારણ્યચરેષુ કેનચિદ્દુત પ્રાણિષ્વસચ્ચેષ્ટિતમ્ ।

આહોસ્વિત્પ્રસવો મમાપચરિતૈર્વિષ્ટમ્ભિતો

વીરુધામિત્યારૂઢબહુપ્રતર્કમપરિચ્છેદાકુલં મે મનઃ ॥ ૯ ॥

પ્રતિહારી - સુચરિતનન્દિન ઋષયો દેવં સભાજયિતુમાગતા ઇતિ

તર્કયામિ ।

(તતઃ પ્રવિશન્તિ ગૌતમીસહિતાઃ શકુંતલાં પુરસ્કૃત્ય મુનયઃ ।

પુરશ્ચૈષાં કઞ્ચુકી પુરોહિતશ્ચ)

કઞ્ચુકી - ઇત ઇતો ભવન્તઃ ।

શાર્દૂગરવઃ - શારદ્વત ।

મહાભાગઃ કામં નરપતિરભિન્નસ્થિતિરસૌ

ન કશ્ચિદ્વર્ણાનામપથમપકૃષ્ટોડપિ ભજતે ।

તથાપીદં શશ્વત્પરિચિતવિવિક્તેન મનસા

જનાકીર્ણં મન્યે હુતવહપરીતં ગૃહમિવ ॥ ૧૦ ॥

શારદ્વતઃ - સ્થાને ભવાન્પુરપ્રવેશાદિત્યમ્ભૂતઃ સંવૃત્તઃ ।

અહમપિ

અભ્યક્તમપિ સ્નાતઃ શુચિરશુચિમિવ પ્રબુદ્ધ ઇવ સુમમ્ ।

विजयस्व राजन् ।

राजा: - सर्वानभिवाद्ये ।

ऋषयः - छष्टेन युज्यस्व ।

राजा: - अपि निर्विघ्नतपसो मुनयः ।

ऋषयः -

कुतो धर्मक्रियाविघ्नः सतां रक्षितरि त्वयि ।

तमस्तपति धर्माशौ कथमाविर्भाविष्यति ॥ १४ ॥

राजा: - अर्थवान्मलु मे राजशब्दः । अथ भगवान्त्वोऽकानुग्रहाय

कुशली काश्यपः ।

शार्ङ्गरवः - स्वाधीनकुशलाः सिद्धिमन्तः । स

भवन्तमनामयप्रश्नपूर्वकमिदमाह ।

राजा: - डिमाज्ञापयति भगवान् ।

शार्ङ्गरवः - यन्मिथःसमयादिमां मदीयां दृष्टितरं

भवानुपायंस्त तन्मया प्रीतिमता युवयोऽनुज्ञातम् । कुतः

त्वमर्हतां प्राग्रसरः स्मृतोऽसि नः

शकुंतला मूर्तिमती य सत्क्रिया ।

समानयंस्तुल्यगुणं वधूवरं

यिरस्य वाच्यं न गतः प्रजापतिः ॥ १५ ॥

तदिदानीमापन्नसत्त्वेयं प्रतिगृह्यतां सडधर्माग्ररायेति ।

गौतमी - आर्यं डिमपि वक्तुडामास्मि । न मे वयनावसरोऽस्ति ।

कथमिति ।

नापेक्षितो गुरुजनोऽनया त्वया पृष्टो न बन्धुजनः ।

अेकैकस्मिन्नेव यश्चिते भणामि डिमेकैकम् ॥ १६ ॥

शकुंतला - (आत्मगतम्)

डिं नु भल्वार्यपुत्रो भणति ।

राजा: - डिमिदमुपन्यस्तम् ।

शकुंतला - (आत्मगतम्)

पावकः भलु वयनोपन्यासः ।

शार्ङ्गरवः - कथमिदं नाम । भवन्त अेव सुतरां

लोकवृत्तान्तनिष्णाताः ।

सतीमपि ज्ञातिकुलैकसंश्रयां

जनोऽन्यथा भर्तृमतीं विशङ्कते ।

अतः समीपे परिश्लोतुरिष्यते ।

प्रियाऽप्रिया वा प्रमदा स्वबन्धुभिः ॥ १७ ॥

राजाः - किमत्रभवती मया परिणीतपूर्वा ।

शकुन्तला - (सविषादम् आत्मगतम्)

दृष्टय साम्प्रतं ते आशङ्का ।

शार्ङ्गरवः -

किं कृतकार्यद्वेषो धर्मं प्रति विमुष्पता ।

कृतावज्ञा ।

राजाः - कुतोऽयमसत्त्वव्यनाप्रश्नः ।

शार्ङ्गरवः -

मूर्च्छन्त्यमी विकाराः प्रायेणैश्वर्यमत्तेषु ॥ १८ ॥

राजाः - विशेषेण धिक्षिभोऽस्मि ।

गौतमी - जाते मुदूर्तं मा लज्जस्व । अपनेष्यामि

तावत्तेऽवगुण्ठनम् । ततस्त्वां भर्ताभिज्ञास्यति ।

(षति यथोक्तं करोति)

राजाः - (शकुन्तलां निर्वाण्यं । आत्मगतम्)

षडमुपनतमेवं रुपमञ्जिवृकान्ति

प्रथमपरिगृहीतं स्यान्न वेत्यव्यवस्थन् ।

भ्रमर षव विभाते कुन्डमन्तस्तुषारं

न य षलु परोऽभोक्तुं नापि शक्नोमि ङातुम् ॥ १९ ॥

(षति विचारयन्स्थितः)

प्रतीङ्गारी - (स्वगतम्)

अङो धर्मापेक्षिता भर्तुः । षदृशं नाम सुष्पोपनतं रुपं दृष्ट्वा

कोऽन्यो विचारयति ।

शार्ङ्गरवः - भो राजन् किमिति षोषमास्यते ।

राजाः - भोस्तपोधनाः चिन्तयन्नपि न षलु स्वीकरणामत्रभवत्याः

स्मरामि । तत्त्वमिमामभिव्यक्तसत्त्वलक्षणं प्रत्यात्मानं

क्षेत्रिणमाशङ्कमानः प्रतिपत्स्ये ।

शकुन्तला - (अपवार्यं)

आर्यस्य परिणय षव सदैः । कुत षदान्तीं मे दूराधरोडिण्याशा ।

શાર્દૂગરવ:- મા તાવત્ ।

કૃતાભિમર્શામનુમન્યમાનઃ સુતાં ત્વયા નામ મુનિર્વિમાન્યઃ ।

મુષ્ટે પ્રતિગ્રાહયતા સ્વમર્થ પાત્રીકૃતો દસ્યુરિવાસિ યેન ॥ ૨૦ ॥

શારદ્વતઃ - શાર્દૂગરવ વિરમ ત્વમિદાનીમ્ । શકુંતલે

વક્તવ્યમુક્તમસ્માભિઃ । સોડયમત્રભવાનેવમાહ ।

દીયતામસ્મૈ પ્રત્યયપ્રતિવચનમ્ ।

શકુંતલા - (અપવાર્ય)

ઇદમવસ્થાન્તરં ગતે તાદૃશેડનુરાગે કિં વા સ્મારિતેન । આત્મેદાનીં

મે શોચનીય ઇતિ વ્યવસિતમેતત્ ।

(પ્રકાશમ્)

આર્યપુત્ર -

(ઇત્યર્ધોક્તે)

સંશયિત ઇદાનીં પરિણયે નૈષ સમુદાચારઃ ।

પૌરવ યુક્તં નામ તે તથા પુરાશ્રમપદે સ્વભાવોત્તાનહૃદયમિમં

જનં સમયપૂર્વં પ્રતાર્ય સામ્પ્રતમીદૃશૈરક્ષરૈઃ પ્રત્યાખ્યાતુમ્ ।

રાજાઃ - (કર્ણો વિધાય)

શાન્તં પાપમ્ ।

વ્યપદેશમાવિલયિતું કિમીહસે જનમિમં ચ પાતયિતુમ્ ।

કૂલંકષેવ સિન્ધુઃ પ્રસન્નમમ્ભસ્તટતરું ચ ॥ ૨૧ ॥

શકુંતલા - ભવતુ । યદિ પરમાર્થતઃ પરપરિગ્રહશક્તિના

ત્વયૈવં પ્રવૃત્તં તદભિજ્ઞાનેનાનેન તવાશક્ષ્મામપનેષ્યામિ ।

રાજાઃ - ઉદારઃ કલ્પઃ ।

શકુંતલા - (મુદ્રાસ્થાનં પરામૃશ્ય)

હા ધિક્ હા ધિક્ । અડ્ગુલીયકશૂન્યા મેડ્ગુલિઃ ।

(ઇતિ સવિષાદં ગૌતમીમવેક્ષતે)

ગૌતમી - નૂનં તે શકાવતારાભ્યન્તરે શચીતીર્થસલિલં

વન્દમાનાયાઃ પ્રભ્રષ્ટમડ્ગુલીયકમ્ ।

રાજાઃ - (સસ્મિતમ્)

ઇદં તત્પ્રત્યુત્પન્નમતિ સ્ત્રૈણમિતિ યદુચ્યતે ।

શકુંતલા - અત્ર તાવદ્વિધિના દર્શિતં પ્રભુત્વમ્ । અપરં તે

કથયિષ્યામિ ।

राजा: - श्रोतव्यमिदानीं संवृत्तम् ।

शकुन्तला - न-वेकस्मिन्दिवसे नवमालिकामाण्डपे

नलिनीपत्रभाजनगतमुदकं तव उस्ते सन्निहितमासीत् ।

राजा: - शृणुमस्तावत् ।

शकुन्तला - तत्क्षणे स मे पुत्रकृतको दीर्घापाङ्गो नाम मृगपोतक

उपस्थितः । त्वयायं तावत्प्रथमं पिबत्वित्यनुकम्पिनोपखण्डित उदकेन

। न पुनस्तेऽपस्त्रिययाध्वस्ताभ्यासमुपगतः । पश्चात्तस्मिन्नेव मया

गृहीते सलिलेऽनेन कृतः प्राणयः । तदा त्वमित्थं प्रहसितोऽसि ।

सर्वः सगंधेषु विश्वसिति । द्वावप्यत्रारण्यकाविति ।

राजा: -

अवेमादिभिरात्मकार्यनिर्वर्तिनीनामनृतमयवाऽभ्युभिराकृष्यन्ते

विषयिणः ।

गौतमी - मडाभागे नार्हस्येवं मन्त्रयितुम् ।

तपोवनसंवर्धितोऽनभिज्ञोऽयं जनः कैतवस्य ।

राजा: - तापसवृद्धे ।

स्त्रीणामशिक्षितपटुत्वममानुषीषु

संदृश्यते किमुत याः प्रतिबोधवत्यः ।

प्रागन्तरिक्षगमनास्त्वमपत्यजातमन्यैर्द्विजैः

परभृताः अलु पोषयन्ति ॥ २२ ॥

शकुन्तला - (सरोषम्)

अनार्य आत्मनो हृदयानुमानेन प्रेक्षसे । क एदानीमन्यो

धर्मकञ्चुकप्रवेशिनस्तृणखन्नकूपोपमस्य तवानुकृतिं

प्रतिपत्स्यते ।

राजा: - (आत्मगतम्)

संदिग्धबुद्धिं मां कुर्वन्नकैतव एवास्याः कोपो लक्ष्यते । तथा ह्यनया

मय्येव विस्मरणादाशुण्यचित्तवृत्तौ

वृत्तं रढः प्राणयमप्रतिपद्यमाने ।

भेदाद्भ्रुवोः कुटिलयोरतिलोडिताक्ष्या

भग्नं शरासनमिवातिरुषा स्मरस्य ॥ २३ ॥

(प्रकाशम्)

भद्रे प्रथितं दृष्यन्तस्य यरितम् । तथापीदं न दृश्यते ।

શકુંતલા - સુષ્ટુ તાવદત્ર સ્વચ્છન્દચારિણી કૃતાસ્મિ
યાહમસ્ય પુરુવંશપ્રત્યયેન મુખમધોર્હૃદયવિષસ્ય
હસ્તાભ્યાસમુપગતા ।

શાર્ફગરવઃ - ઇત્યમાત્મકૃતં ચાપલં દહતિ ।

અતઃ પરીક્ષ્ય કર્તવ્યં વિશેષાત્સંગતં રહઃ ।

અજ્ઞાતહૃદયેષ્વેવં વૈરીભવતિ સૌહૃદમ્ ॥ ૨૪ ॥

રાજાઃ - અયિ ભોઃ કિમત્રભવતીપ્રત્યયાદેવાસ્માન્સંયુતદોષાક્ષરૈઃ
ક્ષિણુથ ।

શાર્ફગરવઃ - (સાસૂયમ્)

શ્રુતં ભવદ્ભિરધરોત્તરમ્ ।

આ જન્મનઃ શાઠ્યમશિક્ષિતો યસ્તસ્યાપ્રમાણં વચનં જનસ્ય ।
પરાતિસંધાનમધીયતે યૈર્વિદ્યેતિ તે સન્તુ કિલામવાચઃ ॥ ૨૫ ॥

રાજાઃ - ભોઃ સત્યવાદિન્ અભ્યુપગતં તાવદસ્માભિરેવમ્ । કિં
પુનરિમામતિસંધાય લભ્યતે ।

શાર્ફગરવઃ - વિનિપાતઃ ।

રાજાઃ - વિનિપાતઃ પૌરવૈઃ પ્રાર્થ્યત ઇતિ ન શ્રદ્ધેયમેતત્ ।

શારદ્ધતઃ - શાર્ફગરવ કિમુત્તરેણ । અનુષ્ઠિતો ગુરોઃ સંદેશઃ ।

પ્રતિનિવર્તામહે વચમ્ ।

(રાજાનં પ્રતિ)

તદેષા ભવતઃ કાન્તા ત્યજ વૈનાં ગૃહાણ વા ।

ઉપપન્ના હિ દારેષુ પ્રભુતા સર્વતોમુખી ॥ ૨૬ ॥

ગૌતમિ ગચ્છાગ્રતઃ ।

(ઇતિ પ્રસ્થિતાઃ)

શકુંતલા - કથમનેન કિતવેન વિપ્રલભ્યાસ્મિ । યૂયમપિ માં
પરિત્યજથ ।

(ઇત્યનુપ્રતિષ્ઠતે)

ગૌતમી - (સ્થિત્વા)

વત્સ શાર્ફગરવ અનુગચ્છતીયં ખલુ નઃ કરુણપરિદેવિની શકુંતલા ।

પ્રત્યાદેશપરુષે ભર્તરિ કિં વા મે પુત્રિકા કરોતુ ।

શાર્ફગરવઃ - (સરોષં નિવૃત્ય)

કિં પુરોભાગે સ્વાતન્ત્ર્યમવલમ્બસે ।

(शकुंतला भीता वेपते)

शार्ङ्गरवः - शकुंतले ।

यदि यथा वदति क्षितिपस्तथा त्वमसि किं पितुरुत्तुलया त्वया ।

अथ तु वेत्सि शुचि प्रतमात्मनः पतिकुले तव दास्यमपि क्षमम् ॥ २७ ॥

तिष्ठ । साधयामो वयम् ।

राजाः - भोस्तपस्विन् किमत्रभवती विप्रलभसे ।

कुमुदा-न्येव शशाङ्कः सविता बोधयति पङ्कजा-न्येव ।

वशिनां हि परपरिग्रहसंश्लेषपराज्मुष्मी वृत्तिः ॥ २८ ॥

शार्ङ्गरवः - यदा तु पूर्ववृत्तमन्यसङ्गाद्विस्मृतो भवांस्तदा

ऽथमधर्मभीरुः ।

राजाः - भवन्तमेवात्र गुरुलाघवं पृच्छामि ।

मूढः स्यामडमेषा वा वदेन्मिथ्येति संशये ।

दारत्यागी भवाभ्याहो परस्त्रीस्पर्शापांसुलः ॥ २९ ॥

पुरोहितः - (विचार्य)

यदि तावदेवं क्वियताम् ।

राजाः - अनुशास्तु मां भवान् ।

पुरोहितः - अत्रभवती तावदाप्रसवाद्यस्मद्गृहे तिष्ठतु । कुत

धृष्टमुच्यत इति चेत् । त्वं साधुभिरादिष्टपूर्वः प्रथममेव

यङ्कवर्तिनं पुत्रं जनयिष्यसीति । स येन्मुनिदौहित्रस्तल्लक्षणोपपन्नो

भविष्यति अभिनन्द्य शुद्धान्तमेनां प्रवेशयिष्यसि । विपर्यये तु

पितुरस्याः समीपनयनमवस्थितमेव ।

राजाः - यथा गुरुभ्यो रोचते ।

पुरोहितः - वत्से अनुगच्छ माम् ।

शकुंतला - भगवति वसुधे देहि मे विवरम् ।

(इति रुदती प्रस्थिता । निष्कान्ता सद्यः पुरोधसा तपस्विभिश्च)

(राजा शापव्यवहितस्मृतिः शकुंतलागतमेव चिन्तयति)

(नेपथ्ये)

आश्चर्यमाश्चर्यम् ।

राजाः - (आकल्प्य)

किं नु भलु स्यात् ।

(प्रविश्य)

पुरोहितः - (सविस्मयम्)

देव अद्भुतं भलु संवृत्तम् ।

राजाः - डिमिव ।

पुरोहितः - देव परावृत्तेषु कएवशिष्येषु -

सा निन्दन्ती स्वानि भाग्यानि भाला भाडूत्क्षेपं कन्दितुं य प्रवृत्ता ।

राजाः - डिं य ।

पुरोहितः -

स्त्रीसंस्थानं चाप्सरस्तीर्थभारादृत्क्षिप्यैनां ज्योतिरेकं जगाम ॥ ३० ॥

(सर्वे विस्मयं रुपयन्ति)

राजाः - भगवन् प्रागपि सोऽस्माभिरर्थः प्रत्यादिष्ट एव । डिं

वृथा तर्कैरान्विष्यते । विश्राम्यतु भवान् ।

पुरोहित - (विलोक्य)

विजयस्व ।

(धृति निष्णान्तः)

राजाः - वेत्रवति पर्याकुलोऽस्मि । शयनभूमिमागमिदिशय ।

प्रतीहारी - धत धतो देवः ।

(धृति प्रस्थिता)

राजाः -

कामं प्रत्यादिष्टां स्मरामि न परिग्रहं मुनेस्तनयाम् ।

भलवत्तु दूयमानं प्रत्याययतीव मां हृदयम् ॥ ३१ ॥

(धृति निष्णान्तः सर्वे)

(धृति पञ्चमोऽङ्कः ।)

षष्ठोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति नागरिकः श्यालः पश्चाद्भद्रं पुरुषमादाय

रक्षिणौ य)

रक्षिणौ - (पुरुषं ताडयित्वा)

अरे कुम्भीरक कथय कुत्र त्वयेतन्मणिबन्धनोत्कीर्णनामधेयं

राजकीयमङ्गुलीयकं समासादितम् ।

पुरुषः - (भीतिनाटितकेन)

प्रसीदन्तु भावमिश्राः । नाडमीदृशकर्मकारी ।

प्रथमः - किं शोभनो ब्राह्मण इति कृत्वा

(कलयित्वा)

राज्ञा प्रतिग्रहो दत्तः ।

पुरुषः - शृणुतेदानीम् । अहं शक्यताराभ्यन्तरवासी

धीवरः ।

द्वितीयः - पाटय्यर किमस्माभिर्जातिः पृष्टा ।

श्यालः - सूयक कथयतु सर्वननुकमेण । मैमन्तरा

प्रतिबध्नीतम् ।

उभौ - यदावुत्त आज्ञापयति । कथय ।

पुरुषः - अहं जालोद्गालादिभिर्मत्स्यबन्धनोपायैः कुटुम्बभराणं

करोमि ।

श्यालः - (विडस्य)

विशुद्धं धेदानीमाञ्जवः ।

पुरुषः - भर्तः मा अवं भण ।

सहजं किल यद्विनिन्दितं न भवतु तत्कर्म विवर्जनीयम् ।

पशुमारणकर्मदारुणोऽनुकम्पामृदुरेव श्रोत्रियः ॥ १ ॥

श्यालः - ततस्ततः ।

पुरुषः - अेकस्मिन्दिवसे षण्णशो रोहितमत्स्यो मया कल्पितः ।

यावत्तस्योदराभ्यन्तरे प्रेक्षे तावद्विदं रत्नभासुरमङ्गुलीयकं

दृष्टम् । पश्चादहमस्य विख्याय दर्शयन्गृहीतो भावमिश्रैः ।

मारयत वा मुञ्चत वा । अयमस्यागमवृत्तान्तः ।

श्यालः - जानुक विस्रगन्धी गोधादी मत्स्यबन्ध अेव निःसंशयम् ।

अङ्गुलीयकदर्शनमस्य विमर्शयितव्यम् । राजकुलमेव गच्छामः ।

रक्षिणौ - तथा । गच्छ अरे ग्रन्थिभेदक ।

(सर्वे परिक्रामन्ति)

श्यालः - सूयक धमं गोपुरद्वारेऽप्रमत्तौ प्रतिपालयतं

यावद्विदमङ्गुलीयकं यथागमनं भर्ते निवेद्य ततः शासनं प्रतीष्य

निष्कामामि ।

उभौ - प्रविशत्वावुत्तः स्वामिप्रसादाय ।

(इति निष्क्रान्तः श्यालः)

प्रथमः - जानुक चिरायते भल्वावुत्तः ।

દ્વિતીયઃ - નન્વવસરોપસર્પણીયા રાજાનઃ ।

પ્રથમઃ - જાનુક સ્ફુરતો મમ હસ્તાવસ્ય વધસ્ય સુમનસઃ પિન્દ્રુમ્

।

(ઇતિ પુરુષં નિર્દિશતિ)

પુરુષઃ - નાર્હતિ ભાવોડકારણમારણો ભવિતુમ્ ।

દ્વિતીયઃ - (વિલોક્ય)

એષ નૌ સ્વામી પત્રહસ્તો રાજશાસનં પ્રતીષ્યેતોમુખો દૃશ્યતે ।

ગૃધ્રબલિર્ભવિષ્યાસિ શુનો મુખં વા દ્રક્ષ્યાસિ ।

(પ્રવિશ્ય)

શ્યાલઃ - સૂચક મુચ્યતામેષ જાલોપજીવી । ઉપપત્રઃ

ખલ્વસ્થાડ્ગુલીયકસ્યાગમઃ ।

સૂચકઃ - યથાવુત્તો ભણતિ । એષ યમસદનં પ્રવિશ્ય

પ્રતિનિવૃત્તઃ ।

(ઇતિ પુરુષં પરિમુક્તબન્ધનં કરોતિ)

પુરુષઃ - (શ્યાલં પ્રણમ્ય)

ભર્તઃ અથ કીદૃશો મ આજીવઃ ।

શ્યાલઃ - એષ ભર્ત્રાડ્ગુલીયકમૂલ્યસમ્મિતઃ પ્રસાદોડપિ દાપિતઃ ।

(ઇતિ પુરુષાય સ્વં પ્રયચ્છતિ)

પુરુષઃ - (સપ્રણામં પ્રતિગૃહ્ય)

ભર્તઃ અનુગૃહીતોડસ્મિ ।

સૂચકઃ - એષ નામાનુગ્રહો યચ્છૂલાદવતાર્ય હસ્તિસ્કન્ધે

પ્રતિષ્ઠાપિતઃ ।

જાનુક - આવુત્ત પારિતોષિકં કથયતિ તેનાડ્ગુલીયકેન ભર્તુઃ

સમ્મતેન ભવિતવ્યમિતિ ।

શ્યાલઃ - ન તસ્મિન્મહાર્હ રત્નં ભર્તુર્બહુમતમિતિ તર્કયામિ । તસ્ય

દર્શનેન ભર્ત્રાડભિમતો જનઃ સ્મૃતઃ । મુહૂર્તં પ્રકૃતિગમ્ભીરોડપિ

પર્યશ્રુનયન આસીત્ ।

સૂચકઃ - સેવિતં નામાવુત્તેન ।

જાનુકઃ - નનુ ભણ । અસ્ય કૃતે માત્સ્યિકભર્તુરિતિ ।

(ઇતિ પુરુષમસૂચયા પશ્યતિ)

પુરુષઃ - ભટ્ટારક ઇતોડર્ધ યુષ્માકં સુમનોમૂલ્યં ભવતુ ।

જાનુકઃ - એતાવદ્યુજ્યતે ।

श्यालः - धीवर मङ्गतरस्त्वं प्रियवयस्यकं ठंदांनीं मे संवृत्तः ।
कादम्बरीसाक्षिकमस्माकं प्रथमसौलुढमिष्यते । तच्छौण्डिकापणमेव
गच्छामः ।

(ठति निष्णान्ताः सर्वे)

प्रवेशकः ।

(ततः प्रविशत्याकाशयानेन सानुमती नामाप्सराः)

सानुमती - निर्वर्तितं मया

पर्यायनिर्वर्तनीयमप्सरस्तीर्थसांनिध्यं

यावत्साधुजनस्यभिषेककालं ठति साम्प्रतमस्य राजर्षेरुदन्तं

प्रत्यक्षीकरिष्यामि । मेनकासम्बन्धेन शरीरभूता मे शकुन्तला ।

तया यं दृष्टितृनिमित्तमादृष्टपूर्वास्मि ।

(समन्तादवलोक्य)

किं नु भवतु ऋतूत्सवेऽपि निरुत्सवारम्भमिव राजकुलं दृश्यते । अस्ति

मे विभवः प्रणिधानेन सर्वं परिज्ञातुम् । किं तु सप्या आदरो मया

मानयितव्यः । भवतु । अनयोरेवोद्यानपालिकयोस्तिरस्करिणीप्रतिच्छन्ना

पार्श्ववर्तिनी भूत्वोपलभ्यसे ।

(ठति नाट्येनावतीर्थं स्थिता)

(ततः प्रविशति यूताङ्गुरमवलोकयन्ती येटी । अपरा यं

पृष्ठतस्तस्याः)

प्रथमा -

आताम्रहरितपाण्डुर ज्वितसर्वं वसन्तमासस्य (योः) ।

दृष्टोऽसि यूतकोरकं ऋतुमङ्गलं त्वां प्रसादयामि ॥ २ ॥

द्वितीया - परभृतिङ्के किमेकाङ्किनी मन्त्रयसे ।

प्रथमा - मधुकरिङ्के यूतकलिकां दृष्ट्वोन्मत्ता परभृतिङ्का

भवति ।

द्वितीया - (सङ्घर्षं त्वरयोपगम्य)

कथमुपस्थितो मधुमासः ।

प्रथमा - मधुकरिङ्के तवेदानीं कालं शेषं मद्विलम्बमगीतानाम् ।

द्वितीया - सपि अवलम्बस्व मां यावदत्रपादस्थिता भूत्वा

यूतकलिकां गृहीत्वा कामदेवार्थं करोमि ।

प्रथमा - यद्वि ममापि भवत्वर्धमर्थं नङ्गलस्य ।

द्वितीया - अकथितेऽप्येतत्सम्पद्यते यत ओकमेव नौ ज्वीतं
द्विधास्थितं शरीरम् ।

(सभामवलम्ब्य स्थिता यूताङ्गुरं गृह्णाति)

अथे अप्रतिबुद्धोऽपि यूतप्रसवोऽत्र बन्धनभङ्गसुरभिर्भवति ।

(धृति कपोतहस्तकं कृत्वा)

त्वमसि मया यूताङ्गुर दत्तः कामाय गृहीतधनुषे ।

पथिकजनयुवतिलक्ष्यः पञ्चाभ्यधिकः शरो भव ॥ ३ ॥

(धृति यूताङ्गुरं क्षिपति)

(प्रविश्यापटीक्षेपेण कुपितः) ।

कञ्चुकी - मा तावदनात्मज्ञे । देवेन प्रतिषिद्धे वसन्तोत्सवे

त्वमाम्रकलिकाभङ्गां किमारभसे ।

उभे - (भीते)

प्रसीदत्वार्थः । अगृहीतार्थे आवाम् ।

कञ्चुकी - न डिल श्रुतं युवाभ्यां यद्वासन्तिकैस्तरुभिरपि देवस्य

शासनं प्रमाणीकृतं तदाश्रयिभिः पत्रिभिश्च । तथा छि

यूतानां यिरनिर्गतापि कलिका बध्नाति न स्वं रजः

सन्नद्धं यदपि स्थितं कुरबकं तत्कीरकावस्थया ।

कण्ठेषु स्मलितं गतेऽपि शिशिरे पुंस्कोकिलानां रुतं

शङ्के संहरति स्मरोऽपि यदितस्तूणार्धकृष्टं शरम् ॥ ४ ॥

सन्नुमती - नास्ति सदेहः । मडाप्रभावो राजर्षिः ।

प्रथमा - आर्य कति दिवसान्यावयोर्मित्रावसुना राष्ट्रियेण

भट्टिनीपादमूलं प्रेषितयोः । अत्र य नौ प्रमदवनस्य पालनकर्म

समर्पितम् । तदागन्तुकतयाऽश्रुतपूर्वं आवाभ्यामेष वृत्तान्तः ।

कञ्चुकी - भवतु । न पुनरेवं प्रवर्तितव्यम् ।

उभे - आर्य कौतूहलं नौ । यद्यनेन जनेन श्रोतव्यं कथयत्वार्थः

किन्निमित्तं भर्त्रा वसन्तोत्सवः प्रतिषिद्धः ।

सानुमती - उत्सवप्रियाः भलु मनुष्याः । गुरुणा कारणेन

भवितव्यम् ।

कञ्चुकी - अडुलीभूतमेतत्किं न कथ्यते । किमत्रभवत्योः कर्णपथं

नायातं शकुंतलाप्रत्यादेशकौलीनम् ।

उभे - श्रुतं राष्ट्रियमुपाधावदङ्गुलीयकदर्शनम् ।

कञ्चुकी – तेन ल्यल्यं कथयितव्यम् । यदैव ञ्जु
 स्वाङ्गुलीयकदर्शनादनुस्मृतं देवेन सत्यमूढपूर्वा मे तत्रभवती
 रडसि शकुंतला मोहात्प्रत्यादिष्टेति तदाप्रभृत्येव
 पश्चात्तापमुपगतो देवः । तथा छि
 रम्यं द्वेष्टि यथा पुरा प्रकृतिभिर्न प्रत्यक्षं सेव्यते
 शय्याप्रान्तविवर्तनैर्विगमयत्युन्निद्रं शेव क्षपाः ।
 दाक्षिण्येन ददाति वायमुचितामन्तःपुरेत्यो यदा गोत्रेषु
 स्मलितस्तदा भवति य व्रीडाविलक्षश्चिरम् ॥ ५ ॥

सानुमती – प्रियं मे ।

कञ्चुकी – अस्मात्प्रभवतो वैमनस्याद्दुत्सवः प्रत्याप्यातः ।

उभे – युज्यते ।

(नेपथ्ये)

अेतु अेतु भवान् ।

कञ्चुकी – (कर्णा दत्त्वा)

अये । एत अेवाभिवर्तते देवः । स्वकर्मानुष्ठीयताम् ।

उभे – तथा ।

(एति निष्क्रान्ते)

(ततः प्रविशति पश्चात्तापसदृशवेषो राजा विदूषकः)

प्रतीहारी य ।)

कञ्चुकी – (राजानमवलोक्य)

अहो सर्वास्ववस्थासु रमणीयत्वमाकृतिविशेषाणाम् । अेवमुत्सुकोऽपि

प्रियदर्शनो देवः । तथा छि

प्रत्यादिष्टविशेषमाण्डनविधिर्वाग्मप्रकोष्ठापिर्पितं

भिभ्रत्काञ्चनमेकमेव वलयं श्वासोपरकृताधरः ।

चिन्ताजागरणप्रतान्तनयनस्तेजोगुणादात्मनः

संस्कारोव्लिम्बितो मडामण्डिरिव क्षीणोऽपि नालक्ष्यते ॥ ६ ॥

सानुमती – (राजानं दृष्ट्वा)

स्थाने ञ्जु प्रत्यादेशविमानिताऽप्यस्य कृते शकुंतला क्लाम्यति ।

राजाः – (ध्यानमन्त्रं परिक्रम्य)

प्रथमं सारङ्गाक्ष्या प्रियया प्रतिबोधमानमपि सुमम् ।

अनुशयदुःपायेदं उतलृद्यं सम्प्रति विबुद्धम् ॥ ७ ॥

सानुमती - नन्वीदृशानि तपस्विन्या भागधेयानि ।

विदूषकः - (अपवार्य)

लङ्घित ओष भूयोऽपि शकुंतलाव्याधिना । न जाने कथं

चिडित्सितव्यो भविष्यतीति ।

कञ्चुकी - (उपगम्य)

जयतु जयतु देवः । मडाराज प्रत्यवेक्षिताः प्रमद्वनभूमयः

यथाकाममध्यास्तां विनोदस्थानानि मडाराजः ।

राजाः - वेत्रवति मद्भयनादमात्यमार्यपिशुनं ब्रूहि ।

चिरप्रबोधान्न सम्भावितमस्माभिरद्य धर्मासनमध्यासितुम् ।

यत्प्रत्यवेक्षितं पौरकार्यमार्येण तत्प्रमारोप्य दीयतामिति ।

प्रतीहारी - यद्देव आज्ञापयति ।

(छति निष्क्रान्ता)

राजाः - वातायन त्वमपि स्वं नियोगमशून्यं कुरु ।

कञ्चुकी - यदाज्ञापयति देवः ।

(छति निष्क्रान्तः)

विदूषकः - कृतं भवता निर्भक्षिकम् । साम्प्रतं

शिशिरातपच्छेदरमणीयेऽस्मिन्प्रमद्वनोद्देश आत्मानं रमयिष्यसि ।

राजाः - वयस्य यद्दृश्यते रन्ध्रोपनिपातिनोऽनर्था छति तद्द्व्यभियारि

वयः । कुतः

मुनिसुताप्रणयस्मृतिरोधिना मम य मुक्तमिदं तमसा मनः ।

मनसिजेन सप्ते प्रदर्शयता धनुषि यूतशरश्च निवेशितः ॥ ८ ॥

विदूषकः - तिष्ठ तावत् । अनेन दण्डकाष्ठेन कन्दर्पबाणं

नाशयिष्यामि ।

(छति दण्डकाष्ठमुद्यम्य यूताङ्कुरं पातयितुमिच्छति)

राजाः - (सस्मितम्)

भवतु । दृष्टं ब्रह्मवर्षसम् । सप्ते क्वोपविष्टः प्रियायाः

किञ्चिदनुकारिणीषु लतासु दृष्टिं विलोभयामि ।

विषूषक - नन्वासन्नपरिचारिका यतुरिका भवता संदिष्टा ।

माधवीमण्डपे षमां वेलाभतिवालयिष्ये । तत्र मे चित्रकूलकगतां

स्वदस्तलिपितां तत्रभवत्याः शकुंतलायाः प्रतिकृतिमानयेति ।

राजाः - षडृशं लृद्यविनोदनस्थानम् । तत्तमेव मार्गमादेशय

।

विदूषकः - एत एतो भवान् ।

(उभौ परिङ्मतः । सानुमत्यनुगच्छति)

विदूषकः - ओष मणिशिलापट्टकसनाथो माधवीमण्डप

उपहाररमणीयतया निःसंशयं स्वागतेनेव नौ प्रतीच्छति ।

तत्प्रविश्य निधीदतु भवान् ।

(उभौ प्रवेशं कृत्योपविष्टौ)

सानुमती - लतासंश्रिता द्रक्ष्यामि तावत्सप्याः प्रतिकृतम् ।

ततस्तस्यै भर्तुर्भङ्गमुपमनुरागं निवेदयिष्यामि ।

(एति तथा कृत्वा स्थिता)

राजा - सापे सर्वमिदानीं स्मरामि शकुन्तलायाः

प्रथमवृत्तान्तम् । कथितवानस्मि भवते य । स

भवान्प्रत्यादेशवेलायां मत्समीपगतो नासीत् । पूर्वमपि न त्वया

कदाचित्संकीर्तितं तत्रभवत्या नाम । कश्चिदलमिव विस्मृतवानसि

त्वम् ।

विदूषकः - न विस्मरामि । किं तु सर्वं कथयित्वावसाने पुनस्त्वया

परिहासविजल्य ओष न भूतार्थं एत्याप्यातम् । मयापि

मृत्पिण्डबुद्धिना तथैव गृहीतम् । अथवा भवितव्यता भवतु

बलवती ।

सानुमती - अयं न्विदम् ।

राजा - (ध्यात्वा)

सापे त्रायस्व माम् ।

विदूषकः - भोः किमेतत् । अनुपपन्नं भव्नीदृशं त्वयि । कदापि

सत्पुरुषाः शोकवास्तव्या न भवन्ति । ननु प्रवातेऽपि निष्कम्पा

गिरयः ।

राजा - वयस्य निराकराणविकलवायाः प्रियायाः समवस्थामनुस्मृत्य

बलवदशरणोऽस्मि । सा छि

एतः प्रत्यादेशात्स्वजनमनुगन्तुं व्यवसिता

स्थिता तिष्ठेत्युच्चैर्वदति गुरुशिष्ये गुरुसमे ।

पुनर्दृष्टिं बाष्पप्रसरकलुषामर्पितवती मयि

कूरे यत्तत्सविषमिव शल्यं दहति माम् ॥ ८ ॥

सानुमती - अडो । छट्टशी स्वकार्यपरता । अस्य संतापेनाडं रमे ।

विदूषकः - भोः अस्ति मे तर्कः केनापि तत्रभवत्याकाशयारिणा
नीतेति ।

राजाः - डः पतिदेवतामन्यः परामर्ष्टुमुत्सडेते । मेनका डिल
सभ्यास्ते जन्मप्रतिष्ठेति श्रुतवानस्मि । तत्सडयारिणीभिः सभी ते
डृतेति मे डृद्यमाशङ्कते ।

सानुमती - सम्मोडः अलु विस्मयनीयो न प्रतिबोधः ।

विदूषकः - यथैवमस्ति अलु समागमः कालेन तत्रभवत्या ।

राजाः - डथमिव ।

विदूषकः - न अलु मातापितरौ भर्तृवियोगदुःभितां दुडितरं
शिरं द्रष्टुं पारयतः ।

राजाः - वयस्य ।

स्वप्नो नु माया नु मतिभ्रमो नु डिलष्टं नु तावत्कलमेव पुण्यम् ।

असन्नवृत्तै तदतीतमेते मनोरथा नाम तटप्रपाताः ॥ १० ॥

विदूषकः - मैवम् । नन्वड्गुलीयकमेव निदर्शनमवश्यं

भाव्ययिन्तनीयः समागमो भवतीति ।

राजाः - (अड्गुलीयकं विलोक्य)

अये छटं तावदसुलभस्थानभ्रंशि शोयनीयम् ।

तव सुयरितमड्गुलीय नूनं प्रतनु ममेव विभाव्यते कृलेन ।

अरुणानभमनोडरासु तस्याश्च्युतमसि लब्धपदं यदड्गुलीषु ॥ ११ ॥

सानुमती - यद्यन्यडस्तगतं भवेत्सत्यमेव शोयनीयं भवेत् ।

विदूषकः - भोः छयं नाममुद्रा केनोधातेन तत्रभवत्या

डस्ताभ्यासं प्रापिता ।

सानुमती - ममापि डौतूडलेनाकारित अेषः ।

राजाः - श्रूयताम् । स्वनगराय प्रस्थितं मां प्रिया

सभाष्यमाड डियस्थिरेणार्यपुत्रः प्रतिपत्तिं दास्यतीति ।

विदूषकः - ततस्ततः ।

राजाः - पश्चाडिमां मुद्रां तदड्गुलौ निवेशयता मया

प्रत्यभिडिता ।

अडैडकमत्र दिवसे दिवसे मदीयं नामाक्षरं गणय गच्छसि यावदन्तम्

।

तावत्प्रिये मद्यवरोधगृहप्रवेशं नेता जनस्तव समीपमुपैष्यतीति
॥ १२ ॥

तस्य दारुणात्मना मया भोडान्नानुष्ठितम् ।
सानुमती - रमणीयः भवत्वधिर्विधिना विसंवादितः ।
विदूषकः - अथ कथं धीवरकल्पितस्य रोहितमत्स्यस्थोदराभ्यन्तर
आसीत् ।

राजाः - शयीतीर्थं वन्दमानायाः सप्यास्ते
उस्ताद्गुणास्रोतसि परिभ्रष्टम् ।
विदूषकः - युज्यते ।
सानुमती - अत एव तपस्विन्याः शकुन्तलाया अधर्मभीरोरस्य
राजर्षेः परिणये संदेह आसीत् ।

अथ वेदशोडनुरागोऽभिज्ञानमपेक्षते । कथमिवैतत् ।
राजाः - उपालप्स्ये तावद्विदमद्गुणीयकम् ।
विदूषकः - (आत्मगतम्)
गुणीतोऽनेन पन्था उन्मत्तानाम् ।
राजाः - कथं नु तं बन्धुरकोमलाद्गुलिं करं विडायसि
निमग्नमम्भसि । अथवा ।
अयेतनं नाम गुणं न लक्ष्येन्मयैव कस्मादवधीरिता प्रिया ॥ १३ ॥

विदूषकः - (आत्मगतम्)
कथं बुभुक्षया भादितव्योऽस्मि ।
राजाः - प्रिये
अकाराणपरित्यागानुशयतमलृद्यस्तावदनुकम्प्यतामयं जनः
पुनर्दर्शनेन ।

(प्रविश्यापटीक्षेपेण चित्रकूलकडस्ता)
यतुरिका - कथं चित्रगता भट्टिनी ।
(कति चित्रकूलकं दर्शयति)

विदूषकः - (विलोक्य)
साधु वयस्य । मधुरावस्थानदर्शनीयो भावानुप्रवेशः । स्मलतीव
मे दृष्टिर्निम्नोन्नतप्रदेशेषु ।
सानुमती - अहो अेषा राजर्षेर्निपुणता । जने सप्यग्रतो मे वर्तत
कति ।

राजा: -

यधत्साधु न शिन्ने स्याच्छियते तत्तदन्यथा ।

तथापि तस्या लावण्यं रेभया डिग्घिदन्वितम् ॥ १४ ॥

सानुमती - सदृशमेतत्पश्चात्तापगुरोः स्नेहस्थानवलेपस्य य ।

विदूषकः - भोः धृष्टनीं तिस्रस्तत्रभवत्यो दृश्यन्ते । सर्वाश्च

दर्शनीयाः । इतमाऽत्र तत्रभवती शकुंतला ।

सानुमती - अनभिज्ञः भल्वीदृशस्य उपस्य मोघदृष्टिरयं जनः

|

राजा: - त्वं तावत्तमां तर्कयसि ।

विदूषकः - तर्कयामि यैषा शिथिलबन्धनोद्धान्तकुसुमेन

डेशान्तेनोद्भिन्नस्वेदभिन्दुना वदनेन विशेषतोऽपसृताभ्यां

बाहुभ्यामवसेकस्निग्धतरुणपल्लवस्य यूतपादपस्य पार्श्व

धृषत्परिश्रान्तेवालिपिता सा शकुंतला । धृतरं सप्याविति ।

राजा: - निपुणो भवान् । अस्त्यत्र मे भावयिहम् ।

स्विन्नाऽगुलिविनिवेशो रेभाप्रान्तेषु दृश्यते मलिनः ।

अश्रु य कपोलपतितं दृश्यमिदं वर्णिकोऽर्घ्वासात् ॥ १५ ॥

यत्पुरिके अर्धलिपितमेतद्धिनोदस्थानम् । गच्छ । वर्तिकां तावदान्य

|

यत्पुरिका - आर्य माधव्य अवलम्बस्व शिन्नङ्गलकं यावदागच्छामि

|

राजा: - अहमेवैतदवलम्बे ।

(धृति यथोक्तं करोति)

(निष्क्रान्ता येति)

राजा: - (निःश्वस्य)

साक्षात्प्रियामुपगतामपलाय पूर्वं शिन्नापितां पुनरिमां बहु

मन्यमानः ।

स्त्रोतोवलां पथि निकामजलामतीत्य जातः सपे

प्रणयवान्मृगतृष्णिकायाम् ॥ १६ ॥

विदूषकः - (आत्मगतम्)

अेषोऽत्रभवान्नदीमतिक्रम्य मृगतृष्णिकां सङ्क्रान्तः ।

(प्रकाशम्)

भोः अपरे किमत्र लेपितव्यम् ।

सानुमति - यो यः प्रदेशः सप्या मेऽभिर्गुपस्तं तमालेपितुकाभो
भवेत् ।

राजाः - श्रूयताम् ।

कार्या सैकतलीनडंसमिथुना स्रोतोवडा मालिनी

पादास्तामभितो निषण्ण्डशिषा गौरीगुरोः पावनाः ।

शाभालम्बितवल्कलस्य य तरोर्निर्मातुमिच्छाम्यधः

शूङ्गे कृष्णामृगस्य वामनयनं कण्डूयमानां मृगीम् ॥ १७ ॥

विदूषकः - (आत्मगतम्)

यथाडं पश्यामि पूरितव्यमनेन चित्रकूलकं लम्बकूर्यानां

तापसानां कदम्बैः ।

राजाः - वयस्य अन्यश्च । शकुन्तलायाः प्रसाधनमभिप्रेतमत्र

विस्मृतमस्माभिः ।

विदूषकः - किमिव ।

सानुमती - वनवासस्य सौकुमार्यस्य विनयस्य य यत्सदृशं

भविष्यति ।

राजाः -

कृतं न कर्णार्पितबन्धनं सपे शिरीषमागाण्डविलम्बिकेसरम् ।

न वा शरथ्यन्द्रमरीचिकोमलं मृणालसूत्रं रथित स्तनान्तरे ॥

१८ ॥

विदूषकः - भोः किं नु तत्रभवती

रक्तकुवलयपल्लवशोभिनाऽग्रडस्तेन मुभमावार्यं यदितयदितेव

स्थिता ।

(सावधानं निरुध्य दृष्ट्वा)

आः अेष दास्याःपुत्रः कुसुमरसपाटय्यरस्तत्रभवत्या

वदनकमलमभिलङ्घते मधुकरः ।

राजाः - ननु वार्यतामेष धृष्टः ।

विदूषकः - भवानेवाविनीतानां शासिताऽस्य वारणो

प्रभविष्यति ।

राजाः - युज्यते । अयि भोः कुसुमलताप्रियातिथे किमत्र

परिपतनभेदमनुभवसि ।

शेषा कुसुमनिषण्णा तृषितापि सती भवन्तमनुरक्ता
प्रतिपालयति मधुकरी न भ्रूलु मधु विना त्वया पिबति ॥ १८ ॥

सानुमती - अधाभिजातं भ्रूलेष वारितः ।

विदूषकः - प्रतिषिद्धापि वामैषा जातिः ।

राजा - अयं भो न मे शासने तिष्ठसि । श्रूयतां तर्हि सम्प्रति ।
अक्लिष्टबालतरुपल्लवलोभनीयं पीतं मया सदयमेव रतोत्सवेषु ।

भिम्बाधरं स्पृशसि येद्भ्रमर प्रियायास्त्वां कारयामि
कमलोदरभन्धनस्थम् ॥ २० ॥

विदूषकः - अयं तीक्ष्णदण्डस्य किं न भेष्यति ।

(प्रदस्य । आत्मगतम्)

शेष तावदुन्मत्तः । अलमप्येतस्य सङ्गेनेदृशवर्णा एव संवृतः ।

(प्रकाशम्)

भोः चित्रं भ्रूल्वेतत् ।

राजा - कथं चित्रम् ।

सानुमती - अलमपीदानीमवगतार्था । किं

पुनर्यथाविभितानुभाव्येषः ।

राजा - वयस्य किमिदमनुष्ठितं पौरोभाग्यम् ।

दर्शनसुभमनुभवतः साक्षादिव तन्मयेन लुदयेन ।

स्मृतिकारिणा त्वया मे पुनरपि चित्रीकृता कान्ता ॥ २१ ॥

(एति बाष्पं विडरति)

सानुमती - पूर्वापरविरोध्यपूर्वं शेष विरलमार्गः ।

राजा - वयस्य कथमेवमविश्रान्तदुःखमनुभवामि ।

प्रजगरात्पिबिभूतस्तस्याः स्वप्ने समागमः ।

बाष्पस्तु न ददात्येनां द्रष्टुं चित्रगतामपि ॥ २२ ॥

सानुमती - सर्वथा प्रमार्जितं त्वया प्रत्यादेशदुःखं

शकुन्तलायाः ।

(प्रविश्य)

यतुरिका - जयतु भर्ता । वर्तिकाकरण्डकं गृहीत्वेतोमुष्णं

प्रस्थितास्मि ।

राजा - किं य ।

यतुरिका - स मे उस्तादनतरा तरलिकाद्धितीयया देव्या
 वसुमत्याऽभेवार्थपुत्रस्थोपनेष्यामीति सभलात्कारं गृहीतः ।
 विदूषकः - द्रिष्ट्या त्वं मुक्ता ।
 यतुरिका - यावद्देव्या विटपलङ्गमुत्तरीयं तरलिका मोचयति
 तावन्मया निर्वाहित आत्मा ।
 राज्ञः - वयस्य उपस्थिता देवी बहुमानगर्विता य । भवानिमां
 प्रतिकृतिं रक्षतु ।
 विदूषकः - आत्मानमिति भाषा ।
 (चित्रकूलकमादायोत्थाय य)
 यद्दि भवानन्तःपुरकूटवागुरातो मोक्षयते तदा मां मेघप्रतिच्छन्दे
 प्रासादे शब्दायय ।
 (एति द्रुतपदं निष्क्रान्तः)
 सानुमती - अन्यसंक्रान्तलृष्टयोऽपि प्रथमसम्भावनामपेक्षते ।
 अतिशिथिलसौहार्दं एदानीमेघः ।
 (प्रविश्य पत्रलस्ता)
 प्रतीहारी - जयतु जयतु देवः ।
 राज्ञः - वेत्रवति न भवन्तरा दृष्टा त्वया देवी ।
 प्रतीहारी - अथ किम् । पत्रलस्तां मां प्रेक्ष्य प्रतिनिवृत्ता ।
 राज्ञः - कार्यज्ञा कार्यापरोधं मे परिहरति ।
 प्रतीहारी - देव अमात्यो विज्ञापयति ।
 अर्थजातस्य गणनाभङ्गुलतयैकमेव पौरकार्यमवेक्षितं तद्देवः
 पत्राङ्गुलं प्रत्यक्षीकरोत्विति ।
 राज्ञः - एतः पत्रं दर्शय ।
 (प्रतिहार्युपनयति)
 राज्ञः - (अनुवाच्य)
 कथम् । समुद्रव्यवहारी सार्थवाहो धनमित्रो नाम नौव्यसने विपन्नः
 । अनपत्यश्च किल तपस्वी । राजगामी तस्यार्थसंयय
 एत्येतदमात्येन विभितम् । कष्टं भवन्पत्यता । वेत्रवति
 बहुधनत्वाद्भङ्गुपत्नीकेन तत्रभवता भवितव्यम् । विचार्यतां यद्दि
 काश्चिदापन्नसत्त्वा तस्य भार्यासु स्यात् ।
 प्रतीहारी - देव एदानीमेव साकेतकस्य श्रेष्ठिनो दृष्टिता
 निर्वृत्तापुंसवना जायास्य श्रूयते ।

રાજા: - નનુ ગર્ભ: પિત્ર્યં રિક્ષ્યમર્હતિ । ગચ્છ । એવમમાત્યં
બ્રૂહિ ।

પ્રતીહારી - યદ્દેવ આજ્ઞાપયતિ ।

(ઇતિ પ્રસ્થિતા)

રાજા: - એહિ તાવત્ ।

પ્રતીહારી - ઇયમસ્મિ ।

રાજા: - કિમનેન સંતતિરસ્તિ નાસ્તીતિ ।

યેન યેન વિયુજ્યન્તે પ્રજા: સ્નિગ્ધેન બન્ધુના ।

સ સ પાપાદૃતે તાસાં દુષ્યન્ત ઇતિ ઘુષ્યતામ્ ॥ ૨૩ ॥

પ્રતીહારી - એવં નામ ઘોષયિતવ્યમ્ ।

(નિષ્ક્રમ્ય । પુન: પ્રવિષ્ય)

કાલે પ્રવૃષ્ટમિવાભિનન્દિતં દેવસ્ય શાસનમ્ ।

રાજા: - (દીર્ઘમુષ્ણં ચ નિ:શ્વસ્ય)

એવં ભો: સંતતિછેદનિરવલમ્બાનાં કુલાનાં મૂલપુરુષાવસાને

સમ્પદ: પરમુપતિષ્ઠન્તે । મમાપ્યન્તે પુરુવંશશ્રિય એષ એવ

વૃત્તાન્ત: ।

પ્રતીહારી - પ્રતિહતમમડ્ગલમ્ ।

રાજા: - ધિડ્મામુપસ્થિતશ્રેયોવમાનિનમ્ ।

સાનુમતી - અસંશયં સખીમેવ હૃદયે કૃત્વા નિન્દિતોડનેનાત્મા ।

રાજા: -

સંરોપિતેડપ્યાત્મનિ ધર્મપત્ની ત્યક્તા મયા નામ કુલપ્રતિષ્ઠા ।

કલ્પિષ્યમાણા મહતે કૃલાય વસુંધરા કાલ ઇવોમબીજા ॥ ૨૪ ॥

સાનુમતી - અપરિચ્છિન્નેદાનીં તે સંતતિર્ભવિષ્યતિ ।

યતુરિકા - (જનાન્તિકમ્)

અયે અનેન સાર્થવાહવૃત્તાન્તેન દ્વિગુણોદ્વેગો ભર્તા । એનમાશ્વાસયિતું

મેઘપ્રતિચ્છન્દાદાર્ય માધવ્યં ગૃહીત્વાગચ્છ ।

પ્રતીહારી - સુષ્ટુ ભણસિ ।

(ઇતિ નિષ્કાન્તા)

રાજા: - અહો દુષ્યન્તસ્ય સંશયમારુઢા: પિણ્ડભાજ: । કુત: ।

અસ્માત્યરં બત યથાશ્રુતિ સમ્ભૃતાનિ કો ન: કુલે નિવપનાનિ

નિયચ્છતીતિ ।

नूनं प्रसूतिविकलेन मया प्रसिक्तं धौताश्रुशेषमुदकं पितरः
पिबन्ति ॥ २५ ॥

(छति मोडमुपगतः)

यतुरिका - (ससम्भ्रममवलोक्य)

समाश्रसितु समाश्रसितु भर्ता ।

सानुमती - डा धिक् डा धिक् । सति षलु दीपे

व्यवधानदोषेषौषोऽन्धकारदोषमनुभवति । अलमिदानीमेव

निर्वृतं करोमि ।

अथ वा श्रुतं मया शकुंतलां समाश्रासयन्त्या महेन्द्रजनन्या

मुभाधेऽभागोत्सुका देवा अथ तथानुष्ठास्यन्ति यथाचिरेण

धर्मपत्नी भर्ताभिन्दिष्यतीति । तद्युक्तमेतं कालं

प्रतिपालयितुम् । यावदनेन वृत्तान्तेन प्रियसर्षी समाश्रासयामि ।

(छत्युद्भ्रान्तकेन निष्क्रान्ता)

(नेपथ्ये)

अभ्रमण्यम् ।

राजा - (प्रत्यागतः । कर्णं दत्त्वा)

अथे माधव्यस्येवार्तस्वरः । ऊः कोऽत्र भोः ।

(प्रविश्य)

प्रतीहारी - (ससम्भ्रमम्)

परित्रायतां देवः संशयगतं वयस्यम् ।

राजा - केनात्तगन्धो माणवकः ।

प्रतीहारी - अदृष्टरूपेण केनापि सत्त्वेनातिक्रम्य

मेघप्रतिच्छन्दस्य प्रासादस्याग्रभूमिमारोपितः ।

राजा - (उत्थाय)

मा तावत् । ममापि सत्त्वैरभिभूयन्ते गृहाः । अथ वा ।

अलन्यलन्यात्मन अथ तावज्ज्ञातुं प्रमादस्मलितं न शक्यम् ।

प्रजासु ऊः के पथा प्रयातीत्यशेषतो वेदितुमस्ति शक्तिः ॥ २६ ॥

(नेपथ्ये)

भो वयस्य अविडा अविडा ।

राजा - (गतिभेदेन परिहामन्)

सभे न भेतव्यम् ।

(નેપથ્યે)

(પુનસ્તદેવ પઠિત્વા)

કથં ન ભેષ્યામિ । એષ માં કોઽપિ પ્રત્યવનતશિરોધરમિક્ષુમિવ
ત્રિભઙ્ગં કરોતિ ।

રાજાઃ - (સદૃષ્ટિક્ષેપમ્)

ધનુસ્તાવત્ ।

(પ્રવિશ્ય શાર્દૂગહસ્તા)

યવની - ભર્તઃ એતધ્ધસ્તાવાપસહિતં શરાસનમ્ ।

(રાજા સશરં ધનુરાદત્તે)

(નેપથ્યે)

એષ ત્વામભિનવકણ્ઠશોણિતાર્થી શાર્દૂલઃ પશુમિવ હન્મિ
ચેષ્ટમાનમ્ ।

આર્તાનાં ભયમપનેતુમાત્તધન્વા દુષ્યન્તસ્તવ શરણં
ભવત્વિદાનીમ્ ॥ ૨૭ ॥

રાજાઃ - (સરોષમ્)

કથં મામેવોદ્દિશતિ । તિષ્ઠ કુણ્ણપાશન । ત્વમિદાનીં ન ભવિષ્યસિ ।

(શાર્દૂગમારોષ્ય)

વેત્રવતિ સોપાનમાર્ગમાદેશય ।

પ્રતિહારી - ઇત ઇતો દેવઃ ।

(સર્વે સત્વરમુપસર્પન્તિ)

રાજાઃ - (સમન્તાદ્વિલોક્ય)

શૂન્યં ખલ્વિદમ્ ।

(નેપથ્યે)

અવિહા । અવિહા । અહં અત્રભવન્તં પશ્યામિ । ત્વં માં ન પશ્યસિ ।

ભિડાલગૃહીતો મૂષક ઇવ નિરાશોઽસ્મિ જીવિતે સંવૃત્તઃ ।

રાજાઃ - ભોસ્તિરસ્કરિણીગર્વિત મદીયમસ્ત્રં ત્વાં દ્રક્ષ્યતિ । એષ
તમિષ્ઠું સંદધે ।

યો હનિષ્યતિ વધ્યં ત્વાં રક્ષ્યં રક્ષિષ્યતિ દ્વિજમ્ ।

હંસો હિ ક્ષીરમાદત્તે તન્મિત્રા વર્જ્યત્યપઃ ॥ ૨૮ ॥

(ઇત્યસ્ત્રં સંધત્તે)

(તતઃ પ્રવિશતિ વિદૂષકમુત્સૃજ્ય માતલિઃ)

मातलिः -

कृता शरव्यं हरिणो तवासुराः शरासनं तेषु विकृष्यतामिदम्

।

प्रसादसौम्यानि सतां सुहृज्जने पतन्ति यक्षूषि न दारुणाः शराः

॥ २९ ॥

राजाः - (ससम्भ्रममस्त्रमुपसंहरन्)

अये मातलिः । स्वागतं महेन्द्रसारथे ।

(प्रविश्य)

विदूषकः - अहं येनेष्टिपशुमारं मारितः सोऽनेन

स्वागतेनाभिनद्यते ।

मातलिः - (सस्मितम्)

आयुष्मन्मृत्यतां यदर्थमस्मि हरिणो भवत्सकाशं प्रेषितः ।

राजाः - अवहितोऽस्मि ।

मातलिः - अस्ति कालनेमिप्रसूतिर्दुर्जयो नाम दानवगणः ।

राजाः - अस्ति । श्रुतपूर्वं मया नारदात् ।

मातलिः -

सभ्युस्ते स किल शतकतोरज्यं स्तस्य त्वं रणशिरसि स्मृतो निहन्ता ।

उच्छेत्तुं प्रभवति यत्र सप्तसमिस्तत्रैशं तिमिरमापाकरोति यन्द्रः

॥ ३० ॥

स भवानात्तशास्त्रं येव षडानीमैन्द्ररथमारुह्य विजयाय

प्रतिष्ठताम् ।

राजाः - अनुगृहीतोऽहमनया मधवतः सम्भवावनया । अथ

माधव्यं प्रति भवता किमेवं प्रयुक्तम् ।

मातलिः - तदपि कथ्यते । किञ्चिन्निमित्तादपि

मनःसंतापादायुष्मान्मया विकलवो दृष्टः ।

पश्चात्कोपयितुमायुष्मन्तं तथा कृतवानस्मि । कुतः ।

ज्वलति यलितेन्धनोऽग्निर्विप्रकृतः पन्नगः कृपां कुरुते ।

प्रायः स्वं मलिमानं क्षोभात्प्रतिपद्यते हि जनः ॥ ३१ ॥

राजाः - (जनान्तिकम्)

वयस्य अनतिक्रमणीया द्विवस्यतेराज्ञा । तदत्र परिगतार्थं कृत्वा

मद्भयनादमात्यपिशुनं भ्रूडि ।

त्वन्मतिः डेवला तावत् परिपालयतु प्रजाः ।
अधिज्यमिदमन्यस्मिन्कर्माणि व्यापृतं धनुः ॥ ३२ ॥

धृति ।

विदूषकः - यद्भवानाज्ञापयति ।

(धृति निष्क्रान्तः)

मातलिः - आयुष्मान्प्रथमारोहतु ।

(राजा रथारोहणं नाटयति)

(निष्क्रान्ताः सर्वे)

(धृति षष्ठो अङ्कः ।)

सप्तमोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशत्याकाशयानेन रथाधिष्ठो राजा मातलिश्च)

राजा - मातले अनुष्ठितनिर्देशोऽपि मधवतः

सत्ख्याविशेषाद्गन्तुपयुक्तमिवात्मानं समर्थये ।

मातलिः - (सस्मितम्)

आयुष्मन् उभयमप्यपरितोषं समर्थये ।

प्रथमोपकृतं मरुत्वतः प्रतिपत्या लघु मन्यते भवान् ।

गणयत्यवदानविस्मितो भवतः सोऽपि न सत्ख्यागुणान् ॥ १ ॥

राजा - मातले मा मैवम् । स भव

मनोरथानामप्यभूमिर्विसर्जनावसरसत्कारः । मम हि द्विवीकसां

समक्षमर्धासनोपवेशितस्य ।

अन्तर्गतप्रार्थनमन्तिकस्थं जयन्तमुद्गीक्ष्य कृतस्मितेन ।

आमृष्टवक्षोऽरिचन्दनाङ्गु मन्दारमाला हरिणा पिनद्धा ॥ २ ॥

मातलिः - किमिव नामायुष्मानमरेश्वरान्नाडति । पश्य ।

सुभपरस्य हरेरुभयैः कृतं त्रिदिवमुद्धृतदानवकण्टकम् ।

तव शरैरधुना नतपर्वभिः पुरुषकेसरिणश्च पुरा नभैः ॥ ३ ॥

राजा - अत्र भवु शतकतोरेव मडिमा स्तुत्यः ।

सिध्यन्ति कर्मसु मलत्स्वपि यन्नियोज्याः ।

सम्भावनागुणमवेहि तमीश्वराणाम् ।

किं वाऽभविष्यदरुणस्तमसां विभेत्ता

तं चेत्सल्लसकिरणो धुरि नाकरिष्यत् ॥ ४ ॥

मातलिः - सद्दृशं तवैतत् ।

(स्तोकमन्तरमतीत्य)

आयुष्मन् एतः पश्य नाकपृष्ठप्रतिष्ठितस्य सौभाग्यमात्मयशसः

।

विच्छित्तिशेषैः सुरसुन्दरीणां वार्णैरमी कल्पलतांशुकेषु ।

विशिन्य गीतक्षममर्थजातं द्विवौकसस्त्वय्यरितं लिभन्ति ॥ ५ ॥

राजाः - मातले असुरसम्प्रहारोत्सुकेन पूर्वेषुर्दिवमधिरोडता मया

न लक्षितः स्वर्गमार्गः । इतमस्मिन्मरुतां पथि वर्तामहे ।

मातलिः -

त्रिस्रोतसं वडति यो गगनप्रतिष्ठां ज्योतींषि वर्तयति य

प्रविभक्ततरश्मिः ।

तस्य द्वितीयडरिविडमनिस्तमस्कं वायोश्मिं परिवडस्य वदन्ति मार्गम्

॥ ६ ॥

राजाः - मातले अतः भ्रु सबाड्यान्तःकराणो ममान्तरात्मा प्रसीदति

।

(रथाङ्गमवलोक्य)

मेघपदवीमवतीर्णो स्वः ।

मातलिः - इथमवगम्यते ।

राजाः - अथमरविवरेभ्यश्चातकैर्निष्पतद्भिर्दरिभिरयिरभासां

तेजसा यानुलिप्तैः ।

गतमुपरि धनानां वारिगर्भोदराणां

पिशुनयति रथस्ते शीकरक्लिन्ननेमिः ॥ ७ ॥

मातलिः - क्षणादायुष्मास्वाधिकारभूमौ वर्तिष्यते ।

राजाः - (अधोऽवलोक्य)

मातले वेगावतराणादाश्चर्यदर्शनः संलक्ष्यते मनुष्यलोकः । तथा

छि ।

शैलानामवरोडतीव शिभराद्युन्मज्जतां मेदिनी ।

पार्श्वान्तरलीनतां विजडति स्कन्धोदयात्पादपाः ।

संतानैस्तनुभावनष्टसालिला व्यज्जिते भजन्त्यापगाः ।

डेनायुत्क्षिपतेव पश्य भुवनं मत्पार्श्वमानीयते ॥ ८ ॥

मातलिः - साधु दृष्टम् ।

(सभङ्गमानमवलोक्य)

अहो उदाररमणीया पृथिवी ।

राजाः - मातले कतमोऽयं पूर्वापरसमुद्रावगाढः

कनकरसनिस्थन्दी सांध्यं ध्रुव मेघपरिधः सानुमानावलोक्यते ।

मातलि - आयुष्मन् ओष भलु उमकूटो नाम

किम्पुरुषपर्वतस्तापःसंसिद्धिक्षेत्रम् । पश्य ।

स्वायम्भुवान्मरीचैर्यः प्रबभूव प्रजापतिः ।

सुरासुरगुरुः सोऽत्र सपत्नीकस्तपस्यति ॥ ९८ ॥

राजाः - तेन ज्यनतिक्रमणीयानि श्रेयांसि । प्रदक्षिणीकृत्य

भगवन्तं गन्तुमिच्छामि ।

मातलिः - प्रथमः कल्पः ।

(नाटयेनावतीर्णौ)

राजाः - (सविस्मयम्)

उपोढशब्दा न रथाङ्गनेमयः प्रवर्तमानं न च दृश्यते रजः ।

अभूतलस्पर्शनतयाऽनिरुद्धतस्तवावतीर्णोऽपि रथो न लक्ष्यते ॥ १० ॥

मातलिः - ऐतावानेव शतकृतीरायुष्मतश्च विशेषः ।

राजाः - मातले कतमस्मिन्प्रदेशे मारीयाश्रमः ।

मातलिः - (उस्तेन दर्शयन्)

वल्मीकाधनिमग्नमूर्तिरुरसा संदृष्टसर्पत्वया

कण्ठे शृण्वताप्रतानवलयेनात्यर्थसम्पीडितः ।

अंसव्यापि शकुन्तनीऽनियितं बिभ्रज्जटामाण्डलं

यत्र स्थाणुरिवाचलो मुनिरसावत्यर्कबिम्बं स्थितः ॥ ११ ॥

राजाः - नमस्ते कष्टतपसे ।

मातलिः - (संयतप्रग्रहं रथं कृत्वा)

ऐतौ अदितिपरिवर्धितमन्दारवृक्षं प्रजापतेराश्रमं प्रविष्टौ स्वः ।

राजाः - स्वर्गादधिकतरं निर्वृतिस्थानम्

अमृतलुण्ठमिवावगाढोऽस्मि ।

मातलिः - (रथं स्थापयित्वा)

अवतरत्वायुष्मान् ।

राजा: - (अवतीर्थ)

मातले भवाञ्छथमिदानीम् ।

मातलि: - संयन्त्रितो मया रथ: । वयमप्यवतराम: ।

(तथा कृत्वा)

एत आयुष्मन् ।

(परिक्रम्य)

दृश्यन्तामत्रभवतामृषीणां तपोवनभूमय: ।

राजा: - ननु विस्मयादवलोकयामि ।

प्राणानामनिवेन वृत्तिरुचिता सत्त्वपक्षे वने

तोये काञ्चनपद्मरेणुकपिशे धर्माभिषेकक्रिया ।

ध्यानं रत्नशिवातलेषु विबुधस्त्रीसन्निधौ संयमो

यत्काङ्क्षन्ति तपोभिरन्यमुनयस्तस्मिंस्तपस्यन्त्यमी ॥ १२ ॥

मातलि: - उत्सर्पिणी भलु मलतां प्रार्थना ।

(परिक्रम्य । आकाशे)

अये वृद्धशाकल्य किमनुतिष्ठति भगवान्मारीय: । किं ब्रवीषि ।

दाक्षायण्या प्रतिप्रतार्धमधिकृत्य पृष्टस्तस्यै

मलर्षिपत्नीसङ्घितायै कथयतीति ।

राजा: - (कर्णं दत्त्वा)

अये प्रतिपाल्यावसर: भलु प्रस्ताव: ।

मातलि: - (राजानमवलोक्य)

अस्मिन्नशोकवृक्षमूले तावदास्तामायुष्मान् यावत्त्वामिन्द्रगुरवे

निवेदयितुमन्तरान्वेषी भवामि ।

राजा: - यथा भवान्मन्यते ।

(एति स्थित:)

मातलि: - आयुष्मन् साधयाम्यलम् ।

(एति निष्क्रान्त:)

राजा: - (निमित्तं सूययित्वा)

मनोरथाय नाशंसे किं बाहो स्पन्दसे वृथा ।

पूर्वावधीरितं श्रेयो दुःखं हि परिवर्तते ॥ १३ ॥

(नेपथ्ये)

मा भलु यापलं कुरु । कथं गत अेवात्मन: प्रकृतिम् ।

રાજા: - (કર્ણ દત્તવા)

અભૂમિશિયમવિનયસ્ય । કો નુ ખલ્વેષ નિષિધ્યતે ।

(શબ્દાનુસારેણાવલોક્ય । સવિસ્મયમ્)

અયે કો નુ ખલ્વયમનુબધ્યમાનસ્તપસ્વિનીભ્યામબાલસત્ત્વો બાલ: ।

અર્ધપીતસ્તનં માતુરામર્દકિલિષ્ટકેસરમ્ ।

પ્રક્રીડિતું સિંહશિશું બલાત્કારેણ કર્ષતિ ॥ ૧૪ ॥

(તત: પ્રવિશતિ યથાનિર્દિષ્ટકર્મા તપસ્વિનીભ્યાં બાલ:)

બાલ: - જૃમ્ભસ્વ સિંહ દન્તાંસ્તે ગણાયિષ્યે ।

પ્રથમા - અવિનીત કિં નોડપત્યનિર્વિશેષાણિ સત્ત્વાનિ વિપ્રકરોષિ ।

હન્ત વર્ધતે તે સંરમ્ભ: । સ્થાને ખલુ ઋષિજનેન સર્વદમન ઇતિ

કૃતનામધેયોડસિ ।

રાજા: - કિં નુ ખલુ બાલેડસ્મિન્નૌરસ ઇવ પુત્રે સ્નિહ્યતિ મે મન: ।

નૂનમનપત્યતા માં વત્સલયતિ ।

દ્વિતીયા - એષા ખલુ કેસરિણી ત્વાં લડ્ઘયતિ યદ્યસ્યા: પુત્રકં ન

મુગ્ધસિ ।

બાલ: - (સસ્મિતમ્)

અહો બલીય: ખલુ ભીતોડસ્મિ ।

(ઇત્યધરં દર્શયતિ)

રાજા: -

મહતસ્તેજસો બીજં બાલોડયં પ્રતિભાતિ મે ।

સ્ફુલિડ્ગાવસ્થયા વહ્નિરેધાપેક્ષ ઇવ સ્થિત: ॥ ૧૫ ॥

પ્રથમા - વત્સ એનં બાલમૃગેન્દ્રં મુગ્ધ । અપરં તે ક્રીડનકં

દાસ્યામિ ।

બાલ: - કુત્ર । દેહ્યેતત્ ।

(ઇતિ હસ્તં પ્રસાસ્યતિ)

રાજા: - કથં ચકવર્તિલક્ષણમપ્યનેન ધાર્યતે । તથા હ્યસ્ય ।

પ્રલોભ્યવસ્તુપ્રણયપ્રસારિતો વિભાતિ જાલગ્રથિતાડ્ગુલિ: કર: ।

અલક્ષ્યપત્રાન્તરમિદ્ધરાગયા નવોષસા ભિન્નમિવૈકપકુજમ્ ॥ ૧૬ ॥

દ્વિતીયા - સુવ્રતે ન શક્ય એષ વાચામાત્રેણ વિરમયિતુમ્ । ગચ્છ

ત્વમ્ । મદીય ઉટજે માર્કણ્ડેયસ્યર્ષિકુમારસ્ય વર્ણચિત્રિતો

મૃત્તિકામયૂરસ્તિષ્ઠતિ । તમસ્થોપહર ।

प्रथमा - तथा ।

(एति निष्कान्ता)

बालः - अनेनैव तावत्कीडिष्यामि ।

(एति तापसीं विलोक्य उसति)

राजाः - स्पृडयामि भवतु दुर्ललितायस्मै ।

आलक्ष्यदन्तमुकुलाननिमित्तडासैरव्यक्तवर्णरमणीयवयःप्रवृत्तीन् ।

अङ्गुश्रयप्रणयिनस्तनयान्वडन्तो धन्यास्तद्दृग्गजसा मलिनीभवन्ति ॥

१७ ॥

तापसी - भवतु । न मामयं गणयति ।

(पार्श्वमवलोक्य)

कोऽत्र ऋषिकुमाराणाम् ।

(राजानमवलोक्य)

भद्रमुप ऐछि तावत् । मोचयानेन दुर्मोचस्तग्रडेण डिम्बलीलया

बाध्यमानं बालमृगेन्द्रम् । (-दुर्मोक-)

राजाः - (उपगम्य । सस्मितम्)

अयि भो मदर्षिपुत्र ।

अेवमाश्रमविरुद्धवृत्तिना संयमः किमिति जन्मतस्त्वया ।

सत्त्वसंश्रय सुभोऽपि दूष्यते कृष्णसर्पशिश्नुनेव यन्दनः ॥ १८

॥

तापसी - भद्रमुप न भल्वयमृषिकुमारः ।

राजाः - आकारसदृशं येष्टितमेवास्य कथयति ।

स्थानप्रत्ययात्तु वयमेवन्तर्किणः ।

(यथाभ्यर्थितमनुतिष्ठन्बालस्पर्शमुपलभ्य । आत्मगतम्)

अनेन कस्यापि कुलाङ्कुरेण स्पृष्टस्य गात्रेषु सुषुं ममैवम् ।

कां निर्वृतिं येतसि तस्य कुर्याद्यस्यायमङ्कुरात्कृतिनः प्ररुढः ॥ १९

॥

तापसी - (उभौ निर्वर्ण्य)

आश्चर्यमाश्चर्यम् ।

राजाः - आर्ये किमिव ।

तापसी - अस्य बालकस्य तेऽपि संवादिन्याकृतिरिति विस्मिताऽस्मि ।

अपरिचितस्यापि तेऽप्रतिलोमः संवृत्त एति ।

राजाः - (बालकमुपलालयन्)

न येन्मुनिकुमारोऽयमथ को स्य व्यपदेशः ।

तापसी - पुरुवंशः ।

राजाः - (आत्मगतम्)

कथमेकावयो मम । अतः ऋषु मधुनूकारिणोऽभेनमत्रभवती मन्यते ।

अस्त्येतत्पौरवाणामन्त्यं कुलव्रतम् ।

भवनेषु रसाधिकेषु पूर्वं क्षितिरक्षार्थमुशन्ति ये निवासम् ।

नियतैकप्रतियतानि पश्चात्तरुमूलानि गृहीत्ववन्ति तेषाम् ॥ २० ॥

(प्रकाशम्)

न पुनरात्मगत्या मानुषाणामेष विषयः ।

तापसी - यथा भद्रमुष्णो भावति । अप्सरःसम्बन्धेनास्य जनन्यत्र

देवगुरोस्तपोवने प्रसूता ।

राजाः - (अपवार्थम्)

उन्त द्वितीयमिदमाशाजननम् ।

(प्रकाशम्)

अथ सा तत्रभवती डिमाप्यस्य राजर्षेः पत्नी ।

तापसी - कस्तस्य धर्मदारपरित्यागिनो नाम संकीर्तयितुं

श्रित्तयिष्यति ।

राजाः - (स्वगतम्)

एवं ऋषु कथा मामेव लक्ष्यीकरोति । यदि तावदस्य शिशोर्मातरं

नामतः पृच्छामि । अथ वाऽनार्यः परदारव्यवहारः ।

(प्रविष्य मन्मथूरुडस्ता)

तापसी - सर्वदमन शकुन्तलावर्णं प्रेक्षस्व ।

भालः - (सदृष्टिक्षेपम्)

कुत्र वा मम माता ।

उभे - नामसादृश्येन वञ्चितो मातृवत्सलः ।

द्वितीया - वत्स अस्य मृत्तिकामयूरस्य रम्यत्वं पश्यति भाषितोऽसि ।

राजाः - (आत्मगतम्)

किं वा शकुन्तलेत्यस्या मातुराभ्या । सन्ति पुनर्नामधेयसादृश्यानि ।

अपि नाम मृगतृष्णिकेव

नाममात्रप्रस्तावो मे विषादाय कल्पते ।

भालः - मातः शोचते म अेष भद्रमयूरः ।

(ष्टि डीडनकमादत्ते)

प्रथमा - (विलोक्य । सोद्वेगम्)

अडो रक्षाकरण्डकमस्य मणिबन्धे न दृश्यते ।

राजा - अलमावेगेन । नन्विदमस्य सिंहावविमर्दात्परिभ्रष्टम् ।

(ष्ट्यादातुमिच्छति)

उभे - मा भवतेतदवलम्ब्य कथम् । गृहीतमनेन ।

(ष्टि विस्मयादुरोनिडितडस्ते परस्परमवलोक्यतः)

राजा - डिमर्थ प्रतिषिद्धः स्मः ।

प्रथमा - शृणोतु मडाराजः । अेषाडपराजिता नामौषधिरस्य

जातकर्मसमये भगवता मारीयेन दत्ता । अेतां डिड

मातापितरावात्मानं य वर्जयित्वाऽपरो भूमिपतितां न गृह्णाति ।

राजा - अथ गृह्णाति ।

प्रथमा - ततस्तं सर्पो भूत्वा दशति ।

राजा - भवतीभ्यां कदाचिदस्याः प्रत्यक्षीकृता विडिडया ।

उभे - अनेकशः ।

राजा - (सडर्षम् । आत्मगतम्)

कथमिव सम्पूर्मपि मे मनोरथं नाभिनन्दामि ।

(ष्टि डालं परिष्वजते)

द्वितीया - सुप्रते अेडि । षमं वृत्तान्तं नियमव्यापृतायै

शकुंतलायै निवेदयावः ।

(ष्टि निष्णान्ते)

डालः - भुञ्च माम् । यावन्मातुः सकाशं गमिष्यामि ।

राजा - पुत्रक मया सडैव मातरमभिनन्दिष्यसि ।

डालः - मम डालु तातो दृष्यन्तः । न त्वम् ।

राजा - (सस्मितम्)

अेष विवाड अेव प्रत्याययति ।

(ततः प्रविशत्येकवेणीधरा शकुंतला)

शकुंतला - विडारकालेऽपि प्रकृतिस्थां सर्वदमनस्यौषधिं

श्रुत्वा न मे आशाऽऽसीदात्मनो भागधेयेषु । अथ वा यथा

सानुमत्याऽऽप्यातं तथा सम्भाव्यत अेतत् ।

राजा - (शकुंतलां विलोक्य)

अये सेयमत्रभवती शकुंतला यैषा

વસને પરિધૂસરે વસાના નિયમક્ષામમુખી ધૃતૈકવેણિઃ ।
અતિનિષ્કરુણસ્ય શુદ્ધશીલા મમ દીર્ઘ વિરહવ્રતં બિભર્તિ ॥ ૨૧ ॥

શકુંતલા - (પશ્ચાત્તાપવિવર્ણ રાજાનં દૃષ્ટ્વા)
ન ખલ્વાર્યપુત્ર ઇવ । તતઃ ક એષ ઇદાનીં કૃતરક્ષામડ્ગલં
દારકં મે ગાત્રસંસર્ગેણ દૂષયતિ ।

બાલઃ - (માતરમુપેત્ય)
માતઃ એષ કોઽપિ પુરુષો માં પુત્ર ઇત્યાલિડ્ગતિ ।
રાજાઃ - પ્રિયે કૌર્યમપિ મે ત્વયિ પ્રયુક્તમનુકૂલપરિણામં સંવૃત્તં
યદહમિદાનીં ત્વયા પ્રત્યભિજ્ઞાતમાત્માનં પશ્યામિ ।

શકુંતલા - (આત્મગતમ્)
હૃદય સમાશ્ચસિદ્ધિ સમાશ્ચસિદ્ધિ ।
પરિત્યક્તમત્સરેણાનુકમ્પિતાસ્મિ દૈવેન । આર્યપુત્રઃ ખલ્વેષઃ ।
રાજાઃ - પ્રિયે ।

સ્મૃતિભિન્નમોહતમસો દિષ્ટયા પ્રમુખે સ્થિતાસિ મે સુમુખિ ।
ઉપરાગાન્તે શશિનઃ સમુપગતા રોહિણી યોગમ્ ॥ ૨૨ ॥

શકુંતલા - જયતુ જયત્વાર્યપુત્રઃ ।
(ઇત્યર્થોક્તે બાષ્પકણ્ઠી વિરમતિ)
રાજાઃ - સુન્દરિ ।
બાષ્પેણ પ્રતિષિદ્ધેઽપિ જયશબ્દે જિતં મયા ।
યત્તે દૃષ્ટમસંસ્કારપાટલોષ્ઠપુટં મુખમ્ ॥ ૨૩ ॥

બાલઃ - માતઃ ક એષઃ ।
શકુંતલા - વત્સ તે ભાગધેયાનિ પૃચ્છ ।
રાજાઃ - (શકુંતલાયાઃ પાદયોઃ પ્રણિપત્ય)
સુતનુ હૃદયાત્રત્યાદેશવ્યલીકમપૈતુ તે
કિંમપિ મનસઃ સમ્મોહો મે તદા બલવાનભૂત્ ।
પ્રબલતમસામેવમ્પ્રાયાઃ શુભેષુ હિ વૃત્તયઃ
સ્રજમપિ શિરસ્યન્ધઃ ક્ષિપ્ત્વા ધુનોત્યહિશક્રુયા ॥ ૨૪ ॥

શકુંતલા - ઉત્તિષ્ટત્વાર્યપુત્રઃ । નૂનં મે સુચરિતપ્રતિબન્ધકં
પુરાકૃતં તેષુ દિવસેષુ પરિણામાભિમુખમાસીથૈન
સાનુકોશોઽપ્યાર્યપુત્રો મયિ વિરસઃ સંવૃત્તઃ ।

(राजोत्तिष्ठति)

शकुन्तला - अथ कथमार्यपुत्रेण स्मृतो दुःप्रभाज्ययं जनः ।

राजा - उद्धृतविषादशल्यः कथयिष्यामि ।

मोडान्मया सुतनु पूर्वमुपेक्षितस्ते

यो बद्धबिन्दुरधरं परिभाषमानः ।

तं तावदाकुटिलपक्ष्मविलग्नमधे

बाष्पं प्रमृज्य विगतानुशयो भवेयम् ॥ २५ ॥

(छति यथोक्तमनुत्तिष्ठति)

शकुन्तला - (नाममुद्रां दृष्ट्वा)

आर्यपुत्र छटं तदङ्गुलीयकम् ।

राजा - अस्मादङ्गुलीयोपलम्भात्पलु स्मृतिरुपलब्धा ।

शकुन्तला - विषमं कृतमनेन यत्तदाऽऽर्यपुत्रस्य प्रत्ययकाले

दुर्लभमासीत् ।

राजा - तेन छि ऋतुसमवाययिहं प्रतिपद्यतां लता कुसुमम् ।

शकुन्तला - नास्य विश्वसिमि । आर्यपुत्र ऐवैतद्धारयतु ।

(ततः प्रविशति मातलिः)

मातलिः - दृष्ट्या धर्मपत्नीसमागमेन पुत्रमुपदर्शनेन

यायुष्मान्वर्धते ।

राजा - अबूत्सम्पादितस्वादुङ्गलो मे मनोरथः । मातले न प्लु

विदितोऽयमाभाङ्गलेन वृत्तान्तः स्यात् ।

मातलिः - (सस्मितम्)

डिमीश्वराणां परोक्षम् । ऐत्वायुष्मान् । भगवान्मारीयस्ते दर्शनं

वितरति ।

राजा - शकुन्तले अवलम्ब्यतां पुत्रः । त्वां पुरस्कृत्य भगवन्तं

द्रष्टुमिच्छामि ।

शकुन्तला - जिह्रेभ्यार्यपुत्रेण सड गुरुसमीपं गन्तुम् ।

राजा - अप्याचरितव्यमभ्युद्यकालेषु । ऐल्येहि ।

(सर्वे परिक्रामन्ति)

(ततः प्रविशत्यदित्या सार्धमासनस्थो मारीयः)

मारीयः - (राजानमवलोक्य)

दाक्षायणि ।

पुत्रस्य ते रणशिरस्थयमग्रयायी
 दृष्यन्त धृत्यभिहितो भुवनस्य भर्ता ।
 यापेन यस्य विनिवर्तितकर्म जातं
 तत्कोटिमत्सुविशमाभरणं मघोनः ॥ २६ ॥

अदितिः - सम्भावनीयानुभावाऽस्याकृतिः ।
 मातलिः - आयुष्मन् ऐतौ पुत्रप्रीतिपिशुनेन यक्षुषा द्विवीकसां
 पितरावायुष्मन्तमवलोकयतः । तावुपसर्प ।
 राज्ञः - मातले ।

प्राङ्मुखादशधा स्थितस्य मुनयो यत्तेजसः कारणं
 भर्तारं भुवनत्रयस्य सुषुप्ते यद्यज्ञाभागेश्चरम् ।
 यस्मिन्नात्मभवः परोऽपि पुरुषश्चक्रे भवायास्यदं
 द्रुद्धं दक्षमरीचिसम्भवमिदं तत्स्रष्टुरेकान्तरम् ॥ २७ ॥

मातलिः - अथ किम् ।
 राज्ञः - (उपगम्य)
 उभाभ्यामपि वासवनिचोऽयौ दृष्यन्तः प्राणमति ।

मारीच - वत्स यिरं जुव । पृथिवीं पालय ।
 अदितिः - वत्स अप्रतिरथो भव ।
 शकुन्तला - दारकसङ्घिता वां पादवदनं करोमि ।
 मारीचः - वत्से ।

आम्नाऽलसमो भर्ता जयन्तप्रतिमः सुतः ।
 आशीरन्या न ते योग्या पौलोमीसदृशी भव ॥ २८ ॥

अदितिः - जाते भर्तुर्भुमता भव । अयं य दीर्घायुर्वत्सक
 उभयकुलनन्दनो भवतु । उपविशत ।
 (सर्वे प्रजापतिमभित उपविशन्ति)
 मारीचः - (अत्रैकं निर्दिशन्)

दृष्ट्या शकुन्तला साध्वी सदपत्यमिदं भवान् ।
 श्रद्धा वित्तं विधिश्चेति त्रितयं तत्समागतम् ॥ २९ ॥

राज्ञः - भगवन् । प्रागभिप्रेतसिद्धिः । पश्चाद्दर्शनम् ।
 अतोऽपूर्वः भलु वोऽनुग्रहः । कुतः ।
 उद्वेति पूर्वं कुसुमं ततः क्वलं धनोदयः प्राक्तदनन्तरं पयः ।

निमित्तनैमित्तिकयोरथं कमस्तव प्रसादस्य पुरस्तु सम्पदः ॥ ३० ॥

मातलिः - अेवं विधातारः प्रसीदन्ति ।

राजाः - भगवन् छमामाज्ञाकर्षी वो गान्धर्वेण विवाडविधिनोपयभ्य

कस्यचित्कालस्य भन्धुभिरानीतां

स्मृतिशैथिल्यात्प्रत्यादिशन्नपराद्धोऽस्मि तत्रभवतो

युष्मत्सगोत्रस्य कएवस्य । पश्चाद्ऽगुलीयकदर्शनाद्दूढपूर्वां

तद्दुहितरमवगतोऽडम् । तस्मिन्नमिव मे प्रतिभाति ।

यथा गजो नेति समक्षरूपे तस्मिन्नपकामति संशयः स्यात् ।

पदानि दृष्ट्वा तु भवेत्प्रतीतिस्तथाविधो मे मनसो विकारः ॥ ३१ ॥

मारीचः - वत्स अलमात्मापराधशङ्कया । सम्मोडोऽपि

त्वय्यनुपपन्नः । श्रूयताम् ।

राजाः - अवहितोऽस्मि ।

मारीचः - यदैवाप्सरस्तीर्थावतरणात्प्रत्यक्षवैकल्यं

शकुन्तलामादाय मेनका दाक्षायणीभुपगता तदैव

ध्यानादवगतोऽस्मि दुर्वाससः शापादियं तपस्विनी

सडधर्मयारिणीत्वया प्रत्यादिष्टा नान्यथेति । स

यायमद्गुलीयकदर्शनावसानः ।

राजाः - (सोऽष्ट्वासम्)

अेष वयनीयान्मुक्तोऽस्मि ।

शकुन्तला - (स्वगतम्)

दिष्ट्याऽकारणप्रत्यादेशी नार्यपुत्रः । न पुनः शममात्मानं

स्मरामि । अथ वा प्राप्तो मया स छि शापो विरडशून्यलृदयया न

विदितः । अतः सप्तीभ्यां संदिष्टास्मि भर्तुरद्गुलीयकं

दर्शयितव्यमिति ।

मारीचः - वत्से यरितार्थासि । तदिदानीं सडधर्मयारिणं प्रति

न त्वया मन्युः कार्यः । पश्य ।

शापादसि प्रतिडता स्मृतिरोधरुक्षे

भर्तृर्यपेततमसि प्रभुता तवैव ।

छाया न मूर्छति मलोपडतप्रसादे

शुद्धे तु दर्पणतले सुलभावकाशा ॥ ३२ ॥

राजाः - यथाड भगवान् ।

મારીયઃ - વત્સ કચ્ચિદભિનન્દિતસ્તવયા

વિધિવદસ્માભિરનુષ્ઠિતજાતકર્મા પુત્ર એષ શાકુન્તલેયઃ ।

રાજાઃ - ભગવન્ અત્ર ખલુ મે વંશપ્રતિષ્ઠા ।

(ઇતિ બાલં હસ્તેન ગૃહ્ણાતિ)

મારીયઃ - તથાભાવિનમેનં ચક્રવર્તિનમવગચ્છતુ ભવાન્ ।

પશ્ય ।

રથેનાનુદ્ધાતસ્તિમિતગતિના તીર્ણજલધિઃ

પુરા સમદ્વીપાં જયતિ વસુધામપ્રતિરથઃ ।

ઇહાયં સત્વાનાં પ્રસભદમનાત્સર્વદમનઃ

પુનર્યાસ્યત્યાખ્યાં ભરત ઇતિ લોકસ્ય ભરણાત્ ॥ ૩૩ ॥

રાજાઃ - ભગવતા કૃતસંસ્કારે સર્વમસ્મિન્વયમાશાસ્મહે ।

અદિતિઃ - ભગવન્ અસ્યા દુહિતૃમનોરથસમ્પત્તેઃ કણ્વોડપિ

તાવત્યશ્વતવિસ્તારઃ ક્રિયતામ્ । દુહિતૃવત્સલા મેનકેઠૈવોપચરન્તી

તિષ્ઠતિ ।

શકુંતલા - (આત્મગતમ્)

મનોરથઃ ખલુ મે ભણિતો ભગવત્યા ।

મારીયઃ - તપઃપ્રભવાત્પ્રત્યક્ષં સર્વમેવ તત્રભવતઃ ।

રાજાઃ - અતઃ ખલુ મમ નાતિકુહ્લો મુનિઃ ।

મારીયઃ - તથાપ્યસૌ પ્રિયમસ્માભિઃ પ્રષ્ટવ્યઃ । કઃ કોઽત્ર ભોઃ ।

(પ્રવિશ્ય)

શિષ્યઃ - ભગવન્ અયમસ્મિ ।

મારીયઃ - ગાલવ ઇદાનીમેવ વિહાયસા ગત્વા મમ

વચનાત્તત્રભવતે કણ્વાય પ્રિયમાવેદ્ય યથા પુત્રવતી શકુંતલા

તચ્છાપનિવૃત્તૌ સ્મૃતિમતા દુષ્યન્તેન પ્રતિગૃહીતેતિ ।

શિષ્યઃ - યદાજ્ઞાપયતિ ભગવાન્ ।

(ઇતિ નિષ્કાન્તઃ)

મારીયઃ - વત્સ ત્વમપિ સ્વાપત્યદારસહિતઃ સખ્યુરાખાણ્ડલસ્ય

રથમારુહ્ય તે રાજધાનીં પ્રતિષ્ઠસ્વ ।

રાજાઃ - યદાજ્ઞાપયતિ ભગવાન્ ।

મારીયઃ - અપિ ચ ।

તવ ભવતુ બિડૌજાઃ પ્રાજયવૃષ્ટિઃ પ્રજાસુ

त्वमपि विततयज्ञो वज्रिणं प्रीणयस्व ।
युगशतपरिवर्तानेवमन्यो-न्यकृत्यैर्नयतमु-
भयलोकांनुग्रहश्चाधनीयैः ॥ ३४ ॥

राजाः - भगवन् यथाशक्ति श्रेयसे यतिष्ये ।

मारीचः - वत्स किं ते भूयः प्रियमुपकरोमि ।

राजाः - अतः परमपि प्रियमस्ति । यदीह भगवान्प्रियं कर्तुमिच्छति
तर्हीदमस्तु ।

(भरतवाक्यम्)

प्रवर्ततां प्रकृतिखिताय पार्थिवः

सरस्वती श्रुतमहतां महीयताम् ।

ममापि च क्षपयतु नीललोहितः

पुनर्भवं परिगतशक्तिरात्मभूः ॥ ३५ ॥

(निष्क्रान्ताः सर्वे)

(छति सप्तमोऽङ्कः ।)

समाममिदमभिज्ञानशाकुन्तलं नाम नाटकम् ।

The AbhijnAnazAkuntalam of KALidAsa

ed. by M.R. Kale

Bombay 1898 (ninth ed. 1961)

Input by Muneo Tokunaga

Input finished on July 26N 1999.

From Kyoto University's Sanskrit ftp archives at

ftp://ccftp.kyoto-su.ac.jp/pub/doc/sanskrit/

Proofread by Shrirang Nene snene at lds.com

The AbhijnAnashAkuntalam of KALidAsa

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

